

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 354

Ediția în limba română

Legislație

Anul 59

23 decembrie 2016

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2016/2336 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2016 de stabilire a unor condiții specifice privind pescuitul stocurilor de specii de adâncime din Atlanticul de Nord-Est și a unor dispoziții referitoare la pescuitul în apele internaționale din zona Atlanticului de Nord-Est și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2347/2002 al Consiliului** 1
- ★ **Regulamentul (UE) 2016/2337 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2016 de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1192/69 al Consiliului privind standardizarea conturilor întreprinderilor feroviare ⁽¹⁾** 20
- ★ **Regulamentul (UE) 2016/2338 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2016 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1370/2007 în ceea ce privește deschiderea pieței pentru serviciile de transport feroviar intern de călători ⁽¹⁾** 22
- ★ **Regulamentul (UE) 2016/2339 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2016 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii în ceea ce privește mărfurile care au părăsit temporar teritoriul vamal al Uniunii pe cale maritimă sau aeriană** 32
- ★ **Regulamentul (UE) 2016/2340 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2016 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1286/2014 privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări în ceea ce privește data de aplicare ⁽¹⁾** 35

DIRECTIVE

- ★ **Directiva (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IORP) ⁽¹⁾** 37

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2016/2336 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 14 decembrie 2016

de stabilire a unor condiții specifice privind pescuitul stocurilor de specii de adâncime din Atlanticul de Nord-Est și a unor dispoziții referitoare la pescuitul în apele internaționale din zona Atlanticului de Nord-Est și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2347/2002 al Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ impune ca activitățile de pescuit să asigure condiții de mediu sustenabile pe termen lung și să fie gestionate de o manieră consecventă cu obiectivele de a realiza beneficii economice, sociale și de ocupare a forței de muncă și de a contribui la disponibilitatea aprovizionării cu alimente. Politica comună în domeniul pescuitului (PCP) ar trebui să aplice atât abordarea precaută, cât și abordarea ecosistemică a gestionării pescuitului, pentru a garanta că efectele negative ale activităților de pescuit asupra ecosistemului marin sunt reduse la minimum și pentru a urmări asigurarea faptului că activitățile de pescuit evită degradarea mediului marin. În acest context, articolul 2 alineatul (2) și articolele 7, 20 și 22 din regulamentul respectiv sunt, de asemenea, deosebit de relevante.
- (2) Uniunea se angajează să pună în aplicare rezoluțiile adoptate de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, în special Rezoluțiile 61/105 și 64/72, care solicită statelor și organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului să asigure protejarea ecosistemelor marine de adâncime vulnerabile de impactul uneltelor de pescuit de fund, precum și exploatarea durabilă a stocurilor de pești de adâncime.

⁽¹⁾ JO C 133, 9.5.2013, p. 41.⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 10 decembrie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Poziția în primă lectură a Consiliului din 18 octombrie 2016 (JO C 433, 23.11.2016, p. 1). Poziția Parlamentului European din 13 decembrie 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22).

- (3) Comisia a examinat Regulamentul (CE) nr. 2347/2002 al Consiliului ⁽¹⁾ și a constatat, în special, că dimensiunea flotei în cauză este prea mare, că există o lipsă de orientare privind controlul în porturile desemnate și privind programele de eșantionare și că raportarea de către statele membre a nivelului efortului de pescuit este de o calitate mult prea variabilă. De asemenea, în evaluarea sa, Comisia a concluzionat că plafonul capacității, aplicabil din 2002, constând în capacitatea cumulată a tuturor navelor care au capturat peste 10 tone din orice combinație de specii de adâncime în oricare dintre anii 1998-2000, nu are efecte pozitive semnificative. Regimul privind plafonul capacității ar trebui, prin urmare, să fie actualizat ca parte a măsurilor de remediere a deficiențelor identificate în regulamentul respectiv.
- (4) În scopul de a menține reducerile necesare ale capacității de pescuit în pescuitul de adâncime și pentru a obține informații mai cuprinzătoare cu privire la activitățile de pescuit de adâncime, precum și la impactul acestora asupra mediului marin, ar trebui ca pescuitul speciilor de adâncime să facă obiectul unei autorizații de pescuit. Fiecare cerere de autorizație de pescuit ar trebui să fie însoțită de o descriere detaliată a zonei de pescuit avute în vedere, inclusiv subzonele, diviziunile și subdiviziunile Consiliul Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime (ICES) și ale Comitetului pentru pescuit în zona central-estică a Atlanticului (CECAF), precum și tipul de unelte, intervalul de adâncime preconizat, frecvența și durata preconizată a activității de pescuit și denumirile speciilor de adâncime în cauză.
- Sistemul de autorizații de pescuit ar trebui să contribuie, de asemenea, la limitarea capacității navelor eligibile de a pescui specii de adâncime. Pentru ca măsurile de gestionare să se concentreze asupra părții flotei care este cea mai relevantă pentru pescuitul de adâncime, autorizațiile de pescuit ar trebui emise în funcție de legătura respectivă cu pescuitul direcționat sau cu pescuitul cu capturi accidentale. Cu toate acestea, aplicarea obligației de debarcare instituite în Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 nu ar trebui să împiedice navele care capturează o cantitate mică de specii de adâncime și care nu fac în prezent obiectul unui permis de pescuit de mare largă să își continue activitățile tradiționale de pescuit.
- (5) Titularii unei autorizații de pescuit care permite capturarea unor specii de adâncime ar trebui să coopereze în cadrul activităților de cercetare științifică pentru a îmbunătăți evaluarea stocurilor de specii de adâncime și a cercetării în domeniul ecosistemelor de adâncime.
- (6) Pentru a consolida în continuare protecția mediului marin, este oportun să se permită activități de pescuit direcționat doar în acele zone în care activitățile de pescuit de adâncime au avut loc în perioada de referință 2009-2011. Totuși, în scopul pescuitului experimental, ar trebui să fie posibil ca navele care vizează specii de adâncime să pescuiască dincolo de zona de pescuit existentă în condițiile în care, potrivit unei evaluări a impactului efectuate în conformitate cu orientările Organizației pentru Alimentație și Agricultură (FAO), extinderea zonei de pescuit nu prezintă un risc semnificativ de impact negativ asupra ecosistemelor marine vulnerabile (EMV).
- (7) Pescuitul de adâncime cu traule de fund prezintă un risc mai mare pentru EMV în comparație cu celelalte unelte utilizate și raportează cele mai mari procentaje de capturi neintenționate de specii de adâncime. Pentru a reduce la minimum efectele negative ale acestor activități de pescuit de adâncime asupra ecosistemului marin, pescuitul cu traule de fund ar trebui să fie limitat la ape peste o anumită adâncime, iar pescuitul cu unelte de fund ar trebui să facă obiectul unor cerințe specifice pentru protecția EMV. Utilizarea uneltelor de fund ar trebui, de asemenea, să facă obiectul unei evaluări după 13 ianuarie 2021. În plus, Regulamentul (CE) nr. 1288/2009 al Consiliului ⁽²⁾ restricționează în prezent utilizarea setcilor de fund în pescuitul de adâncime.
- (8) Pentru a atenua eventualele efecte negative ale utilizării de traule de fund, este oportun să se permită pescuitul cu traule de fund numai la o adâncime de 800 de metri sau mai mare. Această limită se bazează pe actualele măsuri voluntare promovate de sector care se aplică în apele Uniunii și țin seama de caracteristicile specifice ale pescuitului de adâncime în apele Uniunii.
- (9) Pentru a reduce la minimum impactul activităților de pescuit care au loc în apele de adâncime asupra EMV, este oportun să se prevadă un set de măsuri care să vizeze reducerea interacțiunilor cu EMV. În special, atunci când are loc o interacțiune cu EMV, ar trebui să se aplice o regulă a deplasării și o obligație de raportare. De asemenea, în cazul în care pescuitul cu unelte de fund este interzis, ar trebui instituită o listă a zonelor în care există sau este posibil să existe EMV.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2347/2002 al Consiliului din 16 decembrie 2002 de stabilire a cerințelor specifice de acces și a condițiilor asociate care se aplică pescuitului rezervelor de specii de adâncime (JO L 351, 28.12.2002, p. 6).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1288/2009 al Consiliului din 27 noiembrie 2009 de stabilire a unor măsuri tehnice tranzitorii pentru perioada 1 ianuarie 2010-30 iunie 2011 (JO L 347, 24.12.2009, p. 6).

- (10) Dat fiind că informațiile biologice pot fi cel mai bine colectate prin intermediul standardelor armonizate de colectare a datelor, este oportun să se integreze colectarea datelor privind métierurile de adâncime în cadrul general pentru colectarea datelor științifice, asigurându-se în același timp furnizarea informațiilor suplimentare necesare pentru înțelegerea dinamicii pescuitului. Finanțarea pentru colectarea datelor în temeiul prezentului regulament este disponibilă conform condițiilor și principiilor privind cadrul pentru colectarea datelor prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 199/2008 al Consiliului ⁽¹⁾.
- (11) Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului ⁽²⁾ stabilește cerințe mai stricte privind controlul și punerea în aplicare care se aplică în circumstanțe specifice. Pescuitul speciilor de adâncime, care sunt vulnerabile la pescuit prin natura lor, ar trebui, prin urmare, să facă obiectul unor niveluri de control mai ridicate. De asemenea, este oportun să se prevadă cazuri specifice de încălcare a normelor PCP care ar trebui să conducă la o retragere a autorizației de pescuit.
- (12) Convenția privind viitoarea cooperare multilaterală pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est a fost aprobată prin Decizia 81/608/CEE a Consiliului ⁽³⁾ și a intrat în vigoare la 17 martie 1982. Respectiva convenție prevede un cadru adecvat pentru cooperarea multilaterală în domeniul conservării și gestionării raționale a resurselor piscicole în apele internaționale din Atlanticul de Nord-Est. Măsurile de gestionare adoptate în cadrul Comisiei pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est (NEAFC) cuprind un sistem specific de măsuri pentru protecția EMV din zona de reglementare a NEAFC. Cu toate acestea, pentru a asigura continuitatea actualului *modus operandi* al navelor de pescuit ale Uniunii în apele NEAFC, normele aplicabile în prezent prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2347/2002 privind permisul de pescuit de mare largă, porturile desemnate și comunicarea informațiilor de către statele membre ar trebui să se aplice în continuare activităților de pescuit de adâncime în zona de reglementare a NEAFC. În plus, pentru a continua îmbunătățirea cunoștințelor științifice cu privire la aceste stocuri și întrucât măsurile NEAFC aplicabile nu includ prezența observatorilor, este oportun să se aplice aceeași prezență a observatorilor în toate zonele din Marea Nordului și CECAF în care are loc pescuitul speciilor de adâncime.
- (13) Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea listei indicatorilor de EMV prevăzute în anexa III în scopul adaptării listei respective la cele mai recente avize științifice. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽⁴⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces în mod sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (14) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament în ceea ce privește stabilirea zonelor de pescuit existente și stabilirea și adaptarea listei zonelor în care se știe că există sau este posibil să existe EMV, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Competențele respective ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾.
- (15) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament în ceea ce privește aprobarea pescuitului de adâncime experimental și în ceea ce privește ajustarea stabilirii zonei de pescuit de adâncime existente pentru a include locațiile activităților de pescuit desfășurate în temeiul unei autorizații de pescuit eliberate în conformitate cu prezentul regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Competențele respective ar trebui exercitate fără aplicarea Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 199/2008 al Consiliului din 25 februarie 2008 privind instituirea unui cadru comunitar pentru colectarea, gestionarea și utilizarea datelor din sectorul pescuitului și sprijinirea consultanței științifice cu privire la politica comună în domeniul pescuitului (JO L 60, 5.3.2008, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 847/96, (CE) nr. 2371/2002, (CE) nr. 811/2004, (CE) nr. 768/2005, (CE) nr. 2115/2005, (CE) nr. 2166/2005, (CE) nr. 388/2006, (CE) nr. 509/2007, (CE) nr. 676/2007, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1300/2008, (CE) nr. 1342/2008 și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1627/94 și (CE) nr. 1966/2006 (JO L 343, 22.12.2009, p. 1).

⁽³⁾ Decizia 81/608/CEE a Consiliului din 13 iulie 1981 privind încheierea Convenției privind viitoarea cooperare multilaterală pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est (JO L 227, 12.8.1981, p. 21).

⁽⁴⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (16) Prin urmare, este necesar să se instituie noi norme care să reglementeze pescuitul stocurilor de specii de adâncime din apele Uniunii din Atlanticul de Nord-Est și din apele internaționale în sfera de competență a CECAF,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiective

Prezentul regulament contribuie la realizarea obiectivelor menționate la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, în ceea ce privește speciile de adâncime și habitatele acestora. În plus, acesta urmărește:

- (a) îmbunătățirea cunoștințelor științifice privind speciile de adâncime și habitatele acestora;
- (b) prevenirea efectelor adverse semnificative asupra EMV în cadrul pescuitului de adâncime și asigurarea conservării pe termen lung a stocurilor de pești de adâncime;
- (c) asigurarea conformității măsurilor Uniunii în scopul gestionării sustenabile a stocurilor de pești de adâncime cu rezoluțiile adoptate de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, în special cu Rezoluțiile 61/105 și 64/72.

Articolul 2

Sfera de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică activităților de pescuit desfășurate sau activităților de pescuit preconizate a se desfășura în următoarele ape:
 - (a) de către navele de pescuit ale Uniunii și navele de pescuit ale țărilor terțe în apele Uniunii din Marea Nordului, apele din nord-vest și apele din sud-vest ale Uniunii, precum și în apele Uniunii din zona ICES IIa;
 - (b) de către navele de pescuit ale Uniunii în apele internaționale din zonele CECAF 34.1.1, 34.1.2 și 34.2.
- (2) Alineatul (1) din prezentul articol nu aduce atingere articolului 16 alineatul (5).

Articolul 3

Obiect

- (1) Prezentul regulament se aplică speciilor care trăiesc în apele de adâncime și care sunt caracterizate de o combinație a următorilor factori biologici: maturare la vârste relativ înaintate, creștere lentă, speranțe de viață lungă, rate scăzute ale mortalității naturale, recrutare intermitentă de clase de vârstă care supraviețuiesc și reproducere care e posibil să nu se întâmple în fiecare an (denumite în continuare „specii de adâncime”).
- (2) În sensul prezentului regulament, speciile de adâncime și, dintre acestea, speciile cele mai vulnerabile sunt enumerate în anexa I.

Articolul 4

Definiții

- (1) În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 și la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 734/2008 al Consiliului ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 734/2008 al Consiliului din 15 iulie 2008 privind protecția ecosistemelor marine vulnerabile din marea liberă împotriva efectelor nocive ale uneltelor de pescuit de fund (JO L 201, 30.7.2008, p. 8).

- (2) De asemenea, se aplică următoarele definiții:
- (a) „zonele ICES” înseamnă zonele definite în Regulamentul (CE) nr. 218/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾;
 - (b) „zonele CECAF” înseamnă zonele definite în Regulamentul (CE) nr. 216/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾;
 - (c) „zonă de reglementare a NEAFC” înseamnă apele care intră sub incidența Convenției privind viitoarea cooperare multilaterală pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est, care se situează dincolo de apele aflate, în ceea ce privește pescuitul, sub jurisdicția părților contractante ale respectivei Convenții;
 - (d) „cele mai vulnerabile specii” înseamnă speciile de adâncime care sunt menționate în a treia coloană intitulată „Cele mai vulnerabile (x)” din tabelul din anexa I;
 - (e) „métier” înseamnă activități de pescuit care vizează anumite specii cu ajutorul unor unelte specifice într-o zonă specifică;
 - (f) „métier de adâncime” înseamnă un métier care vizează specii de adâncime în conformitate cu indicațiile stabilite la articolul 5 alineatul (2);
 - (g) „centru de monitorizare a pescuitului” înseamnă un centru operațional înființat de un stat membru de pavilion și dotat cu echipamente și programe informatice care permit recepționarea și prelucrarea automată a datelor și transmiterea electronică a acestora;
 - (h) „interacțiuni” înseamnă capturi ale unor cantități de specii indicatoare de EMV care depășesc pragurile stabilite în anexa IV;
 - (i) „capturi neintenționate” înseamnă capturi accidentale de organisme marine care, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, trebuie debarcate și scăzute din cotele alocate fie din cauză că sunt inferioare dimensiunii minime de referință pentru conservare, fie din cauză că depășesc cantitățile permise de normele privind componența capturilor sau privind capturile accidentale;
 - (j) „indicatori de EMV” înseamnă cei incluși în anexa III;
 - (k) „zonele de pescuit de adâncime existente” înseamnă partea din zona menționată la articolul 2 alineatul (1) litera (a) în care au apărut istoric activitățile de pescuit de adâncime și care este stabilită în conformitate cu articolul 7.

Articolul 5

Autorizații de pescuit

(1) Activitățile de pescuit care vizează specii de adâncime fac obiectul unei autorizații de pescuit (denumită în continuare „autorizație de pescuit direcționat”). Autorizația de pescuit direcționat indică speciile de adâncime pe care nava este autorizată să le vizeze.

(2) În sensul alineatului (1), se consideră că o navă de pescuit care desfășoară o activitate de pescuit vizează specii de adâncime dacă comunicările sale privind capturile (în jurnalul de bord, declarațiile de debarcare, notele de vânzare sau un document similar) într-un an calendaristic vizat conțin specii de adâncime într-un procent de cel puțin 8 % în orice campanie de pescuit.

Totuși, această dispoziție nu se aplică navelor de pescuit pentru care înregistrarea globală a speciilor de adâncime în anul calendaristic în cauză este mai mică de 10 tone. Acest paragraf nu aduce atingere alineatului (6).

(3) Activitățile de pescuit ale navelor de pescuit care, deși nu vizează specii de adâncime, capturează specii de adâncime sub formă de capturi accidentale fac obiectul unei autorizații de pescuit (denumită în continuare „autorizație de pescuit pentru capturile accidentale”). Autorizația de pescuit pentru capturile accidentale indică speciile de adâncime cu care nava se poate confrunta sub formă de capturi accidentale în timp ce vizează alte specii.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 218/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind comunicarea datelor statistice referitoare la capturile nominale de către statele membre care practică pescuitul în Atlanticul de Nord-Est (JO L 87, 31.3.2009, p. 70).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 216/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind transmiterea statisticilor cu privire la capturile nominale de către statele membre care pescuiesc în alte zone decât Atlanticul de Nord (JO L 87, 31.3.2009, p. 1).

(4) Cele două tipuri de autorizații de pescuit menționate la alineatele (1) și (3) din prezentul articol trebuie să poată fi distinse cu claritate în baza de date electronică menționată la articolul 116 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009.

(5) Este interzis navelor de pescuit care nu dețin nicio autorizație de pescuit în temeiul prezentului articol să pescuiască specii de adâncime cu depășirea limitei de 100 kg pentru fiecare campanie de pescuit. Capturile de specii de adâncime care depășesc 100 kg realizate de astfel de nave nu sunt păstrate la bord, transbordate sau debarcate, cu excepția capturilor neintenționate de specii de adâncime care fac obiectul obligației de debarcare stabilite la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, care se debarcă și se scad din cotele alocate.

(6) O navă de pescuit care deține o autorizație de pescuit pentru capturile accidentale și care are acces la o cotă pentru capturile accidentale de specii de adâncime care depășește cu maximum 15 % pragul de 10 tone prevăzut la alineatul (2) din prezentul articol nu este considerată a viza specii de adâncime. Aceasta debarcă astfel de capturi și le scade din cota alocată. Capturile neintenționate de specii de adâncime care fac obiectul obligației de debarcare prevăzute la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 sunt debarcate și scăzute din cotele alocate.

(7) Prezentul regulament se aplică *mutatis mutandis* eliberării autorizațiilor de pescuit pentru navele de pescuit din țările terțe, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1006/2008 al Consiliului ⁽¹⁾.

Articolul 6

Gestionarea capacității

(1) Capacitatea de pescuit cumulată, măsurată în tonaj brut și în kilowați, a tuturor navelor de pescuit ale Uniunii pentru care un stat membru a eliberat o autorizație de pescuit direcționat nu trebuie să depășească în niciun moment capacitatea de pescuit cumulată a navelor respectivului stat membru, în perioada 2009-2011, luându-se în considerare anul cu cifra cea mai ridicată:

- (a) care au capturat cel puțin 10 tone de specii de adâncime în oricare din cei trei ani calendaristici 2009-2011, luându-se în considerare anul cu cifra cea mai ridicată; și
- (b) care sunt înmatriculate în oricare din regiunile ultraperiferice, în înțelesul articolului 349 din TFUE, ale statului membru respectiv și atunci când capturile de specii de adâncime ale fiecărei astfel de nave în oricare dintre cei trei ani calendaristici 2009-2011 au constituit cel puțin 10 % din capturile lor anuale totale, luându-se în considerare anul cu cifra cea mai ridicată.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), în cazul în care unui stat membru i s-au alocat posibilități de pescuit pentru speciile enumerate în anexa I înainte de 12 ianuarie 2017, însă navele sale nu au capturat cel puțin 10 tone de specii de adâncime în oricare dintre anii de referință, capacitatea de pescuit cumulată a statului membru respectiv nu trebuie să depășească în niciun moment capacitatea de pescuit cumulată a navelor sale în oricare din ultimii trei ani în care cel puțin una dintre navele sale a capturat cel puțin 10 tone de specii de adâncime, luându-se în considerare anul cu cifra cea mai ridicată.

Articolul 7

Zone de pescuit de adâncime existente

(1) Până la 13 iulie 2017, statele membre ale căror nave au obținut un permis de pescuit de mare largă în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2347/2002, și în măsura în care se referă la activitățile de pescuit desfășurate de navele care capturează peste 10 tone pe an calendaristic, informează Comisia, prin intermediul registrelor SMN sau, dacă registrele SMN nu sunt disponibile, prin intermediul altor mijloace de informații relevante și verificabile, cu privire la locațiile activităților de pescuit pentru speciile de adâncime ale acestor nave în anii calendaristici de referință 2009-2011.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1006/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 privind autorizațiile pentru activitățile de pescuit ale navelor de pescuit comunitare în afara apelor comunitare și accesul navelor țărilor terțe în apele comunitare, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93 și (CE) nr. 1627/94 și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 3317/94 (JO L 286, 29.10.2008, p. 33).

(2) Pe baza informațiilor furnizate în temeiul alineatului (1), precum și pe baza celor mai bune informații științifice și tehnice disponibile, Comisia stabilește, până la 13 ianuarie 2018, prin intermediul actelor de punere în aplicare, zonele de pescuit de adâncime existente. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 18.

Articolul 8

Cerințe generale pentru cererile de eliberare a autorizațiilor de pescuit

(1) Fiecare cerere de autorizație de pescuit este însoțită de o descriere detaliată a zonei în care nava de pescuit intenționează să desfășoare activități de pescuit, tipul de unelte, intervalul de adâncime la care se vor desfășura activitățile, frecvența și durata preconizată a activității de pescuit, precum și denumirile speciilor de adâncime vizate.

(2) Autorizațiile de pescuit direcționat se eliberează numai pentru activități de pescuit în cadrul zonelor de pescuit de adâncime existente.

(3) Prin derogare de la alineatul (2) din prezentul articol și până la stabilirea zonelor de pescuit de adâncime existente, în conformitate cu articolul 7, autorizațiile de pescuit direcționat pot fi eliberate cu condiția ca nava de pescuit să prezinte dovezi că a exercitat activități de pescuit în metierul de adâncime timp de cel puțin trei ani înainte de depunerea cererii pentru autorizația de pescuit. Aceste autorizații de pescuit se pot elibera numai cu privire la locații în care au fost desfășurate astfel de activități de pescuit anterioare.

(4) Nu se eliberează autorizații de pescuit pentru pescuitul cu traule de fund la o adâncime de sub 800 de metri.

(5) Prin derogare de la alineatul (2), un stat membru poate depune o cerere de a desfășura activități de pescuit experimental în locații din afara zonelor de pescuit de adâncime existente. O astfel de cerere este însoțită de o evaluare a impactului efectuată în conformitate cu standardele prevăzute în Orientările internaționale ale FAO din 2008 pentru gestionarea pescuitului de adâncime în marea liberă. Atunci când depune o astfel de cerere, statul membru indică durata estimată a pescuitului experimental și numărul estimat al navelor care participă, precum și capacitatea acestora. Acesta propune măsuri de atenuare pentru a preveni o interacțiune cu EMV sau pentru a le proteja în mod eficace.

(6) După ce a evaluat informațiile furnizate de statele membre și pe baza unui aviz din partea unui organism științific consultativ, Comisia poate acorda, prin intermediul actelor de punere în aplicare, o aprobare pentru desfășurarea activităților de pescuit experimental solicitate. În cadrul aprobării, Comisia poate defini în special:

- (a) zona pentru pescuitul experimental;
- (b) numărul maxim de nave și capacitatea maximă;
- (c) durata acestor activități de pescuit, care nu poate depăși un an și care poate fi reînnoită o singură dată;
- (d) procentul maxim din captura totală admisibilă de specii de adâncime care pot fi capturate în cadrul pescuitului experimental; și
- (e) măsuri de atenuare care trebuie respectate în vederea protejării EMV.

(7) Pentru a asigura o colectare de date reprezentative care să fie adecvată pentru evaluarea și gestionarea stocurilor de pești de adâncime și a interacțiunilor cu EMV, orice autorizație de pescuit eliberată în conformitate cu alineatul (6) necesită prezența unor observatori științifici sau monitorizarea electronică la distanță a navei în cauză în primele 12 luni din durata autorizației de pescuit.

(8) Pe baza unei cereri și a informațiilor furnizate de statul membru în cauză, Comisia poate adapta, prin intermediul actelor de punere în aplicare, stabilirea zonei de pescuit de adâncime existente pentru a include locațiile activităților de pescuit desfășurate în temeiul unei autorizații de pescuit eliberate în conformitate cu alineatele (5) și (6) din prezentul articol.

Articolul 9

Cerințe specifice privind protecția EMV

- (1) Prezentul articol se aplică operațiunilor de pescuit cu unelte de fund sub o adâncime de 400 de metri.
 - (2) În cazul în care, în cursul operațiunilor de pescuit, cantitatea de indicatori de EMV, astfel cum se definește în anexa III, care a fost capturată în cadrul operațiunii de pescuit respective depășește pragurile definite în anexa IV, se consideră că a avut loc o interacțiune cu un EMV. Nava de pescuit încetează imediat pescuitul în zona în cauză. Aceasta își reia operațiunile doar după ce a ajuns într-o zonă alternativă la cel puțin cinci mile marine de zona în care a avut loc interacțiunea.
 - (3) Nava de pescuit raportează imediat fiecare interacțiune cu EMV autorităților naționale competente, care informează fără întârziere Comisia.
 - (4) Statele membre utilizează cele mai bune informații științifice și tehnice disponibile, inclusiv informații biogeografice și informațiile menționate la alineatul (3), pentru a identifica locurile în care se știe că există sau este posibil să existe EMV. În plus, Comisia solicită unui organism științific consultativ competent să efectueze o evaluare anuală a zonelor în care se știe că există sau este posibil să existe EMV.
- Evaluarea respectivă se efectuează în conformitate cu Orientările internaționale ale FAO din 2008 pentru gestionarea pescuitului de adâncime în marea liberă, aplică abordarea precaută privind gestionarea pescuitului astfel cum este menționată la articolul 4 alineatul (1) punctul 8 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 și este pusă la dispoziția publicului.
- (5) În cazul în care, pe baza procedurii menționate la alineatul (4), au fost identificate zone unde se află sau este posibil să se afle EMV, statele membre și organismul științific consultativ competent informează Comisia din timp.
 - (6) Până la 13 ianuarie 2018, pe baza celor mai bune informații științifice și tehnice disponibile și pe baza evaluărilor și a identificărilor efectuate de statele membre și de organismul științific consultativ, Comisia adoptă acte de punere în aplicare în scopul stabilirii unei liste a zonelor în care se știe că există sau este posibil să existe EMV. Comisia revizuieste lista anual pe baza avizelor primite din partea Comitetului științific, tehnic și economic pentru pescuit și, după caz, modifică lista prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Comisia poate elimina o zonă de pe listă cu condiția de a stabili, pe baza unei evaluări a impactului și după consultarea organismului științific consultativ competent, că există suficiente dovezi care să indice că EMV nu sunt prezente, sau cu condiția adoptării unor măsuri adecvate de conservare și gestionare care să garanteze că se împiedică efecte negative semnificative asupra EMV din zona respectivă. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 18.
 - (7) Pe baza celor mai bune informații științifice disponibile, Comisia poate revizui indicatorii de EMV și este împuternicită să modifice lista inclusă în anexa III prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 17.
 - (8) Se solicită noi evaluări ale impactului în cazul în care se produc schimbări semnificative ale tehnicilor utilizate pentru desfășurarea activităților de pescuit cu unelte de fund sau dacă apar noi informații științifice care indică prezența unor EMV într-o anumită zonă.
 - (9) Pescuitul cu unelte de fund este interzis în toate zonele enumerate în conformitate cu alineatul (6).

Articolul 10

Aplicarea unor dispoziții de control specifice

Pescuitul și activitățile de pescuit care intră sub incidența prezentului regulament fac, de asemenea, obiectul dispozițiilor de la articolele 7, 17, 42, 43 și 45, articolul 84 alineatul (1) litera (a), articolul 95 alineatul (3), articolul 104 alineatul (1), articolul 105 alineatul (3) litera (c), articolul 107 alineatul (1), articolul 108 alineatul (1) și articolul 115 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009, precum și anexa I la respectivul regulament, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul regulament.

*Articolul 11***Porturile desemnate**

- (1) Statele membre desemnează porturile în care urmează să aibă loc orice debarcare sau transbordare de peste 100 kg de specii de adâncime sau orice amestec al acestora. Până la 13 martie 2017, statele membre transmit Comisiei lista porturilor desemnate respective.
- (2) Este interzisă debarcarea oricărei cantități mai mari de 100 kg de orice amestec de specii de adâncime în orice alt loc decât porturile care au fost desemnate de statele membre în temeiul alineatului (1).

*Articolul 12***Notificare prealabilă**

Prin derogare de la articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009, comandanții tuturor navelor de pescuit ale Uniunii care intenționează să debarce 100 kg sau mai mult de specii de adâncime, indiferent de lungimea navelor respective, trebuie să notifice, cu cel puțin patru ore înainte de ora estimată a sosirii în port, intenția respectivă autorității competente a statului membru de pavilion. Comandantul sau orice altă persoană responsabilă pentru operarea navelor de 12 metri lungime sau mai mici informează autoritățile competente cu cel puțin o oră înainte de ora estimată de sosire în port.

*Articolul 13***Consemnarea în jurnalul de bord a datelor privind apele adânci**

- (1) În cazul în care se aplică obligația de a ține un jurnal de bord, comandanții navelor de pescuit ale Uniunii care dețin o autorizație de pescuit în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) sau (3), atunci când desfășoară un métier de adâncime sau când pescuiesc la o adâncime mai mare de 400 de metri:
- (a) trag o nouă linie în jurnalul de bord pe suport de hârtie după fiecare traulare; sau
 - (b) dacă utilizează un sistem electronic de înregistrare și raportare, înregistrează o intrare separată după fiecare traulare.
- (2) Comandanții navelor de pescuit ale Uniunii înregistrează, de asemenea, în jurnalul de bord al navei orice cantități din speciile de adâncime enumerate în anexa I capturate, păstrate la bord, transbordate sau debarcate în conformitate cu articolul 5 alineatul (5), precum și orice cantități din indicatorii de EMV enumerați în anexa III care depășesc pragurile prevăzute în anexa IV, inclusiv greutatea și structura speciilor, și raportează cantitățile respective autorităților competente.

*Articolul 14***Retragerea autorizațiilor de pescuit**

Fără a aduce atingere articolului 7 alineatul (4) și articolului 92 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 și în conformitate cu articolul 90 alineatul (1) din regulamentul respectiv, autorizațiile de pescuit menționate la articolul 5 alineatele (1) și (3) din prezentul regulament sunt retrase pe perioadă de cel puțin două luni în oricare dintre următoarele situații:

- (a) nerespectarea condițiilor stabilite în autorizația de pescuit referitoare la limitele privind utilizarea de unelte, la zonele de operare permise sau la limitele de capturi privind specia pentru care este permis pescuitul; sau
- (b) nerespectarea cerinței de a lua la bord un observator științific sau de a permite eșantionarea în scopuri științifice a capturilor conform articolului 16 din prezentul regulament.

Articolul 15

Norme privind colectarea și raportarea datelor

- (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor mai specifice din prezentul regulament, se aplică Regulamentul (CE) nr. 199/2008.
- (2) Atunci când colectează date privind métierurile de adâncime în conformitate cu normele generale de colectare a datelor și cu nivelurile de precizie stabilite în programul multianual relevant al Uniunii pentru colectarea și gestionarea datelor biologice, tehnice, de mediu, sociale și economice, statele membre respectă cerințele specifice privind colectarea și raportarea datelor stabilite în anexa II pentru métierul de adâncime.
- (3) În toate autorizațiile de pescuit eliberate în conformitate cu articolul 5, statele membre includ condițiile necesare pentru a garanta că nava în cauză participă, în colaborare cu institutul științific relevant, la orice sistem de colectare a datelor a cărui sferă de aplicare include activitățile de pescuit pentru care se eliberează autorizații.
- (4) Comandantul unei nave sau orice altă persoană care răspunde de operarea navei are obligația să ia la bord observatorul științific pe care statul membru l-a desemnat pentru nava sa, cu excepția cazului în care acest lucru nu este posibil din motive de securitate. Comandantul facilitează exercitarea sarcinilor observatorului științific.
- (5) La cererea Comisiei, un stat membru prezintă rapoarte anuale care conțin date agregate privind numărul de nave care arborează pavilionul său și care sunt implicate în pescuitul de adâncime, zona lor de pescuit, tipul de unealtă, mărimea, numărul fiecărui tip de autorizații de pescuit eliberate, portul lor de origine, posibilitățile de pescuit de adâncime totale disponibile pentru navele sale și procentajul total de utilizare a acestor posibilități de pescuit. Rapoartele respective se pun la dispoziția publicului.

Articolul 16

Prezența observatorilor

- (1) Statele membre instituie un program al prezenței observatorilor pentru a asigura colectarea în timp util de date relevante și exacte cu privire la capturile și capturile accidentale de specii de adâncime și la interacțiunile cu EMV, precum și alte informații pertinente pentru punerea în aplicare eficace a prezentului regulament. Navele care utilizează traule de fund sau setci de fund și care dețin o autorizație de pescuit pentru specii de adâncime fac obiectul prezenței observatorilor într-un procent de cel puțin 20 %, cu excepția navelor care, din motive de securitate, nu sunt adecvate pentru a primi un observator. Toate celelalte nave care dețin o autorizație pentru capturarea de specii de adâncime fac obiectul prezenței observatorilor într-un procent de cel puțin 10 %, cu excepția navelor care, din motive de securitate, nu sunt adecvate pentru a primi un observator.
- (2) În cazul în care statul său membru i-a solicitat unui operator să primească un observator la bordul navei sale, absența unui observator din motive independente de voința operatorului nu împiedică nava respectivă să părăsească portul.
- (3) Până la 1 ianuarie 2018, Comisia solicită un aviz științific, pe baza datelor colectate în temeiul prezentului regulament, care să evidențieze dacă prezența observatorilor prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol este suficientă pentru îndeplinirea obiectivelor de la articolul 1, în special pentru a preveni un impact negativ semnificativ asupra EMV în cadrul pescuitului de adâncime, și dacă aceasta ar trebui să fie adaptată pe baza unei metodologii actualizate de eșantionare. Comisia informează fără întârziere Parlamentul European și Consiliul cu privire la rezultatele avizului științific solicitat.
- (4) În cazul în care, pe baza avizului științific menționat la alineatul (3), Comisia consideră că procentajele prezenței observatorilor prevăzute la alineatul (1) ar trebui adaptate, aceasta poate, în regim de urgență, să prezinte o propunere pentru revizuirea procentajelor respective.
- (5) Prin derogare de la articolul 2, prezentul articol se aplică *mutatis mutandis* pescuitului de specii de adâncime pentru navele care utilizează traule de fund sau setci de fund în zona de reglementare a NEAFC.

*Articolul 17***Exercitarea delegării de competențe**

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile stabilite în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 9 alineatul (6) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 12 ianuarie 2017. Comisia întocmește un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 9 alineatul (6) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în respectiva decizie. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară specificată în aceasta. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de a adopta un act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 9 alineatul (6) intră în vigoare doar dacă nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat nicio obiecție în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

*Articolul 18***Procedura comitetului**

- (1) Comisia este asistată de un Comitet pentru pescuit și acvacultură. Comitetul respectiv este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

*Articolul 19***Evaluare**

- (1) Până la 13 ianuarie 2021, Comisia, pe baza rapoartelor statelor membre și a avizului științific solicitat în acest sens, evaluează impactul măsurilor stabilite în prezentul regulament și determină măsura în care au fost realizate obiectivele menționate la articolul 1 literele (a) și (b).
- (2) Evaluarea se axează în special pe tendințele privind următoarele subiecte:
 - (a) utilizarea tuturor tipurilor de unelte de pescuit care vizează specii de adâncime, cu un accent deosebit pe impactul asupra celor mai vulnerabile specii și a EMV;

- (b) navele care au trecut la utilizarea unor unelte cu impact redus asupra fundului mării și progresele înregistrate în ceea ce privește prevenirea, reducerea la minimum și, pe cât posibil, eliminarea capturilor neintenționate;
- (c) gama și domeniul operațiunilor desfășurate de navele care practică fiecare métier de adâncime;
- (d) exhaustivitatea și fiabilitatea datelor pe care statele membre le furnizează organismelor științifice în scopul evaluării stocurilor sau Comisiei în cazul solicitărilor de date specifice;
- (e) stocurile de specii de adâncime pentru care avizul științific s-a îmbunătățit;
- (f) eficacitatea măsurilor de însoțire în ceea ce privește eliminarea practicii de aruncare înapoi în mare a capturilor și reducerea capturilor din cele mai vulnerabile specii;
- (g) calitatea evaluărilor impactului efectuate în temeiul articolului 8;
- (h) numărul navelor și al porturilor Uniunii care sunt direct afectate de punerea în aplicare a prezentului regulament;
- (i) eficacitatea măsurilor stabilite pentru a asigura sustenabilitatea pe termen lung a stocurilor de pești de adâncime și pentru a preveni capturarea accidentală a speciilor nevizate, în special a celor mai vulnerabile specii;
- (j) măsura în care EMV au fost protejate în mod eficace ca efect al restricționării activităților de pescuit autorizate la zonele de pescuit de adâncime existente, al regulii deplasării și/sau al altor măsuri;
- (k) aplicarea limitării adâncimii la 800 de metri.

(3) Pe baza evaluării menționate la alineatul (1) din prezentul articol, Comisia poate să facă propuneri de modificare a prezentului regulament, după caz. În special, în cazul în care această evaluare indică faptul că pescuitul cu unelte de fund nu respectă obiectivele prevăzute la articolul 1, Comisia poate prezenta o propunere de modificare a prezentului regulament în vederea asigurării faptului că autorizațiile de pescuit direcționate pentru navele care folosesc traule de fund sau setci de fund expiră sau sunt revocate și că toate măsurile necesare legate de uneltele de fund, inclusiv navele de pescuit cu paragate, sunt instituite pentru a asigura protecția celor mai vulnerabile specii și a EMV.

Articolul 20

Abrogare și dispoziții tranzitorii

- (1) Regulamentul (CE) nr. 2347/2002 se abrogă.
- (2) Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.
- (3) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, articolele 3, 7 și 9 din Regulamentul (CE) nr. 2347/2002 continuă să se aplice navelor de pescuit ale Uniunii care desfășoară activități de pescuit în zona de reglementare a NEAFC.
- (4) Permisele de pescuit speciale eliberate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2347/2002 rămân valabile pentru o perioadă maximă de un an de la 12 ianuarie 2017.

Articolul 21

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 14 decembrie 2016.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

I. KORČOK

ANEXA I

Specii de adâncime

Denumire științifică	Denumire comună	Cele mai vulnerabile (x)
<i>Centrophorus</i> spp.	Sagri	
<i>Centroscyllium fabricii</i>	Câine-de-mare negru	x
<i>Centroscyrnus coelolepis</i>	Rechin portughez	x
<i>Centroscyrnus crepidater</i>	Rechin negru	x
<i>Dalatias licha</i>	Rechin-focă	x
<i>Etmopterus princeps</i>	Marele rechin-lanternă	x
<i>Apristuris</i> spp.	<i>Apristuris</i> spp.	
<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	Rechin-șopârlă	
<i>Deania calcea</i>	Câine-de-mare abisal	
<i>Galeus melastomus</i>	Rechin-pisică	
<i>Galeus murinus</i>	<i>Galeus murinus</i>	
<i>Hexanchus griseus</i>	<i>Hexanchus griseus</i>	x
<i>Etmopterus spinax</i>	Sagri negru	
<i>Oxynotus paradoxus</i>	<i>Somniosus microcephalus</i>	
<i>Scymnodon ringens</i>	<i>Scymnodon ringens</i>	
<i>Somniosus microcephalus</i>	Rechin de Groenlanda	
<i>Alepocephalidae</i>	<i>Alepocephalidae</i>	
<i>Alepocephalus bairdii</i>	<i>Alepocephalus bairdii</i>	
<i>Alepocephalus rostratus</i>	<i>Alepocephalus rostratus</i>	
<i>Aphanopus carbo</i>	Sabie-neagră	
<i>Argentina silus</i>	Argentină mare	
<i>Beryx</i> spp.	<i>Beryx</i>	
<i>Chaceon (Geryon) affinis</i>	Crab roșu de mare adâncime	
<i>Chimaera monstrosa</i>	Himeră	

Denumire științifică	Denumire comună	Cele mai vulnerabile (x)
<i>Hydrolagus mirabilis</i>	Hydrolagus mirabilis	
<i>Rhinochimaera atlantica</i>	Rhinochimaera atlantica	
<i>Coryphaenoides rupestris</i>	Grenadier-de-piatră	
<i>Epigonus telescopus</i>	Epigonus telescopus	x
<i>Helicolenus dactilopterus</i>	Helicolenus dactilopterus	
<i>Hoplostethus atlanticus</i>	Pion portocaliu	x
<i>Macrourus berglax</i>	Macrourus berglax	
<i>Molva dypterygia</i>	Mihalț-de-mare albastru	
<i>Mora moro</i>	Mora moro	
<i>Antimora rostrata</i>	Antimora albastră	
<i>Pagellus bogaraveo</i>	Pagel argintiu	
<i>Polyprion americanus</i>	Meru cenușiu	
<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Halibut negru	
<i>Cataetyx laticeps</i>		
<i>Hoplosthetus mediterraneus</i>	Pește-pion mediteranean	
<i>Macrouridae</i> , altele decât <i>Coryphaenoides rupestris</i> și <i>Macrourus berglax</i>	Grenadieri, alții decât grenadierii-de-piatră și <i>Macrourus berglax</i>	
<i>Nesiarchus nasutus</i>	Nesiarchus nasutus	
<i>Notocanthus chemnitzii</i>	Notocanthus chemnitzii	
<i>Raja fyllae</i>	Vulpe-de-mare rotundă	
<i>Raja hyperborea</i>	Vulpe-de-mare arctică	
<i>Raja nidarosiensis</i>	Raja nidarosiensis	
<i>Trachyscorpia cristulata</i>	Pește-scorpion	
<i>Lepidopus caudatus</i>	Pește-sabie argintiu	
<i>Lycodes esmarkii</i>	Lycodes esmarkii	
<i>Sebastes viviparus</i>	Sebastă-de-mare	

ANEXA II

Cerințe specifice privind colectarea și raportarea datelor menționate la articolul 15 alineatul (2)

1. Statele membre se asigură că datele colectate pentru o zonă care cuprinde atât apele Uniunii, cât și apele internaționale sunt defalcate astfel încât să se refere separat la apele Uniunii sau la apele internaționale.
2. În situațiile în care activitatea privind métierul de adâncime se suprapune cu activitatea privind un alt métier din aceeași zonă, colectarea datelor cu privire la prima activitate se efectuează separat față de colectarea datelor cu privire la a doua activitate.
3. Capturile aruncate înapoi în mare sunt eșantionate pentru toate métierurile de adâncime. Strategia de eșantionare pentru debarcări și capturile aruncate înapoi în mare cuprinde toate speciile enumerate în anexa I, precum și speciile care aparțin ecosistemului de pe fundul mării, precum corali de adâncime, bureți și alte organisme aparținând aceluiași ecosistem.
4. Unui observator trimis la bord i se solicită să identifice și să documenteze greutatea oricăror corali duri, corali moi, bureți sau alte organisme aparținând aceluiași ecosistem aduse la bord de uneltele navei.
5. În cazul în care planul multianual pentru colectarea datelor aplicabil necesită colectarea datelor cu privire la efortul de pescuit în funcție de orele de pescuit cu traule și de perioada de imersie pentru uneltele fixe, statele membre colectează și sunt pregătite să prezinte, alături de datele respective privind efortul de pescuit, următoarele date suplimentare:
 - (a) localizarea geografică a activităților de pescuit în cazul fiecărei traulări, prin intermediul datelor transmise de navă prin SMN către centrul de monitorizare a pescuitului;
 - (b) adâncimile de pescuit la care sunt utilizate uneltele în cazul în care nava face obiectul raportării prin intermediul jurnalului de bord electronic. Comandantul navei notifică adâncimea de pescuit în conformitate cu formatul de raportare standard.

ANEXA III

Specii indicatori de EMV

Următoarea este o listă de tipuri de habitat EMV, cu taxonii cel mai probabil să se găsească în acele habitate care se consideră ca fiind indicatori de EMV.

Tip de habitat EMV	Taxoni reprezentativi
1. Recif de corali de apă rece	
(a) Reciful cu <i>Lophelia pertusa</i>	<i>Lophelia pertusa</i>
(b) Reciful cu <i>Solenosmilia variabilis</i>	<i>Solenosmilia variabilis</i>
2. Recif de corali	
(a) Recif pe substrat dur	
(i) Recifi cu corali negri și gorgonii pe substrat dur	<i>Anthothelidae</i> <i>Chrysogorgiidae</i> <i>Isididae, Keratoisidinae</i> <i>Plexauridae</i> <i>Acanthogorgiidae</i> <i>Coralliidae</i> <i>Paragorgiidae</i> <i>Primnoidae</i> <i>Schizopathidae</i>
(ii) Aflorimente cu colonii de scleractinieni	<i>Lophelia pertusa</i> <i>Solenosmilia variabilis</i>
(iii) Aglomerări de scleractinieni nonrecifali	<i>Enallopsammia rostrata</i> <i>Madrepora oculata</i>
(b) Recifi coralieri pe substrat sedimentar	
(i) Recifi de corali negri și gorgonii pe substrat sedimentar	<i>Chrysogorgiidae</i>
(ii) Câmpuri de corali-cupă	<i>Caryophylliidae</i>
(iii) Câmpuri de corali-conopidă	<i>Flabellidae</i> <i>Nephtheidae</i>
3. Aglomerări de spongieri de apă adâncă	
(a) Alte aglomerări de spongieri	<i>Geodiidae</i> <i>Ancorinidae</i> <i>Pachastrellidae</i>
(b) Recifi de spongieri pe substrat dur	<i>Axinellidae</i> <i>Mycalidae</i> <i>Polymastiidae</i> <i>Tetillidae</i>
(c) Comunități de spongieri sticloși	<i>Rossellidae</i> <i>Pheronematidae</i>

Tip de habitat EMV	Taxoni reprezentativi
4. Câmpuri de penatularii	<i>Anthoptilidae</i> <i>Pennatulidae</i> <i>Funiculinidae</i> <i>Halipteridae</i> <i>Kophobelemnidae</i> <i>Protoptilidae</i> <i>Umbellulidae</i> <i>Vigulariidae</i>
5. Comunități discontinue de anemone tubicole	<i>Cerianthidae</i>
6. Comunități complementare de nisip și mâl	<i>Bourgetcrinidae</i> <i>Antedontidae</i> <i>Hyocrinidae</i> <i>Xenophyophora</i> <i>Syringamminidae</i>
7. Comunități discontinue de briozoare	

ANEXA IV

O interacțiune cu un posibil EMV este definită după cum urmează:

- (a) pentru tractarea unui traul și alte unele de pescuit în afara paragatelor: prezența unor indicatori de EMV de peste 30 kg de corali vii și/sau 400 kg de bureți vii; și
 - (b) pentru instalarea unui paragat: prezența unor indicatori de EMV pe 10 cârlige per 1 000 segmente de cârlig sau per 1 200 m secțiune de paragat, luându-se în considerare valoarea mai scurtă.
-

REGULAMENTUL (UE) 2016/2337 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 14 decembrie 2016****de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1192/69 al Consiliului privind standardizarea conturilor întreprinderilor feroviare****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 91 și 109,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CEE) nr. 1192/69 al Consiliului ⁽⁴⁾ permite statelor membre să acorde, unui număr de 40 de întreprinderi feroviare enumerate, compensații pentru plata unor obligații pe care întreprinderile care operează alte moduri de transport nu trebuie să le îndeplinească. Aplicarea corectă a normelor privind standardizarea are drept rezultat faptul că statele membre sunt scutite de obligațiile de notificare a ajutoarelor de stat.
- (2) Au fost adoptate o serie de acte juridice ale Uniunii care au deschis către concurență piețele transportului feroviar de marfă și transportului feroviar internațional de călători, printre care Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾ stabilind anumite principii fundamentale care includ administrarea întreprinderilor feroviare în conformitate cu principiile care se aplică societăților comerciale; separarea entităților responsabile pentru alocarea capacităților și tarifarea infrastructurii feroviare de entitățile care operează servicii feroviare și separarea conturilor; accesul, în condiții echitabile și nediscriminatorii, al oricărei întreprinderi feroviare autorizate în conformitate cu criteriile Uniunii la infrastructura feroviară; și că administratorii infrastructurilor pot beneficia de finanțare din partea statului.
- (3) Regulamentul (CEE) nr. 1192/69 este incoerent și incompatibil cu măsurile legislative în vigoare. În special, în contextul unei piețe liberalizate în cadrul căreia întreprinderile feroviare se află în concurență directă cu întreprinderile feroviare enumerate, diferențierile între cele două grupuri de întreprinderi nu mai sunt justificate.
- (4) Pentru a înlătura incoerențele existente în ordinea juridică a Uniunii și pentru a contribui la simplificare prin eliminarea unui act juridic care a devenit caduc, ar trebui prin urmare ca Regulamentul (CEE) nr. 1192/69 să fie abrogat.

⁽¹⁾ JO C 327, 12.11.2013, p. 122.⁽²⁾ JO C 356, 5.12.2013, p. 92.⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 26 februarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și poziția în primă lectură a Consiliului din 17 octombrie 2016 (JO C 430, 22.11.2016, p. 1). Poziția Parlamentului European din 14 decembrie 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).⁽⁴⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1192/69 al Consiliului din 26 iunie 1969 privind standardizarea conturilor întreprinderilor feroviare (JO L 156, 28.6.1969, p. 8).⁽⁵⁾ Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european (JO L 343, 14.12.2012, p. 32).

- (5) Statele membre pot plăti compensații pentru costurile instalațiilor de trecere la nivel, în baza articolului 8 din Directiva 2012/34/UE. Cu toate acestea, statele membre ar putea avea nevoie de timp pentru modificarea legislației naționale și a actelor administrative astfel încât să se țină seama de abrogarea Regulamentului (CEE) nr. 1192/69. În consecință, această abrogare nu ar trebui să aibă efect imediat în cazurile care intră sub incidența anexei IV la Regulamentul (CEE) nr. 1192/69,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CEE) nr. 1192/69 se abrogă, cu excepția dispozițiilor acestuia aplicabile standardizării conturilor privind cazurile din clasa IV aflate sub incidența anexei IV la respectivul regulament. Dispozițiile respective continuă să se aplice până la 31 decembrie 2017.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 14 decembrie 2016.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

I. KORČOK

REGULAMENTUL (UE) 2016/2338 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 14 decembrie 2016****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1370/2007 în ceea ce privește deschiderea pieței pentru serviciile de transport feroviar intern de călători****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 91,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Transportul feroviar are potențialul de a crește și de a-și mări ponderea modală și de a juca un rol major într-un sistem de transport și de mobilitate durabil, generând noi oportunități de investiții și locuri de muncă. Cu toate acestea, creșterea serviciilor de transport feroviar de călători nu a ținut pasul cu evoluția altor moduri de transport.
- (2) Piața serviciilor internaționale de transport feroviar de călători din Uniune a fost deschisă concurenței din 2010. De asemenea, unele state membre au deschis concurenței serviciile lor de transport intern de călători, prin introducerea unor drepturi de acces liber, a unor proceduri de atribuire a contractelor de servicii publice sau a ambelor. Deschiderea pieței pentru serviciile de transport feroviar intern de călători ar trebui să aibă un impact pozitiv asupra funcționării spațiului feroviar unic european, având ca rezultat servicii de mai bună calitate pentru utilizatori.
- (3) În Cartea sa albă din 28 martie 2011 privind transporturile, Comisia și-a anunțat intenția de a finaliza piața internă a serviciilor feroviare, eliminând obstacolele tehnice, administrative și juridice care împiedică intrarea pe piața feroviară.
- (4) Finalizarea spațiului feroviar unic european ar trebui să contribuie la dezvoltarea în continuare a transportului feroviar ca o alternativă credibilă la alte moduri de transport, în ceea ce privește, printre altele, prețurile și calitatea.
- (5) Un obiectiv specific al prezentului regulament îl reprezintă creșterea calității, transparenței, eficacității și performanței serviciilor publice de transport feroviar de călători.
- (6) Serviciile de la nivel transfrontalier, prestate în cadrul contractelor de servicii publice, inclusiv serviciile de transport public care acoperă nevoile de transport locale și regionale, ar trebui să fie aprobate de autoritățile competente ale statelor membre pe teritoriul cărora sunt prestate serviciile.

⁽¹⁾ JO C 327, 12.11.2013, p. 122.

⁽²⁾ JO C 356, 5.12.2013, p. 92.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 26 februarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și poziția în primă lectură a Consiliului din 17 octombrie 2016 (JO C 430, 22.11.2016, p. 4). Poziția Parlamentului European din 14 decembrie 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

- (7) Autoritățile competente ar trebui să definească specificații privind obligațiile de serviciu public în transportul public de călători. Specificațiile respective ar trebui să fie în concordanță cu obiectivele de politică, astfel cum se menționează în documentele de politică de transport public din statele membre.
- (8) Specificațiile privind obligațiile de serviciu public în transportul public de călători ar trebui, dacă este posibil, să genereze efecte de rețea pozitive, printre altele în ceea ce privește îmbunătățirea calității serviciilor, coeziunea socială și teritorială sau eficiența globală a sistemului de transport public.
- (9) Obligațiile de serviciu public ar trebui să fie în concordanță cu politica de transport public. Totuși, aceasta nu conferă autorităților competente dreptul de a primi o finanțare de o anumită valoare.
- (10) Atunci când se pregătesc documentele de politică de transport public, părțile interesate ar trebui să fie consultate în conformitate cu dreptul intern. Aceste părți interesate pot include operatorii de transport, administratorii de infrastructură, organizațiile angajaților și reprezentanții utilizatorilor serviciilor de transport public.
- (11) În cazul contractelor de servicii publice care nu sunt atribuite pe baza unei proceduri competitive de atribuire, îndeplinirea obligațiilor de serviciu public de către operatorii de servicii publice ar trebui să fie compensată în mod corespunzător, pentru a asigura viabilitatea financiară pe termen lung a serviciilor publice de transport de călători în conformitate cu cerințele stabilite în politica de transport public. În special, o astfel de compensare ar trebui să promoveze menținerea sau dezvoltarea unei gestiuni eficiente de către operatorul de servicii publice și prestarea de servicii de transport de călători la standarde suficient de înalte.
- (12) În cadrul instituirii spațiului feroviar unic european, statele membre ar trebui să asigure un nivel adecvat de protecție socială pentru personalul operatorilor de servicii publice.
- (13) În vederea unei integrări adecvate a cerințelor din domeniul social și al muncii în procedurile de atribuire a contractelor de servicii publice pentru servicii publice de transport de călători, operatorii de servicii publice ar trebui, în cadrul executării de servicii publice, să respecte obligațiile din domeniul dreptului social și al muncii care se aplică în statul membru în care este atribuit respectivul contract de servicii publice și care derivă din acte cu putere de lege, norme administrative și hotărâri, atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii, precum și din contractele colective aplicabile, cu condiția ca aceste norme naționale, precum și aplicarea lor să fie conforme cu dreptul Uniunii.
- (14) În cazul în care statele membre impun transferul personalului angajat de fostul operator către noul operator de servicii publice selectat, acest personal ar trebui să beneficieze de drepturile pe care aceștia le-ar fi deținut dacă ar fi avut loc un transfer în sensul Directivei 2001/23/CE a Consiliului ⁽¹⁾. Statele membre ar trebui să fie libere să adopte astfel de dispoziții.
- (15) Autoritățile competente ar trebui să pună la dispoziția tuturor părților interesate informațiile relevante pentru pregătirea unor oferte în cadrul unei proceduri competitive de atribuire a contractelor, asigurând totodată protecția legitimă a informațiilor comerciale confidențiale.
- (16) Obligația unei autorități competente de a oferi tuturor părților interesate informații esențiale pentru pregătirea unei oferte în cadrul unei proceduri competitive de atribuire nu ar trebui să includă crearea unor informații suplimentare în cazurile în care aceste informații nu există.
- (17) Pentru a ține seama de diversitatea organizării teritoriale și politice a statelor membre, un contract de servicii publice poate fi atribuit de o autoritate competentă alcătuită dintr-un grup de autorități publice. În astfel de situații, rolul fiecărei autorități publice în procesul de atribuire a contractului de servicii publice ar trebui să fie stabilit prin intermediul unor norme clare.
- (18) Având în vedere diversitatea structurilor administrative din statele membre, în cazul contractelor privind prestarea de servicii publice de transport feroviar de călători atribuite în mod direct de un grup de autorități locale competente, stabilirea autorităților locale care sunt competente în ceea ce privește „aglomerațiile urbane” și „zonele rurale” rămâne la latitudinea statelor membre.

⁽¹⁾ Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 82, 22.3.2001, p. 16).

- (19) Contractele de servicii publice pentru servicii publice de transport feroviar de călători ar trebui să fie atribuite pe baza unei proceduri competitive de atribuire, cu excepția cazurilor prevăzute în prezentul regulament.
- (20) Procedurile privind procedurile competitive de atribuire a contractelor de servicii publice ar trebui să fie deschise tuturor operatorilor, să fie echitabile și să respecte principiile transparenței și nediscriminării.
- (21) În situațiile excepționale în care contractele de servicii publice privind serviciile publice de transport feroviar de călători sunt atribuite pe baza unei proceduri competitive de atribuire, noi contracte pot fi atribuite în mod direct, pe durată limitată, pentru a garanta prestarea serviciilor în modul cel mai eficient din punctul de vedere al costurilor. Astfel de contracte nu ar trebui să fie reînnoite pentru a acoperi aceleași obligații de serviciu public sau obligații similare.
- (22) În cazul în care în urma publicării intenției de a se organiza o procedură competitivă de atribuire a contractelor își manifestă interesul un singur operator, autoritățile competente pot începe negocierile cu operatorul respectiv pentru a atribui contractul fără publicarea ulterioară a unei proceduri de licitație deschisă.
- (23) Pragurile *de minimis* pentru contractele de servicii publice atribuite în mod direct ar trebui să fie adaptate pentru a reflecta volume și costuri unitare mai mari în serviciile publice de transport feroviar de călători, comparativ cu alte moduri de transport care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾. Majorarea pragurilor ar trebui să se aplice și serviciilor publice de transport de călători în cadrul cărora transportul feroviar reprezintă peste 50 % din valoarea serviciilor în cauză.
- (24) Instituirea spațiului feroviar unic european necesită norme comune privind atribuirea contractelor de servicii publice în acest sector, luând în considerare circumstanțele specifice fiecărui stat membru.
- (25) În cazul în care sunt îndeplinite anumite condiții referitoare la natura și structura pieței feroviare sau a rețelei de cale ferată, autoritățile competente ar trebui să aibă dreptul de a atribui în mod direct contracte de servicii publice pentru transportul feroviar de călători, în cazul în care un astfel de contract ar avea ca rezultat o îmbunătățire a calității serviciilor sau a eficienței din punctul de vedere al costurilor, ori a ambelor.
- (26) Autoritățile competente pot lua măsuri de stimulare a competiției între întreprinderile feroviare prin limitarea numărului de contracte pe care le atribuie unei singure întreprinderi feroviare.
- (27) Statele membre ar trebui să se asigure că sistemele lor juridice acordă posibilitatea ca deciziile autorității competente de atribuire în mod direct a contractelor de servicii publice pentru serviciile publice de transport feroviar de călători să fie evaluate de către un organism independent printr-o abordare bazată pe performanțe. Acest lucru ar putea fi realizat în cadrul unui control jurisdicțional.
- (28) La pregătirea procedurilor competitive de atribuire a contractelor, autoritățile competente ar trebui să evalueze dacă sunt necesare măsuri pentru a asigura accesul efectiv și nediscriminatoriu la material rulant adecvat. Autoritățile competente ar trebui să pună raportul de evaluare la dispoziția publicului.
- (29) Este necesar ca anumite caracteristici esențiale ale procedurilor competitive viitoare de atribuire a contractelor de servicii publice să fie pe deplin transparente, pentru a permite ca piața să ofere un răspuns mai bine organizat.
- (30) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (2), se adaugă următorul paragraf:

„Cu acordul autorităților competente ale statelor membre pe teritoriul cărora sunt prestate serviciile, obligațiile de serviciu public pot privi și serviciile publice de transport la nivel transfrontalier, inclusiv cele care acoperă nevoile de transport locale și regionale.”

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și (CEE) nr. 1107/70 ale Consiliului (JO L 315, 3.12.2007, p. 1).

2. La articolul 2, se introduce următoarea literă:

„(aa) prin «servicii publice de transport feroviar de călători» se înțelege transportul public de călători pe calea ferată, cu excluderea altor moduri de transport de călători pe șine, cum ar fi transportul cu metroul sau tramvaiul.”;

3. Se introduce următorul articol:

„Articolul 2a

Specificarea obligațiilor de serviciu public

(1) Autoritatea competentă stabilește specificații privind obligațiile de serviciu public în prestarea de servicii publice de transport de călători, precum și domeniul de aplicare al acestor obligații de serviciu public. Aceasta include posibilitatea de a grupa servicii rentabile cu servicii nerentabile.

Atunci când stabilește specificațiile respective și domeniul lor de aplicare, autoritatea competentă respectă în mod corespunzător principiul proporționalității, în conformitate cu dreptul Uniunii.

Specificațiile sunt în concordanță cu obiectivele de politică, astfel cum se menționează în documentele de politică de transport public din statele membre.

Conținutul și formatul documentelor de politică de transport public și procedurile de consultare a părților interesate sunt stabilite în conformitate cu dreptul intern.

(2) Specificațiile privind obligațiile de serviciu public și compensarea aferentă a efectului financiar net al obligațiilor de serviciu public trebuie:

- (a) să îndeplinească obiectivele politicii de transport public într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor; și
- (b) să susțină financiar asigurarea transportului public de călători în conformitate cu cerințele stabilite în politica de transport public pe termen lung.”

4. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) stabilesc în mod clar obligațiile de serviciu public, definite în prezentul regulament și precizate în conformitate cu articolul 2a din acesta, pe care trebuie să le respecte operatorul de servicii publice, precum și zonele geografice în cauză;

(b) stabilesc în prealabil, în mod obiectiv și transparent:

(i) parametrii pe baza cărora urmează să se calculeze plata compensației, dacă există; și

(ii) natura și întinderea oricărui drept exclusiv acordat, într-un mod care să prevină compensarea în exces.

În cazul contractelor de servicii publice care nu sunt atribuite în conformitate cu articolul 5 alineatul (1), (3) sau (3b), acești parametri se stabilesc astfel încât nicio plată compensatorie să nu poată depăși suma necesară pentru acoperirea efectului financiar net asupra costurilor ocazionate și asupra veniturilor generate de îndeplinirea obligațiilor de serviciu public, ținând cont de veniturile legate de acestea care sunt reținute de operatorul de serviciu public, precum și de un profit rezonabil;”;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(4a) În cadrul executării contractelor de servicii publice, operatorii de servicii publice respectă obligațiile aplicabile în domeniul dreptului social și al muncii instituite prin dreptul Uniunii, prin dreptul intern sau prin contractele colective.

(4b) La schimbarea operatorului de servicii publice se aplică Directiva 2001/23/CE, atunci când o astfel de schimbare constituie un transfer al unei întreprinderi în sensul directivei menționate.”;

(c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) În cazul în care autoritățile competente, în conformitate cu dreptul intern, solicită ca operatorii de servicii publice să respecte anumite standarde de calitate și standarde sociale sau stabilesc criterii sociale și calitative, standardele și criteriile respective sunt incluse în caietele de sarcini și în contractele de servicii publice. Cu respectarea Directivei 2001/23/CE, caietele de sarcini și contractele de servicii publice conțin, dacă este cazul, de asemenea, informații cu privire la drepturile și obligațiile legate de transferul de personal de la operatorul anterior.”;

(d) se adaugă următorul alineat:

„(8) Contractele de servicii publice impun operatorului să furnizeze autorității competente informațiile esențiale pentru atribuirea contractelor de servicii publice, asigurând în același timp protecția legitimă a informațiilor comerciale confidențiale. Autoritățile competente pun la dispoziția tuturor părților interesate informațiile relevante pentru pregătirea unei oferte în cadrul unei proceduri competitive de atribuire a contractelor, asigurând totodată protecția legitimă a informațiilor comerciale confidențiale. Acestea includ informații privind cererea din partea călătorilor, tarifele, costurile și veniturile legate de transportul public de călători acoperit de procedura competitivă de atribuire a contractelor, precum și detalii privind specificațiile infrastructurii relevante pentru operarea vehiculelor necesare sau a materialului rulant, pentru a le permite părților interesate să realizeze planuri de afaceri bine fundamentate. Administratorii infrastructurii feroviare susțin autoritățile competente în ceea ce privește furnizarea tuturor specificațiilor relevante privind infrastructura. Neîndeplinirea dispozițiilor prevăzute anterior face obiectul controlului juridic prevăzut la articolul 5 alineatul (7).”

5. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Cu excepția cazului în care acest lucru este interzis de dreptul intern, orice autoritate locală competentă, fie că este o autoritate de sine stătătoare sau un grup de autorități care furnizează servicii publice integrate de transport de călători, poate decide să furnizeze ea însăși servicii publice de transport de călători sau să atribuie contracte de servicii publice în mod direct unei entități cu personalitate juridică distinctă asupra căreia autoritatea locală competentă sau, în cazul unui grup de autorități, cel puțin una dintre autoritățile locale competente exercită un control similar celui exercitat asupra propriilor sale departamente.

În cazul serviciilor publice de transport feroviar de călători, grupul de autorități menționat la primul paragraf poate fi compus numai din autorități locale competente a căror zonă de competență teritorială nu corespunde teritoriului național. Serviciile publice de transport de călători sau contractul de servicii publice menționate la primul paragraf pot acoperi numai nevoile de transport ale aglomerațiilor urbane sau ale zonelor rurale, ori ale ambelor.

Următoarele dispoziții se aplică în cazul în care o autoritate locală competentă ia o astfel de decizie.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Orice autoritate competentă care face apel la un terț, altul decât un operator intern, atribuie contractele de servicii publice pe baza unei proceduri competitive de atribuire, cu excepția cazurilor menționate la alineatele (3a), (4), (4a), (4b), (5) și (6). Procedura competitivă de atribuire adoptată este deschisă tuturor operatorilor, este echitabilă și respectă principiile transparenței și nediscriminării. În urma depunerii ofertelor și a eventualei etape de preselecție, procedura poate presupune negocieri în conformitate cu aceste principii, cu scopul de a stabili modul optim de a îndeplini anumite cerințe speciale sau complexe.”;

(c) se adaugă următoarele alineate:

„(3a) În absența unei interdicții în acest sens în dreptul intern, în ceea ce privește contractele de servicii publice privind transportul feroviar de călători atribuite pe baza unei proceduri competitive de atribuire, autoritatea competentă poate decide, pentru o durată limitată, să atribuie în mod direct noi contracte, în cazul în care autoritatea competentă consideră că atribuirea directă este justificată de situații excepționale. Astfel de situații excepționale includ situațiile în care:

— există o serie de proceduri competitive de atribuire care sunt deja în curs de desfășurare de către autoritatea competentă sau de către alte autorități competente care ar putea afecta numărul și calitatea ofertelor susceptibile de a fi primite în cazul în care contractul face obiectul unei proceduri competitive; sau

- se impune modificarea domeniului de aplicare a unui sau mai multor contracte de servicii publice pentru a optimiza prestarea serviciilor publice.

Autoritatea competentă emite o decizie motivată și informează Comisia cu privire la aceasta, fără întârzieri nejustificate.

Durata contractelor atribuite în temeiul prezentului alineat este proporțională cu situația excepțională în cauză și, în orice caz, nu poate depăși cinci ani.

Contractele respective sunt publicate de autoritatea competentă. Aceasta ține seama, cu ocazia publicării, de protecția legitimă a informațiilor comerciale confidențiale și a intereselor comerciale.

Contractul ulterior care se referă la aceleași obligații de serviciu public nu se acordă în temeiul prezentei dispoziții.

(3b) La aplicarea alineatului (3), autoritățile competente pot decide să aplice următoarea procedură:

Autoritățile competente pot să își facă publice intențiile de a atribui un contract de servicii publice de transport feroviar de călători prin publicarea unui anunț de intenție în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Anunțul de intenție respectiv conține o descriere detaliată a serviciilor care fac obiectul contractului ce urmează să fie atribuit și menționează tipul și durata contractului.

Operatorii își pot exprima interesul într-un termen stabilit de autoritatea competentă, care nu poate fi mai mic de 60 de zile de la data publicării anunțului de intenție.

În cazul în care, la expirarea perioadei respective:

- (a) numai un singur operator și-a exprimat interesul de a participa la procedura de atribuire a contractului de servicii publice;
- (b) operatorul a dovedit în mod corespunzător că va fi efectiv în măsură să furnizeze servicii de transport care respectă obligațiile stabilite în cadrul contractului de servicii publice;
- (c) absența concurenței nu este rezultatul unei restrângeri artificiale a parametrilor achiziției; și
- (d) nu există alternative rezonabile,

autoritățile competente pot începe negocierile cu acest operator în scopul de a atribui contractul fără publicarea unei proceduri deschise.”;

(d) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Cu excepția cazului în care acest lucru este interzis de dreptul intern, autoritatea competentă poate decide să atribuie în mod direct contractele de servicii publice:

- (a) atunci când valoarea medie anuală a acestora este estimată la mai puțin de 1 000 000 EUR sau, în cazul unui contract de servicii publice care include servicii publice de transport feroviar de călători, la mai puțin de 7 500 000 EUR; ori
- (b) dacă aceste contracte se referă la prestarea anuală de servicii publice de transport de călători pe mai puțin de 300 000 de kilometri sau, în cazul unui contract de servicii publice care include servicii publice de transport feroviar de călători, pe mai puțin de 500 000 de kilometri.

În cazul unui contract de servicii publice atribuit în mod direct unei întreprinderi mici sau mijlocii care exploatează cel mult 23 de vehicule rutiere, valori maxime respective pot fi majorate fie la o valoare medie anuală estimată la mai puțin de 2 000 000 EUR, fie la prestarea anuală a unor servicii publice de transport de călători pe mai puțin de 600 000 de kilometri.”;

(e) se adaugă următoarele alineate:

„(4a) Cu excepția cazului în care acest lucru este interzis de dreptul intern, autoritatea competentă poate decide să atribuie în mod direct contractele de servicii publice pentru transportul public feroviar de călători:

- (a) atunci când consideră că atribuirea directă este justificată de caracteristicile geografice și structurale relevante ale pieței și ale rețelei în cauză și, în special, dimensiunea, caracteristicile cererii, complexitatea rețelei, izolarea din punct de vedere tehnic și geografic și de serviciile care fac obiectul contractului; precum și
- (b) în cazul în care un astfel de contract ar duce la o îmbunătățire a calității serviciilor sau a eficienței din punctul de vedere al costurilor, ori a ambelor, în comparație cu un contract de servicii publice atribuit anterior.

Pe această bază, autoritatea competentă publică o decizie motivată și informează Comisia cu privire la aceasta în termen de o lună de la publicarea sa. Autoritatea competentă poate proceda la atribuirea contractului.

Statele membre care, la 24 decembrie 2017, au un volum anual maxim pe piață mai mic de 23 de milioane de tren-km și care au o singură autoritate competentă la nivel național și un singur contract de servicii publice care acoperă întreaga rețea sunt considerate ca îndeplinind condițiile prevăzute la litera (a). În cazul în care autoritatea competentă a unuiu dintre statele membre respective decide să atribuie în mod direct un contract de servicii publice, statul membru respectiv informează Comisia în acest sens. Regatul Unit poate decide să aplice prezentul paragraf în cazul Irlandei de Nord.

În cazul în care autoritatea competentă decide să atribuie în mod direct un contract de servicii publice, acesta stabilește cerințe de performanță măsurabile, transparente și verificabile. Respectiv cerințe sunt incluse în contract.

Cerințele de performanță se referă în special la punctualitatea serviciilor, la frecvența operațiunilor feroviare, la calitatea materialului rulant și la capacitatea de transport pentru călători.

Contractul include indicatori de performanță specifici care permit autorității competente să realizeze evaluări periodice. Contractul include, de asemenea, măsuri eficace și de descurajare care urmează să fie aplicate în cazul în care întreprinderea feroviară nu îndeplinește cerințele de performanță.

Autoritatea competentă evaluează periodic dacă întreprinderea feroviară și-a atins obiectivele privind respectarea cerințelor de performanță prevăzute în contract și face publice rezultatele evaluării. Această evaluare periodică se efectuează cel puțin o dată la cinci ani. În cazul în care cerințele de îmbunătățire privind calitatea serviciilor sau eficiența din punctul de vedere al costurilor, ori ambele, nu sunt îndeplinite, autoritatea competentă ia măsuri adecvate în timp util, inclusiv aplicarea de sancțiuni contractuale eficace și disuasive. Autoritatea competentă poate, în orice moment, să suspende sau să rezilieze integral sau parțial contractul atribuit în temeiul prezentei dispoziții în cazul în care operatorul nu reușește să îndeplinească cerințele de performanță.

(4b) În absența unei interdicții în acest sens în dreptul intern, autoritatea competentă poate decide să atribuie în mod direct contractele de servicii publice pentru transportul public feroviar de călători atunci când acestea se referă doar la prestarea de servicii de transport feroviar de călători de către un operator care administrează simultan cea mai mare parte sau întreaga infrastructură feroviară pe care sunt prestate serviciile, iar respectiva infrastructură feroviară este exclusă de la aplicarea articolelor 7, 7a, 7b, 7c, 7d, 8, 13 și a capitolului IV din Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*) în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) litera (a) sau (b) din directiva menționată.

Prin derogare de la articolul 4 alineatul (3), durata contractelor atribuite în mod direct în temeiul prezentului alineat și al alineatului (4a) de la prezentul articol nu depășește 10 ani, cu excepția cazurilor în care se aplică articolul 4 alineatul (4).

Contractele atribuite în conformitate cu prezentul alineat și cu alineatul (4a) sunt publicate, ținând seama totodată de protecția legitimă a informațiilor comerciale confidențiale și a intereselor comerciale.

(*) Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european (JO L 343, 14.12.2012, p. 32).;

(f) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Autoritatea competentă poate lua măsuri de urgență în cazul unei perturbări a serviciilor sau în cazul riscului iminent de producere a unei asemenea situații.

Măsurile de urgență iau forma unei atribuirii directe sau a unui acord formal de prelungire a unui contract de servicii publice sau a unei cerințe de executare a anumitor obligații de serviciu public. Operatorul de servicii publice are dreptul de a contesta decizia de impunere a executării anumitor obligații de serviciu public. Perioada pentru care un contract de servicii publice este atribuit, prelungit sau impus prin măsuri de urgență nu depășește doi ani.”;

(g) se adaugă următorul alineat:

„(6a) Pentru a stimula concurența între întreprinderile feroviare, autoritățile competente pot decide să atribuie unor întreprinderi feroviare diferite contractele pentru servicii publice de transport feroviar de călători care acoperă părți ale aceleiași rețele sau ale aceluiași ansamblu de rute. În acest scop, autoritățile competente pot decide, înainte de a lansa procedura competitivă de atribuire a contractelor, să limiteze numărul de contracte atribuite aceleiași întreprinderi feroviare.”;

(h) la alineatul (7), după primul paragraf se adaugă următorul paragraf:

„În cazurile care intră sub incidența alineatelor (4a) și (4b), astfel de măsuri includ posibilitatea de a solicita o evaluare a deciziei motivate luate de autoritatea competentă de către un organism independent desemnat de statul membru în cauză. Rezultatul acestei evaluări se pune la dispoziția publicului, în conformitate cu dreptul intern.”

6. Se introduce următorul articol:

„Articolul 5a

Materialul rulant feroviar

(1) În vederea lansării unei proceduri competitive de atribuire a contractelor, autoritățile competente evaluează dacă sunt necesare măsuri pentru a asigura accesul efectiv și nediscriminatoriu la material rulant adecvat. Această evaluare ține cont de prezența unor societăți de închiriere a materialului rulant sau a altor actori de pe piață care oferă închirierea materialului rulant, pe piața relevantă. Raportul de evaluare se pune la dispoziția publicului.

(2) Autoritățile competente pot decide, în conformitate cu dreptul intern și în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat, să ia măsurile adecvate pentru a asigura accesul efectiv și nediscriminatoriu la material rulant adecvat. Aceste măsuri pot include:

- (a) achiziționarea de către autoritatea competentă a materialului rulant utilizat pentru executarea contractului de servicii publice pentru a îl pune la dispoziția operatorului de servicii publice selectat la prețul pieței sau în cadrul contractului de servicii publice conform articolului 4 alineatul (1) litera (b), articolului 6 și, după caz, anexei;
- (b) oferirea de către autoritatea competentă a unei garanții pentru finanțarea materialului rulant utilizat pentru executarea contractului de servicii publice la prețul pieței sau în cadrul contractului de servicii publice conform articolului 4 alineatul (1) litera (b), articolului 6 și, după caz, anexei, inclusiv o garanție care poate acoperi riscul aferent valorii reziduale;
- (c) asumarea angajamentului de către autoritatea competentă în cadrul contractului de servicii publice de a prelua materialul rulant în condiții financiare predefinite la sfârșitul contractului la prețul pieței; sau
- (d) cooperarea cu alte autorități competente în scopul de a dispune de un parc mai mare de material rulant.

(3) Dacă materialul rulant este pus la dispoziția unui nou operator de transport public, autoritatea competentă include în caietul de sarcini orice informații disponibile privind costul întreținerii materialului rulant și condițiile fizice ale acestuia.”

7. La articolul 6, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Orice compensație legată de o normă generală sau de un contract de servicii publice respectă articolul 4, indiferent de modul în care a fost atribuit contractul. Orice compensație, indiferent de natura ei, legată de un contract de servicii publice care nu a fost atribuit în conformitate cu articolul 5 alineatul (1), (3) sau (3b) sau legată de o normă generală respectă, de asemenea, dispozițiile enunțate în anexă.”

8. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fiecare autoritate competentă publică anual un raport cumulativ privind obligațiile de serviciu public pentru care este responsabilă. Raportul respectiv include data de început și durata contractelor de servicii publice, operatorii de serviciu public selectați, precum și plățile compensatorii și drepturile exclusive acordate operatorilor de serviciu public respectivi sub forma rambursării. Raportul face distincția între transportul cu autobuzul și transportul feroviar, permite monitorizarea și evaluarea performanței, a calității și a finanțării rețelei de transport public și furnizează, dacă este cazul, informații cu privire la natura și sfera eventualelor drepturi exclusive acordate. Raportul ia, de asemenea, în considerare obiectivele de politică, astfel cum se menționează în documentele de politică de transport public din statul membru respectiv. Statele membre facilitează accesul central la aceste rapoarte, de exemplu prin intermediul unui portal de internet comun.”;

(b) la alineatul (2) primul paragraf, se introduce următoarea literă:

„(d) data de început și durata preconizate ale contractului de servicii publice.”

9. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Fără a aduce atingere alineatului (3):

(i) articolul 5 se aplică atribuirii contractelor de servicii publice pentru serviciile de transport de călători, atât transport rutier, cât și transport pe șine cu excepția celui feroviar, cum ar fi transportul cu metroul sau tramvaiul, începând cu 3 decembrie 2019;

(ii) articolul 5 se aplică serviciilor publice de transport feroviar de călători începând cu 3 decembrie 2019;

(iii) articolul 5 alineatul (6) și articolul 7 alineatul (3) încetează să se aplice după 25 decembrie 2023.

Durata contractelor atribuite în conformitate cu articolul 5 alineatul (6), între 3 decembrie 2019 și 24 decembrie 2023, nu depășește 10 ani.

Până la 2 decembrie 2019, statele membre trebuie să ia măsuri pentru a se conforma treptat dispozițiilor articolului 5, cu scopul de a evita eventuale probleme structurale grave legate, în special, de capacitatea de transport.

În termen de șase luni de la 25 decembrie 2020, statele membre transmit Comisiei un raport privind progresele înregistrate, care subliniază punerea în aplicare a oricărei atribuirii de contracte de servicii publice în conformitate cu articolul 5. Pe baza rapoartelor privind progresele înregistrate ale statelor membre, Comisia desfășoară o revizuire și, dacă este cazul, prezintă propuneri legislative.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(2a) Contractele de servicii publice pentru servicii publice de transport feroviar de călători atribuite în mod direct pe baza unei proceduri alta decât o procedură competitivă echitabilă, în perioada cuprinsă între 24 decembrie 2017 și 2 decembrie 2019 pot continua până la data lor de expirare. Prin derogare de la articolul 4 alineatul (3), durata acestor contracte nu depășește 10 ani, cu excepția cazurilor în care se aplică articolul 4 alineatul (4).”;

(c) la alineatul (3) primul paragraf, litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) începând cu 26 iulie 2000 și înainte de 24 decembrie 2017, pe baza unei proceduri, alta decât o procedură competitivă echitabilă de atribuire a contractelor.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 24 decembrie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 14 decembrie 2016.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

I. KORČOK

REGULAMENTUL (UE) 2016/2339 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 14 decembrie 2016****de modificare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii în ceea ce privește mărfurile care au părăsit temporar teritoriul vamal al Uniunii pe cale maritimă sau aeriană**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) În scopul facilitării fluxurilor comerciale, articolul 136 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ exclude aplicarea anumitor dispoziții din regulamentul respectiv mărfurilor care au părăsit temporar teritoriul vamal al Uniunii în timp ce circulau între două porturi sau aeroporturi din Uniune fără a se opri în afara teritoriului vamal al Uniunii. Aceste dispoziții reglementează obligația de a depune o declarație sumară de intrare, obligația de a notifica sosirea unei nave maritime sau a unei aeronave, obligația de a transporta mărfurile în anumite locuri și de a le prezenta la vamă în punctul în care sunt descărcate sau transbordate, precum și depozitarea temporară.
- (2) Ca o consecință a respectivei excluderi, nu există niciun temei juridic prin care să se impună prezentarea mărfurilor care sunt descărcate sau transbordate la punctul în care mărfurile reintră pe teritoriul vamal al Uniunii după ce îl părăsiseră temporar. Fără o astfel de prezentare, poate fi mult mai greu pentru autoritățile vamale să asigure supravegherea mărfurilor în cauză și există atât riscul ca taxele la import și alte taxe să nu fie percepute corect, cât și riscul ca unele măsuri fără caracter fiscal, precum controalele veterinare și fitosanitare, să nu fie aplicate corespunzător.
- (3) Articolul 136 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 ar trebui, așadar, modificat, în scopul de a ține seama de diferitele situații ale mărfurilor unionale și neunionale.
- (4) Pentru a asigura supravegherea vamală eficace a mărfurilor neunionale, dispozițiile care reglementează obligația de a transporta mărfurile în anumite locuri, de a le prezenta în vamă atunci când sunt descărcate sau transbordate și de a aștepta autorizația înainte de descărcare sau transbordare, precum și dispozițiile care reglementează depozitarea temporară ar trebui să se aplice în continuare mărfurilor neunionale. Articolul 136 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 ar trebui, prin urmare, să fie modificat pentru a prevedea că doar normele care reglementează obligația de a depune declarația sumară de intrare și obligația de a notifica sosirea unei nave maritime sau a unei aeronave sunt excluse în ceea ce privește mărfurile neunionale.
- (5) În scopul de a asigura supravegherea eficace a mărfurilor unionale, articolul 136 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 ar trebui să facă distincție între situația mărfurilor unionale al căror statut trebuie dovedit în temeiul articolului 153 alineatul (2) din respectivul regulament și mărfurile unionale care și-au păstrat statutul în temeiul articolului 155 alineatul (2) din respectivul regulament.
- (6) În ceea ce privește mărfurile unionale al căror statut trebuie dovedit în temeiul articolului 153 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, ar trebui exclusă doar aplicarea normelor care reglementează obligația de a depune o declarație sumară de intrare și obligația de a notifica sosirea unei nave maritime sau a unei aeronave, făcând astfel posibilă supravegherea vamală adecvată.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 1 decembrie 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 decembrie 2016.⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

- (7) Normele stabilite la articolul 139 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, care reglementează obligația de a prezenta mărfurile în vamă atunci când sunt descărcate sau transbordate și obligația în temeiul articolului 140 din respectivul regulament de a aștepta autorizația înainte de descărcarea sau transbordarea mărfurilor, nu ar trebui să se aplice nici mărfurilor unionale care și-au păstrat statutul în temeiul articolului 155 alineatul (2) din respectivul regulament, având în vedere faptul că, deși mărfurile au părăsit temporar teritoriul vamal al Uniunii, statutul lor nu s-a modificat și acesta nu trebuie dovedit.
- (8) Ar trebui eliminate trimiterile din articolul 136 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 la articolul 135 alineatul (1) și la articolul 137 din regulamentul respectiv, pentru ca persoana care introduce mărfuri pe teritoriul vamal al Uniunii să fie obligată să le transporte la locul desemnat de autoritățile vamale, astfel încât acestea să aibă posibilitatea de a verifica, dacă este necesar, dacă mărfurile sunt unionale sau neunionale.
- (9) Ar trebui eliminată trimiterea din articolul 136 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 la articolul 141 din regulamentul respectiv, astfel încât să fie clar că articolul 141 alineatul (1) din regulamentul respectiv, care exclude aplicarea anumitor dispoziții mărfurilor care circulă sub regimul de tranzit, se aplică și atunci când mărfurile reintră pe teritoriul vamal al Uniunii după ce îl părăsiseră temporar pe o rută directă, pe cale maritimă sau aeriană.
- (10) Ar trebui, de asemenea, eliminată trimiterea din articolul 136 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 la articolele 144-149 din regulamentul respectiv, cu privire la depozitarea temporară. În timp ce normele prevăzute în respectivele articole nu se aplică mărfurilor unionale, acestea ar trebui să se aplice mărfurilor neunionale. Prin urmare, articolul 136 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 ar trebui modificat în consecință.
- (11) Prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare cât mai curând posibil în scopul de a se asigura o supraveghere eficientă a mărfurilor, fără întârzieri suplimentare,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Articolul 136 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 136

Mărfuri care au părăsit temporar teritoriul vamal al Uniunii pe cale maritimă sau aeriană

- (1) Articolele 127-130 și articolul 133 nu se aplică atunci când mărfuri neunionale sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii după ce îl părăsiseră temporar pe cale maritimă sau aeriană și după ce fuseseră transportate pe o rută directă fără nicio oprire în afara teritoriului vamal al Uniunii.
- (2) Articolele 127-130 și articolul 133 nu se aplică atunci când mărfuri unionale al căror statut ca mărfuri unionale trebuie dovedit în temeiul articolului 153 alineatul (2) sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii după ce îl părăsiseră temporar pe cale maritimă sau aeriană și după ce fuseseră transportate pe o rută directă fără nicio oprire în afara teritoriului vamal al Uniunii.
- (3) Articolele 127-130 și articolele 133, 139 și 140 nu se aplică atunci când mărfuri unionale care circulă fără a li se modifica statutul vamal în conformitate cu articolul 155 alineatul (2) sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii după ce îl părăsiseră temporar pe cale maritimă sau aeriană și după ce fuseseră transportate pe o rută directă fără nicio oprire în afara teritoriului vamal al Uniunii.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 14 decembrie 2016.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

I. KORČOK

REGULAMENTUL (UE) 2016/2340 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 14 decembrie 2016****de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1286/2014 privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări în ceea ce privește data de aplicare****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

după consultarea Băncii Centrale Europene,

după consultarea Comitetului Economic și Social European,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ a introdus o serie de măsuri menite să sporească protecția investitorilor și să restabilească încrederea consumatorilor în sectorul serviciilor financiare prin creșterea transparenței pe piața investițiilor individuale. Acesta impune creatorilor de produse de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări să elaboreze un document cu informații esențiale (DIE).
- (2) Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 împuternicește Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾ să elaboreze standarde tehnice de reglementare prin care se precizează elementele DIE.
- (3) La 30 iunie 2016, Comisia a adoptat un regulament delegat de completare a Regulamentului (UE) nr. 1286/2014 ⁽⁶⁾ (denumit în continuare „regulamentul delegat”) care precizează prezentarea și conținutul DIE și formatul său standardizat, metodologia care stă la baza prezentării riscului și a randamentului și a calculării costurilor, condițiile și frecvența minimă de revizuire a informațiilor conținute de DIE și condițiile pentru îndeplinirea cerinței de punere a DIE la dispoziția investitorilor individuali.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 1 decembrie 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 decembrie 2016.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări (PRIIP) (JO L 352, 9.12.2014, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale) de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

⁽⁶⁾ Regulamentul delegat al Comisiei din 30 iunie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări (PRIIP), prin stabilirea unor standarde tehnice de reglementare privind modul de prezentare, conținutul, revizuirea și modificarea documentelor cu informații esențiale, precum și condițiile de îndeplinire a cerinței de a furniza astfel de documente [C(2016) 3999].

- (4) La 14 septembrie 2016, Parlamentul European a ridicat obiecții la regulamentul delegat adoptat de Comisie la 30 iunie 2016 și a solicitat, împreună cu o mare majoritate a statelor membre, amânarea datei de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1286/2014.
- (5) O amânare de douăsprezece luni va acorda părților implicate mai mult timp pentru a adera la noile cerințe. Având în vedere circumstanțele excepționale, este oportun și justificat ca Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 să fie modificat în consecință.
- (6) Având în vedere perioada foarte scurtă rămasă până la aplicarea dispozițiilor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1286/2014, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare fără întârziere.
- (7) Prin urmare, este de asemenea justificat să se aplice în acest caz excepția pentru situațiile de urgență prevăzută la articolul 4 din Protocolul (nr. 1) privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

În Regulamentul (UE) nr. 1286/2014, articolul 34 al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Se aplică de la 1 ianuarie 2018.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 14 decembrie 2016.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

I. KORČOK

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2016/2341 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 14 decembrie 2016

privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IORP) (reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și, în special, articolul 53, articolul 62 și articolul 114 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ a fost modificată de mai multe ori în mod substanțial ⁽⁴⁾. Întrucât urmează să se efectueze modificări suplimentare, respectiva directivă ar trebui reformată, din motive de claritate.
- (2) Pe piața internă, instituțiile pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IORP) ar trebui să poată să funcționeze în alte state membre și să asigure un nivel ridicat de protecție și de siguranță membrilor și beneficiarilor schemelor de pensii ocupaționale.
- (3) Prezenta directivă își propune o armonizare minimă și, prin urmare, aceasta nu ar trebui să împiedice menținerea sau introducerea de către statele membre a unor dispoziții suplimentare în vederea protejării membrilor și a beneficiarilor schemelor de pensii ocupaționale, cu condiția ca aceste dispoziții să fie consecvente cu obligațiile care revin statelor membre în temeiul dreptului Uniunii. Prezenta directivă nu vizează aspecte de legislație socială, a muncii, fiscală sau de drept al contractelor la nivel național și nici caracterul adecvat al dispozițiilor referitoare la pensii din statele membre.
- (4) Pentru a facilita într-o mai mare măsură mobilitatea lucrătorilor între statele membre, prezenta directivă urmărește să asigure o bună guvernare corporativă, informarea membrilor schemelor de pensii, precum și transparența și siguranța pensiilor ocupaționale.
- (5) Modul în care IORP sunt organizate și reglementate diferă semnificativ de la un stat membru la altul. Schemele de pensii ocupaționale sunt administrate atât de IORP, cât și de întreprinderi de asigurare de viață. Prin urmare, nu ar fi corespunzătoare o abordare generală în ceea ce privește IORP. Comisia și Autoritatea europeană de

⁽¹⁾ JO C 451, 16.12.2014, p. 109.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 24 noiembrie 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 decembrie 2016.

⁽³⁾ Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (JO L 235, 23.9.2003, p. 10).

⁽⁴⁾ A se vedea anexa I partea A.

supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale) (EIOPA), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, ar trebui să aibă în vedere diferitele tradiții ale statelor membre în ceea ce privește activitățile lor și să nu aducă atingere legislației sociale și legislației muncii din statele membre în stabilirea modului de organizare al IORP.

- (6) Directiva 2003/41/CE a reprezentat prima măsură legislativă în direcția instituirii unei piețe interne pentru furnizarea de pensii ocupaționale organizate la nivelul Uniunii. O piață internă veritabilă pentru furnizarea de pensii ocupaționale rămâne esențială pentru creșterea economică și crearea de locuri de muncă în Uniune și pentru abordarea provocărilor legate de îmbătrânirea populației. Directiva respectivă, care datează din 2003, nu a fost substanțial modificată pentru a se introduce un sistem de guvernanta modern bazat pe riscuri care să se aplice și IORP. Pentru dezvoltarea unor pensii ocupaționale sigure și stabile în toate statele membre prezintă în continuare importanță reglementarea și supravegherea adecvate la nivelul Uniunii și la nivel național.
- (7) Ca principiu general, IORP ar trebui să țină seama, atunci când este cazul, de obiectivul asigurării echilibrului dintre generații în cadrul schemelor de pensii ocupaționale, vizând o dispersie echitabilă a riscurilor și o repartizare echitabilă a beneficiilor între generații în furnizarea de pensii ocupaționale.
- (8) Sunt necesare măsuri adecvate pentru îmbunătățirea în continuare a sistemelor private complementare pentru pensii, cum ar fi schemele de pensii ocupaționale. Acest lucru este important, deoarece sistemele de securitate socială sunt supuse unor presiuni crescânde, ceea ce înseamnă că se bazează din ce în ce mai mult pe pensiile ocupaționale pentru a se completa celelalte surse de pensie. IORP le revine un rol important în finanțarea pe termen lung a economiei Uniunii și în asigurarea unor pensii sigure. IORP reprezintă o parte vitală a economiei Uniunii, deținând active în valoare de 2,5 trilioane EUR în numele a aproximativ 75 de milioane de membri și beneficiari. Pensiile ocupaționale ar trebui îmbunătățite, fără însă a se pune sub semnul întrebării importanța majoră a sistemelor de pensii din sistemul asigurărilor sociale în ceea ce privește o protecție socială sigură, durabilă și eficientă, care să garanteze un standard de viață decent la bătrânețe și care, prin urmare, ar trebui să se afle în centrul obiectivului de consolidare a modelelor sociale europene.
- (9) Având în vedere evoluțiile demografice din Uniune și situația bugetelor naționale, pensiile ocupaționale constituie un supliment valoros la pensiile din sistemele asigurărilor sociale. Un sistem de pensii rezistent la șocuri conține o gamă largă de produse, o diversitate de instituții, precum și practici de supraveghere eficace și eficiente.
- (10) Statele membre ar trebui să protejeze lucrătorii împotriva sărăciei la bătrânețe și să promoveze schemele de pensii suplimentare legate de contractele de muncă drept o asigurare suplimentară pe lângă pensiile din sectorul public.
- (11) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul la protecția datelor cu caracter personal, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul de proprietate, dreptul de negociere și de acțiune colectivă și dreptul la un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, deoarece garantează în special un nivel mai ridicat al transparenței finanțării pensiilor și al planificării în cunoștință de cauză de către persoane a finanțelor și pensiilor și facilitează activitatea transfrontalieră a IORP și transferul transfrontalier al schemelor de pensii. Prezenta directivă trebuie să fie pusă în aplicare în conformitate cu respectivele drepturi și principii.
- (12) În special, facilitarea activităților transfrontaliere ale IORP și a transferului transfrontalier al schemelor de pensii prin clarificarea procedurilor aplicabile și eliminarea obstacolelor inutile ar putea avea un impact pozitiv asupra întreprinderilor vizate și a angajaților lor, indiferent de statul membru în care lucrează, prin centralizarea gestiunii serviciilor de pensii.
- (13) Activitatea transfrontalieră a IORP nu ar trebui să afecteze legislația socială și legislația muncii de la nivel național aplicabile schemelor de pensii ocupaționale în statul membru gazdă, care se aplică raporturilor dintre întreprinderea care furnizează schema de pensii (întreprinderea plătitoare) și membri și beneficiari. Activitatea transfrontalieră și transferul transfrontalier al schemelor de pensii sunt distincte și ar trebui să fie reglementate de dispoziții diferite. În cazul în care un transfer transfrontalier al unei scheme de pensii duce la o activitate transfrontalieră, ar trebui să se aplice dispozițiile ce vizează activitățile transfrontaliere.
- (14) În cazul în care întreprinderea plătitoare și IORP se află în același stat membru, simplul fapt că membrii sau beneficiarii unei scheme de pensii își au reședința în alt stat membru nu constituie în sine o activitate transfrontalieră.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale) de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

- (15) Statele membre ar trebui să ia în considerare necesitatea de a proteja drepturile de pensie ale lucrătorilor trimiși temporar să lucreze în alt stat membru.
- (16) Deși Directiva 2003/41/CE a intrat în vigoare, activitățile transfrontaliere au fost limitate din cauza diferențelor existente între legislațiile de la nivel național din domeniile social și al muncii. De asemenea, există încă bariere prudențiale importante care fac ca administrarea la nivel transfrontalier a schemelor de pensii să fie mai costisitoare pentru IORP. În plus, se impune ridicarea nivelului minim actual de protecție pentru membri și beneficiari. Acest lucru este cu atât mai important cu cât riscurile aferente longevității și riscurile de piață revin din ce în ce mai mult membrilor și beneficiarilor și nu IORP sau întreprinderii plătitoare. De asemenea, și nivelul minim actual al informațiilor puse la dispoziția membrilor și beneficiarilor trebuie să crească.
- (17) Regulile prudențiale prevăzute în prezenta directivă au rolul atât de a garanta un nivel înalt de securitate pentru toți viitorii pensionari prin impunerea unor reguli riguroase de supraveghere, cât și de a facilita administrarea corectă, prudentă și eficientă a schemelor de pensii ocupaționale.
- (18) IORP ar trebui să fie complet separate de orice întreprindere plătitoare și să funcționeze pe bază de finanțare cu scopul de a plăti drepturi de pensie. IORP care funcționează numai în scopul menționat ar trebui să aibă libertatea de a presta servicii și libertatea de a investi, singura condiție fiind respectarea cerințelor prudențiale coordonate, indiferent dacă astfel de IORP sunt considerate a fi sau nu entități juridice.
- (19) În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre ar trebui să păstreze responsabilitatea integrală pentru organizarea sistemelor lor de pensii, precum și puterea de decizie asupra rolului fiecăruia dintre cei trei piloni ai sistemului de pensii din fiecare stat membru. În contextul celui de-al doilea pilon, acestea ar trebui, de asemenea, să păstreze responsabilitatea integrală pentru rolul și funcțiile diferitelor instituții care furnizează pensii ocupaționale, cum ar fi fondurile de pensii sectoriale, fondurile de pensii ale întreprinderilor, precum și întreprinderile de asigurare de viață. Prin prezenta directivă nu se intenționează repunerea în discuție a acestei prerogative a statelor membre, ci se vizează mai curând încurajarea statelor membre să creeze scheme de pensii ocupaționale adecvate, sigure și sustenabile și să faciliteze activitățile transfrontaliere.
- (20) Având în vedere necesitatea de a îmbunătăți și mai mult pensiile ocupaționale, Comisia ar trebui să creeze o valoare adăugată semnificativă la nivelul Uniunii luând măsuri suplimentare de susținere a cooperării dintre statele membre și partenerii sociali în ceea ce privește îmbunătățirea schemelor de pensii din pilonul al doilea și prin înființarea unui grup de experți la nivel înalt care să stimuleze în statele membre economiile de pensii din pilonul al doilea, inclusiv prin promovarea schimburilor de bune practici dintre statele membre, în special în privința activităților transfrontaliere.
- (21) Reglementările naționale privind participarea persoanelor care desfășoară o activitate independentă la IORP diferă. În unele state membre, IORP pot funcționa pe bază de acorduri cu asociații profesionale ale căror membri exercită o activitate independentă sau direct cu persoane care exercită o activitate independentă sau cu salariați. În unele state membre, o persoană care exercită o activitate independentă poate, de asemenea, să devină membru al unei IORP, în condițiile în care acea persoană acționează ca angajator sau oferă servicii profesionale unei întreprinderi. În unele state membre, persoanele care exercită o activitate independentă nu pot să se afilieze unei IORP dacă nu îndeplinesc anumite condiții, inclusiv acelea impuse de legislația socială și de legislația muncii.
- (22) Instituțiile care administrează sistemele de securitate socială și care sunt deja coordonate la nivelul Uniunii ar trebui excluse din domeniul de aplicare a prezentei directive. Cu toate acestea, este necesar să se ia în considerare specificitatea IORP care, într-un stat membru, administrează atât sisteme de securitate socială, cât și scheme de pensii ocupaționale.
- (23) Instituțiile care funcționează în baza principiului finanțării participative de capital în cadrul sistemelor obligatorii de asigurări sociale nu sunt vizate de prezenta directivă.
- (24) Instituțiile financiare care beneficiază deja de un cadru legislativ la nivelul Uniunii ar trebui, în general, să fie excluse din domeniul de aplicare a prezentei directive. Cu toate acestea, în măsura în care, în anumite cazuri, astfel de instituții pot să ofere și servicii de pensii ocupaționale, este important să se asigure că prezenta directivă nu determină denaturări ale concurenței. Asemenea denaturări pot fi evitate prin aplicarea cerințelor prudențiale din prezenta directivă serviciilor de pensii ocupaționale prestate de întreprinderile de asigurare de viață, menționate la articolul 2 alineatul (3) litera (a) punctele (i)-(iii) și la articolul 2 alineatul (3) litera (b) punctele (ii)-(iv) din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾. Comisia ar trebui, de asemenea, să monitorizeze cu atenție situația pe piața pensiilor ocupaționale și să evalueze posibilitatea de a extinde aplicarea facultativă a prezentei directive la alte instituții financiare reglementate.

⁽¹⁾ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

- (25) Din moment ce IORP urmăresc asigurarea securității financiare după pensionare, plata drepturilor la pensie oferite de acestea ar trebui, în general, să îmbrace forma unei rente viagere, a unei rente temporare, a unei plăți forfetare sau a unei combinații a acestor tipuri de plăți.
- (26) Este important să se asigure faptul că persoanele în vârstă și persoanele cu handicap nu sunt expuse riscului sărăciei și se pot bucura de un standard de viață decent. Prevederea corespunzătoare a riscurilor biometrice în cadrul sistemelor de pensii ocupaționale este un aspect important al luptei împotriva sărăciei și insecurității persoanelor în vârstă. Atunci când înființează o schemă de pensii, angajatorii și lucrătorii sau reprezentanții acestora ar trebui să ia în considerare posibilitatea de a include, în această schemă de pensii, dispoziții pentru acoperirea riscului de longevitate și a riscului de invaliditate profesională, precum și dispoziții pentru plata unei pensii persoanei supraviețuitoare aflate în întreținere.
- (27) Oferind statelor membre posibilitatea de a exclude, din domeniul de aplicare a legislației naționale de punere în aplicare, IORP care administrează scheme de pensii care împreună au în total mai puțin de o sută de membri, se poate facilita supravegherea în statele membre respective, fără a afecta buna funcționare a pieței interne în acest domeniu. Însă aceasta nu ar trebui să periclitizeze dreptul unei astfel de IORP de a desemna manageri de investiții stabiliți și autorizați corespunzător în alt stat membru pentru administrarea portofoliului lor de investiții și custozii sau depozitari stabiliți în alt stat membru și autorizați în mod corespunzător pentru păstrarea în custodie a activelor lor. În orice caz, statele membre ar trebui să aplice anumite dispoziții privind normele pentru investiții și sistemul de guvernanță aplicabile instituțiilor de tip IORP care administrează scheme de pensii ce au în total mai mult de 15 membri.
- (28) Instituții cum ar fi „Unterstützungskassen” din Germania, ai căror membri nu au dreptul legal la prestații de o anumită valoare și unde interesele lor sunt protejate printr-o asigurare legală obligatorie în caz de insolabilitate, ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive.
- (29) Pentru a proteja membrii și beneficiarii, IORP ar trebui să își limiteze activitățile la acelea la care se face referire în prezenta directivă, precum și la cele care decurg din acestea.
- (30) În cazul falimentului unei întreprinderi plătitoare, membrii sunt expuși riscului de a își pierde atât locul de muncă, cât și drepturile de pensie dobândite. Acest lucru determină necesitatea asigurării unei separații clare între întreprinderea plătitoare și IORP și a instituirii unor norme prudențiale minime pentru a proteja membrii. Atunci când sunt stabilite astfel de standarde, ar trebui să fie luat în considerare accesul IORP la sisteme de protecție a pensiilor sau la mecanisme similare care să protejeze drepturile individuale dobândite de membri și beneficiari împotriva riscului de neplată asociat întreprinderii plătitoare.
- (31) Operarea și supravegherea IORP diferă considerabil de la un stat membru la altul. În unele state membre, supravegherea poate fi exercitată nu numai asupra IORP înseși, dar și asupra entităților sau societăților autorizate să gestioneze astfel de IORP. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să ia în calcul această particularitate atâta timp cât se întrunesc efectiv cerințele prevăzute în prezenta directivă. Statele membre ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să permită întreprinderilor de asigurări și altor entități financiare să gestioneze IORP.
- (32) IORP sunt instituții de pensii cu scop social, care oferă servicii financiare. Întrucât sunt responsabile de plata pensiilor ocupaționale, acestea ar trebui să îndeplinească anumite norme prudențiale minime privind activitățile lor și condițiile de operare, ținând seama de normele și tradițiile naționale. Cu toate acestea, aceste instituții nu ar trebui tratate ca puri prestatori de servicii financiare. Funcția lor socială și legătura tripartită dintre angajat, angajator și IORP ar trebui să fie recunoscută și susținută în mod corespunzător ca principiu director al prezentei directive.
- (33) În cazul în care, conform legislației naționale, IORP administrează fonduri de pensii care nu au personalitate juridică și care constituie scheme de pensii ale unor membri individuali, ale căror active sunt separate de activele IORP, statele membre ar trebui să poată considera fiecare fond de pensii drept o schemă de pensii unică în sensul prezentei directive.
- (34) Existența unui număr mare de IORP în anumite state membre impune necesitatea găsirii unei soluții pragmatice în ceea ce privește autorizarea prealabilă a IORP. Cu toate acestea, dacă o IORP dorește să administreze o schemă în alt stat membru, ar trebui impusă o autorizare prealabilă din partea autorității competente din statul membru de origine.
- (35) Fără a se aduce atingere dispozițiilor din legislația socială și din legislația muncii de la nivel național privind organizarea sistemelor de pensii, inclusiv afilierea obligatorie și dispozițiile rezultând din contractele colective de

muncă, IORP ar trebui să aibă posibilitatea, după primirea autorizației din partea autorității competente a statului membru de origine al IORP, de a își furniza serviciile în alte state membre. Ar trebui să li se permită IORP să încaseze contribuții de la întreprinderi cu sediul în orice stat membru și să gestioneze scheme de pensii cu membri din mai multe state membre. Aceasta, în cele din urmă, ar putea duce la economii semnificative de scară pentru astfel de IORP, ar îmbunătăți competitivitatea sectorului la nivelul Uniunii și ar facilita mobilitatea forței de muncă.

- (36) Exercițarea dreptului unei IORP stabilite într-un stat membru de a administra o schemă de pensii ocupaționale contractată în alt stat membru ar trebui să respecte în totalitate dispozițiile în vigoare ale legislației sociale și ale legislației muncii din statul membru gazdă în ceea ce privește aspectele relevante pentru schemele de pensii ocupaționale, ca de exemplu stabilirea și plata pensiilor și condițiile pentru transferabilitatea drepturilor la pensie. În scopul asigurării securității juridice a activităților transfrontaliere ale IORP, ar trebui clarificat domeniul de aplicare al normelor prudențiale.
- (37) IORP ar trebui să poată transfera schemele de pensii la nivel transfrontalier, către alte IORP din interiorul Uniunii, pentru a facilita organizarea furnizării de pensii ocupaționale la nivelul întregii Uniuni. Transferurile ar trebui să fie autorizate de către autoritatea competentă din statul membru de origine al IORP care primește schema de pensii, după ce autoritatea competentă respectivă a primit acordul autorității competente din statul membru de origine al IORP de la care se efectuează transferul schemei de pensii. Transferul și condițiile în care acesta se realizează ar trebui să facă obiectul acordului prealabil al majorității membrilor și beneficiarilor vizați sau, dacă este cazul, al majorității reprezentanților acestora, cum ar fi administratorii unui sistem fiduciare.
- (38) În cazul unui transfer parțial al unei scheme de pensii, ar trebui să fie asigurată atât viabilitatea părții transferate, cât și a părții rămase din schema de pensii, iar după transfer ar trebui protejate în mod adecvat drepturile tuturor membrilor și beneficiarilor, impunând atât IORP de la care se efectuează transferul, cât și celei către care acesta se efectuează obligația de a deține active suficiente și adecvate pentru acoperirea provizioanelor tehnice aferente părții transferate și părții rămase din schema de pensii.
- (39) Pentru a facilita coordonarea practicilor de supraveghere, EIOPA este abilitată să solicite autorităților competente informații în temeiul competențelor ce i-au fost atribuite prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. Mai mult, în cazul unui transfer transfrontalier parțial sau integral al unei scheme de pensii, EIOPA ar trebui să poată interveni ca mediator în situația în care autoritățile competente vizate nu pot ajunge la un acord.
- (40) Un calcul prudent al provizioanelor tehnice reprezintă o condiție esențială pentru a garanta onorarea obligațiilor de plată a pensiilor atât pe termen scurt, cât și pe termen lung. Provizioanele tehnice ar trebui să fie calculate pe baza metodelor actuariale recunoscute și certificate de către un actuar sau un alt specialist în acest domeniu. Ratele maxime ale dobânzii ar trebui alese prudent, în conformitate cu normele naționale relevante. Volumul minim de provizioane tehnice ar trebui să fie suficient pentru ca pensiile care se plătesc deja beneficiarilor să poată fi plătite în continuare și să reflecte în același timp angajamentele care rezultă din drepturile la pensie dobândite de membri. Funcția actuarială ar trebui realizată de către persoane care dețin cunoștințe de matematici actuariale și financiare, proporționale cu volumul, natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității desfășurate de IORP, și care pot face dovada unei experiențe relevante în raport cu calificările profesionale sau alte standarde aplicabile.
- (41) Riscurile acoperite de IORP variază semnificativ de la un stat membru la altul. Statele membre de origine ar trebui așadar să aibă posibilitatea de a reglementa calculul provizioanelor tehnice prin norme suplimentare și mai detaliate decât cele prevăzute de prezenta directivă.
- (42) Ar trebui prevăzută obligația de a deține active suficiente și corespunzătoare pentru a acoperi provizioanele tehnice, pentru a proteja interesele membrilor și beneficiarilor schemei de pensii în cazul în care întreprinderea plătitoare devine insolubilă.
- (43) Pentru a promova condiții de concurență echitabile între IORP interne și cele transfrontaliere, statele membre ar trebui să țină seama de cerințele de finanțare aplicabile atât IORP interne, cât și celor transfrontaliere.
- (44) În multe cazuri, întreprinderea plătitoare și nu IORP însăși poate fi cea care fie își asumă riscurile biometrice, fie garantează anumite prestații sau randamentul investițiilor. Cu toate acestea, în unele cazuri, IORP este cea care oferă o asemenea acoperire sau garanții, iar obligațiile întreprinderilor plătitoare se limitează la plata contribuțiilor necesare. În aceste cazuri, IORP în cauză ar trebui să dețină fonduri proprii bazate pe valoarea provizioanelor tehnice și a capitalului de risc.

- (45) IORP sunt investitori pe termen foarte lung. Răscumpărarea activelor acestor IORP nu poate fi, în general, făcută pentru alt scop decât plata pensiilor. Mai mult, pentru a proteja în mod adecvat drepturile membrilor și beneficiarilor, IORP ar trebui să fie în măsură să opteze pentru o alocare a activelor care să corespundă naturii și duratei exacte a angajamentelor lor. Prin urmare, este nevoie de o supraveghere eficientă și de o abordare a regulilor de investire care să confere IORP suficientă flexibilitate pentru a decide asupra celei mai sigure și eficiente politici de investiții și care să le oblige să acționeze prudent. De aceea, respectarea principiului prudenței necesită o politică de investiții adaptată la structura membrilor fiecărei IORP în parte.
- (46) Prin stabilirea principiului prudenței ca principiu de bază pentru investirea capitalului și a face posibil ca IORP să opereze la nivel transfrontalier se încurajează redirecționarea economiilor către sectorul furnizării de pensii ocupaționale, prin aceasta contribuindu-se la progresul economic și social.
- (47) Metodele și practicile de supraveghere variază de la un stat membru la altul. De aceea, statelor membre ar trebui să li se acorde o anumită libertate privind regulile de investire precise pe care doresc să le impună IORP aflate pe teritoriul lor. Respectivul norme nu ar trebui însă să restricționeze libera circulație a capitalului fără ca acest lucru să fie justificat de motive prudențiale.
- (48) Prezenta directivă ar trebui să le asigure IORP un nivel adecvat de libertate a investițiilor. Ca investitori pe termen foarte lung expuși unui risc de lichiditate scăzut, IORP sunt în măsură să investească în active nelichide cum ar fi acțiunile și în alte instrumente care au un profil economic pe termen lung și care nu sunt tranzacționate pe piețe reglementate, în sisteme multilaterale de tranzacționare (MTF) sau în sisteme reglementate de tranzacționare (OTF), în limite prudente. Acestea pot, de asemenea, să beneficieze de avantajele diversificării internaționale. Prin urmare, investițiile în acțiuni, în valute, altele decât cele ale angajamentelor, și în alte instrumente care au un profil economic pe termen lung și care nu sunt tranzacționate pe piețe reglementate, ca atare MTF sau în OTF nu ar trebui restricționate decât din motive prudențiale, în conformitate cu principiul prudenței, pentru a proteja interesele membrilor și ale beneficiarilor.
- (49) Conceptul de instrumente cu profil economic pe termen lung are un înțeles larg. Astfel de instrumente sunt titluri de valoare netransferabile și, prin urmare, nu au acces la lichiditatea piețelor secundare. Acestea necesită adesea angajamente cu durată fixă care le restricționează perspectivele de comercializare și ar trebui înțelese ca incluzând participațiile, titluri de creanță și instrumente de împrumut acordate întreprinderilor necotate. Întreprinderile necotate includ proiecte de infrastructură, societăți necotate care vizează creșterea, active imobiliare sau alte active care ar putea fi adecvate pentru obiectivele investițiilor pe termen lung. Proiectele de infrastructură care vizează scăderea emisiilor de dioxid de carbon și creșterea rezilienței la schimbările climatice sunt adesea active necotate și se bazează pe credite pe termen lung pentru finanțarea proiectului.
- (50) Pentru a se reduce costurile aferente activităților transfrontaliere, ar trebui să li se permită IORP să investească în alte state membre, în conformitate cu normele din statul lor membru de origine. Prin urmare, statelor membre gazdă nu ar trebui să li se permită să impună cerințe suplimentare privind investirea pentru IORP situate în alte state membre.
- (51) Persoanele fizice trebuie să aibă o imagine clară a drepturilor lor la pensie dobândite în sistemele de pensii obligatorii și în sistemele de pensii ocupaționale, mai ales atunci când drepturile respective sunt dobândite în mai multe state membre. Aceasta se poate realiza prin crearea unor servicii de evidență a pensiilor la nivelul Uniunii, similare celor deja instituite în unele state membre în urma Cărții albe a Comisiei din 16 februarie 2012, intitulată „O agendă pentru pensii adecvate, sigure și viabile”, care promovează dezvoltarea unor astfel de servicii.
- (52) Anumite riscuri nu pot fi reduse prin intermediul cerințelor cantitative reflectate în provizioanele tehnice și în cerințele de finanțare, dar pot fi abordate în mod corespunzător doar prin intermediul cerințelor de guvernanță. Prin urmare, asigurarea unui sistem de guvernanță eficient este esențială pentru gestionarea corespunzătoare a riscurilor și pentru protecția membrilor și a beneficiarilor. Astfel de sisteme ar trebui să fie proporționale cu volumul, natura, amploarea și complexitatea activităților IORP.
- (53) Politicile de remunerare care încurajează asumarea de riscuri excesive pot submina gestionarea corectă și eficientă a riscurilor de către IORP. Principiile și cerințele de comunicare a informațiilor în materie de politici de remunerare care se aplică altor instituții financiare din Uniune ar trebui să se aplice și IORP, ținând însă cont de structura specifică de guvernanță a acestora în comparație cu alte instituții financiare și de necesitatea de a lua în considerare volumul, natura, amploarea și complexitatea activităților IORP.

- (54) O funcție-cheie o reprezintă capacitatea de a îndeplini anumite sarcini de guvernare. IORP ar trebui să dispună de o capacitate suficientă pentru a îndeplini funcția de gestionare a riscurilor, funcția de audit intern și, atunci când este cazul, funcția actuarială. În absența unei dispoziții contrare în prezenta directive, identificarea unei anumite funcții-cheie nu ar trebui să împiedice IORP să hotărască în mod independent cum va organiza această funcție-cheie în practică. Aceasta nu ar trebui să ducă la apariția unor cerințe care să împovăreze în mod nejustificat IORP, deoarece ar trebui să se țină seama de volumul, natura, amploarea și complexitatea activităților acesteia.
- (55) Persoanele care gestionează efectiv IORP ar trebui să satisfacă, în comun, criteriile de competență și onorabilitate, iar persoanele care îndeplinesc funcții-cheie ar trebui să aibă cunoștințe și o experiență adecvate și, după caz, calificări profesionale adecvate. Cu toate acestea, numai titularii funcțiilor-cheie ar trebui să fie supuși cerințelor de notificare către autoritatea competentă.
- (56) Cu excepția funcției de audit intern, ar trebui să fie posibil ca o singură persoană sau o singură unitate organizațională să dețină mai multe funcții-cheie. Cu toate acestea, persoana sau unitatea organizațională care îndeplinește funcția-cheie ar trebui să fie diferită de cea care deține o funcție-cheie similară în întreprinderea plătitoare. Statele membre ar trebui să poată permite IORP să îndeplinească funcții-cheie prin intermediul aceleiași persoane sau al aceleiași unități organizaționale la care recurge întreprinderea plătitoare, cu condiția ca IORP să explice cum previne sau gestionează eventualele conflicte de interese ce pot apărea în raport cu întreprinderea plătitoare.
- (57) Este esențial ca IORP să își îmbunătățească procedura de gestionare a riscurilor, ținând seama totodată de necesitatea dispersiei echitabile a riscurilor și a repartizării echitabile a beneficiilor între generații în ceea ce privește furnizarea de pensii ocupaționale, astfel încât potențialele vulnerabilități legate de sustenabilitatea schemei de pensii să poată fi înțelese în mod corespunzător și discutate cu autoritățile competente relevante. IORP ar trebui, în cadrul sistemului intern de gestionare a riscurilor, să realizeze o evaluare a riscurilor pentru activitățile legate de pensii pe care le desfășoară. Respectiva evaluare a riscului ar trebui, de asemenea, să fie pusă la dispoziția autorităților competente și ar trebui să conțină, dacă este cazul, printre alte elemente, o estimare a riscurilor legate de schimbările climatice, utilizarea resurselor, mediu, a riscurilor sociale și a riscurilor legate de deprecierea activelor din cauza modificării reglementărilor („active devalorizate”).
- (58) Factorii de mediu, sociali și de guvernare, astfel cum sunt menționați în principiile pentru investiții responsabile susținute de Organizația Națiunilor Unite sunt importanți pentru politica de investiții și sistemele de gestionare a riscurilor ale IORP. Statele membre ar trebui să oblige IORP să facă cunoscute în mod explicit situațiile în care acești factori sunt luați în considerare în cadrul deciziilor investiționale și cum sunt aceștia integrați în sistemul de gestionare a riscurilor. Informațiile prezentate de IORP în conformitate cu prezenta directivă ar trebui să conțină explicații privind relevanța și importanța factorilor de mediu, sociali și de guvernare pentru investițiile aferente unei scheme și privind modul în care acești factori sunt luați în considerare. Această cerință poate fi îndeplinită de o IORP declarând în cuprinsul acestor informații că factorii de mediu, sociali și de guvernare nu sunt luați în considerare în politica sa de investiții sau costurile aferente unui sistem de monitorizare sunt disproporționate în raport cu volumul, natura, amploarea și complexitatea activităților sale.
- (59) Fiecare stat membru ar trebui să oblige fiecare IORP stabilită pe teritoriul său să întocmească conturi anuale și rapoarte anuale care să ia în considerare fiecare schemă de pensii administrată de respectiva IORP și, dacă este cazul, conturi anuale și rapoarte anuale pentru fiecare schemă de pensii. Conturile anuale și rapoartele anuale care prezintă o imagine corectă și fidelă, aprobată corespunzător de o persoană autorizată, a activelor și a pasivelor, precum și a situației financiare a IORP, luând în considerare fiecare schemă de pensii administrată de o IORP, sunt o sursă esențială de informații pentru membrii și beneficiarii unei scheme și pentru autoritățile competente. Acestea permit în special autorităților competente să controleze soliditatea financiară a unei IORP și să evalueze dacă aceasta este în măsură să își îndeplinească toate obligațiile contractuale. Conturile anuale și rapoartele anuale ar trebui date publicității, pe un site de internet dacă este posibil sau prin alte mijloace, cum ar fi transmiterea de copii la cerere.
- (60) Politica de investiții a unei IORP reprezintă un factor decisiv atât pentru securitatea, cât și pentru sustenabilitatea economică pe termen lung a schemelor de pensii ocupaționale. De aceea, IORP ar trebui să întocmească și, cel puțin o dată la trei ani, să își revizuiască declarația privind principiile investiționale. Declarația privind principiile investiționale ar trebui să fie pusă la dispoziția autorităților competente și, de asemenea, să fie comunicată, la cerere, membrilor și beneficiarilor fiecărei scheme de pensii.
- (61) Ar trebui să li se permită IORP să acrediteze orice activitate, inclusiv funcțiile-cheie, în întregime sau în parte, unor prestatori de servicii care desfășoară activități în numele lor. IORP ar trebui să rămână deplin răspunzătoare

de executarea tuturor obligațiilor care le revin în temeiul prezentei directive atunci când externalizează funcții-cheie sau orice alte activități. Atunci când externalizează orice activitate, IORP ar trebui să încheie un acord scris cu prestatorul de servicii. În sensul prezentei directive, acest lucru nu include acordurile care vizează servicii de tip operațional, cum ar fi cele privind personalul de securitate sau de întreținere.

- (62) Statele membre ar trebui să poată cere numirea unui depozitar în vederea păstrării în condiții de siguranță a activelor IORP.
- (63) Ținând seama de natura schemei de pensii instituite și de sarcina administrativă aferentă, IORP ar trebui să pună la dispoziția membrilor potențiali, a membrilor și a beneficiarilor informații clare și adecvate, pentru a-i sprijini în demersul de luare a deciziilor cu privire la pensionare și pentru a asigura un nivel ridicat de transparență de-a lungul diferitelor etape din cadrul schemei, printre care etapa dinaintea aderării, cea a aderării (inclusiv dinaintea pensionării) și cea de după pensionare. Mai precis, ar trebui oferite informații privind drepturile la pensie dobândite, nivelurile prognozate ale plăților drepturilor la pensie, riscurile și garanțiile, precum și cu privire la costuri. În cazul în care nivelul prognozat al pensiilor se bazează pe scenarii economice, informațiile respective ar trebui să includă și un scenariu nefavorabil, care ar trebui să fie de natură extremă, dar totodată realist. În cazul în care membrii suportă un risc investițional, este esențial să se furnizeze și informații suplimentare privind profilul investițional, orice opțiuni disponibile și performanțele anterioare. Informațiile ar trebui să fie adaptate nevoilor utilizatorului și să respecte Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, în special în ceea ce privește accesibilitatea și accesul la informații, aspecte prevăzute la articolul 3 și, respectiv, la articolul 21 din convenție. Statele membre au posibilitatea de a stabili mai exact de către cine pot fi furnizate informațiile care trebuie transmise membrilor potențiali, membrilor și beneficiarilor, inclusiv prin intermediul unor servicii de evidență a pensiilor.
- (64) Având în vedere caracterul specific al schemelor care asigură un anumit nivel al prestațiilor, astfel de prestații nu sunt afectate de rezultatele anterioare sau de structura costurilor, cu excepția unor circumstanțe extreme. Prin urmare, informațiile respective ar trebui furnizate numai în raport cu schemele în care membrii suportă riscurile investiționale sau pot lua decizii privind investițiile.
- (65) Înainte de a adera la o schemă și pentru a face o alegere în cunoștință de cauză, membrii potențiali ar trebui să dispună de toate informațiile necesare. În cazul în care nu au mai multe opțiuni și sunt înscrși în mod automat într-o schemă de pensii, membrii potențiali ar trebui să primească din partea IORP informațiile-cheie relevante privind calitatea lor de membru în timp scurt după înscriere.
- (66) Pentru membri, IORP ar trebui să elaboreze o declarație de pensie care să conțină informații-cheie generice și cu caracter personal referitoare la schema de pensii. Declarația de pensie ar trebui să fie clară și inteligibilă și ar trebui să conțină informații relevante și adecvate, pentru a facilita înțelegerea drepturilor de pensie în ceea ce privește evoluția în timp a acestora și relația dintre diferitele scheme de pensii și pentru a încuraja mobilitatea lucrătorilor.
- (67) IORP ar trebui să informeze membrii cu privire la opțiunile privind plata pensiilor cu suficient timp înainte ca aceștia să se pensioneze. În cazul în care pensiile nu se achită ca anuități pe viață, membrii care se apropie de pensionare ar trebui să primească informații despre produsele disponibile sub forma cărora se plătesc pensiile, în vederea facilitării planificării financiare pentru pensionare.
- (68) În timpul etapei în care pensiile sunt plătite, beneficiarii ar trebui să continue să primească informații despre plățile la care au dreptul și opțiunile de plată corespunzătoare acestora. Acest lucru este deosebit de important atunci când beneficiarii suportă o parte importantă a riscului investițional în faza plății pensiilor. Beneficiarii ar trebui să fie informați și cu privire la orice reducere a prestațiilor la care au dreptul, după ce s-a luat o decizie care poate determina reducerea, înainte însă ca reducerea să devină efectivă. În conformitate cu bunele practici, li se recomandă IORP să consulte beneficiarii înainte de luarea unei astfel de decizii.
- (69) În exercitarea prerogativelor sale, autoritatea competentă ar trebui să aibă drept obiective principale protejarea drepturilor membrilor și ale beneficiarilor și stabilitatea și soliditatea IORP.
- (70) Domeniul de aplicare al supravegherii prudențiale diferă de la un stat membru la altul. Acest lucru poate crea probleme atunci când o IORP trebuie să respecte în același timp reglementările prudențiale ale statului membru de origine și legislația din domeniul protecției sociale și al muncii din statul membru gazdă. Clarificarea domeniilor care sunt considerate ca fiind parte a supravegherii prudențiale în sensul prezentei directive reduce insecuritatea juridică și costurile de tranzacție aferente acestora.
- (71) Existența unei piețe interne a IORP impune recunoașterea reciprocă a normelor prudențiale. Respectarea de către o IORP a acestor standarde ar trebui să fie supravegheată de autoritățile competente din statul membru de origine al IORP. Autorităților competente ar trebui să li se confere de către statele membre prerogativele necesare pentru a utiliza măsuri preventive sau corective în cazul în care IORP încalcă oricare dintre cerințele prezentei directive.

- (72) Pentru a asigura supravegherea eficace a activităților externalizate, inclusiv a acelor care au fost ulterior reexternalizate, este esențial ca autoritățile competente să aibă acces la toate datele relevante deținute de prestatorii de servicii cărora le-au fost externalizate activitățile, indiferent dacă aceștia din urmă sunt entități reglementate sau nereglementate, și să aibă dreptul să efectueze inspecții la fața locului. Pentru a ține seama de evoluțiile pieței și pentru a garanta respectarea continuă a condițiilor de externalizare, autoritățile competente ar trebui să dispună de competențele necesare pentru a solicita informații de la IORP și de la prestatorii de servicii cu privire la oricare dintre activitățile externalizate.
- (73) Ar trebui să existe prevederi privind schimbul de informații între autoritățile competente, alte autorități și organismele însărcinate cu consolidarea stabilității financiare și cu încetarea schemelor de pensii. Prin urmare, este necesar să se precizeze condițiile în care se poate realiza respectivul schimb de informații. De asemenea, în cazul în care informațiile nu pot fi divulgate decât cu acordul explicit al autorităților competente, acestea ar trebui să aibă posibilitatea, după caz, de a condiționa respectivul acord de respectarea unor condiții stricte.
- (74) Orice operațiune de prelucrare de date cu caracter personal efectuată în temeiul prezentei directive, de exemplu schimbul sau transmiterea de date cu caracter personal de către autoritățile competente, ar trebui să respecte Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, și orice schimb sau transmitere de informații efectuate de către autoritățile europene de supraveghere în temeiul prezentei directive ar trebui să respecte Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.
- (75) În vederea asigurării bunei funcționări a pieței interne pentru furnizarea de pensii ocupaționale organizată la nivelul Uniunii, Comisia ar trebui, după consultarea EIOPA, să evalueze aplicarea prezentei directive și să elaboreze un raport în acest sens, pe care să-l prezinte Parlamentului European și Consiliului până la 13 ianuarie 2023.
- (76) Pentru a asigura o concurență loială între instituții, perioada de tranziție, care permite întreprinderilor de asigurare aflate sub incidența Directivei 2009/138/CE să își realizeze activitățile de furnizare de pensii ocupaționale în temeiul normelor menționate la articolul 4 din prezenta directivă, ar trebui să fie prelungită până la 31 decembrie 2022. Prin urmare, Directiva 2009/138/CE ar trebui modificată în consecință.
- (77) Dezvoltarea în continuare la nivelul Uniunii a unor modele de solvabilitate, cum ar fi bilanțul holistic (BH), nu este realistă în termeni practici și nu este eficace din perspectiva costurilor și a beneficiilor, în special dată fiind diversitatea IORP din cadrul fiecărui stat membru și dintre statele membre. Prin urmare, în ceea ce privește IORP, nu ar trebui să se instituie la nivelul Uniunii cerințe cantitative de capital, cum ar fi Solvabilitate II sau modelele de BH derivate din Solvabilitate II, deoarece acestea ar putea reduce disponibilitatea angajatorilor de a oferi scheme de pensii ocupaționale.
- (78) Deoarece obiectivul acțiunii propuse, acela de a crea un cadru legal la nivelul Uniunii care să reglementeze IORP, nu poate fi realizat pe deplin de către statele membre, ci, date fiind dimensiunea și efectele acțiunii, poate fi mai bine realizat la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru a atinge acel obiectiv.
- (79) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazuri justificate, notificarea măsurilor de transpunere de unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile care le corespund din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.
- (80) Obligația de a transpune prezenta directivă în legislația națională ar trebui să se limiteze la dispozițiile care reprezintă o modificare de fond în raport cu directivele anterioare. Obligația de a transpune dispozițiile care rămân nemodificate decurge din directivele anterioare.
- (81) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în legislația națională și de aplicare a directivelor menționate în anexa I partea B,

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă stabilește norme privind inițierea și exercitarea activităților instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IORP).

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică IORP. În cazul în care, în conformitate cu legislația națională, IORP nu au personalitate juridică, statele membre aplică prezenta directivă fie respectivelor IORP, fie, sub rezerva alineatului (2), entităților autorizate responsabile cu administrarea acestora și care acționează în numele lor.

(2) Prezenta directivă nu se aplică:

- (a) instituțiilor care administrează sistemele de securitate socială reglementate de Regulamentele (CE) nr. 883/2004 ⁽¹⁾ și (CE) nr. 987/2009 ⁽²⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului;
- (b) instituțiilor reglementate de Directivele 2009/65/CE ⁽³⁾, 2009/138/CE, 2011/61/UE ⁽⁴⁾, 2013/36/UE ⁽⁵⁾ și 2014/65/UE ⁽⁶⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului;
- (c) instituțiilor care funcționează în sistem redistributiv;
- (d) instituțiilor în cadrul cărora salariații din întreprinderile plătitoare nu au dreptul legal la prestații și în care întreprinderea plătitoare poate răscumpăra activele în orice moment, fără a își îndeplini neapărat obligațiile de plată a pensiilor;
- (e) întreprinderilor care constituie provizioane la bilanț în vederea asigurării plății pensiilor pentru salariații proprii.

Articolul 3

Aplicarea în ceea ce privește IORP care administrează sisteme de securitate socială

IORP care administrează și scheme de pensii obligatorii pentru angajați care sunt considerate a fi sisteme de securitate socială reglementate de Regulamentele (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009 intră sub incidența prezentei directive în ceea ce privește activitățile lor neobligatorii din domeniul pensiilor ocupaționale. În acest caz, pasivele și activele corespunzătoare sunt restricționate și nu pot fi transferate către schemele obligatorii de pensii considerate sisteme de securitate socială sau viceversa.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, 30.4.2004, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 284, 30.10.2009, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

⁽⁴⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudentială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁽⁶⁾ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

*Articolul 4***Aplicare opțională în ceea ce privește instituțiile reglementate de Directiva 2009/138/CE**

Statele membre de origine pot opta să aplice articolele 9-14, articolele 19-22, articolul 23 alineatele (1) și (2) și articolele 24-58 din prezenta directivă activităților de furnizare de pensii ocupaționale efectuate de întreprinderile de asigurare de viață, în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) litera (a) punctele (i)-(iii) și cu articolul 2 alineatul (3) litera (b) punctele (ii)-(iv) din Directiva 2009/138/CE. În acest caz, toate activele și pasivele corespunzătoare activităților de furnizare de pensii ocupaționale sunt restricționate, gestionate și organizate separat de alte activități ale întreprinderilor de asigurare de viață, fără nici o posibilitatea de transfer.

În cazul menționat la primul paragraf din prezentul articol și numai în ceea ce privește activitățile lor de furnizare de pensii ocupaționale, întreprinderile de asigurare de viață nu intră sub incidența articolelor 76-86, articolului 132, articolului 134 alineatul (2), articolului 173, articolului 185 alineatele (5), (7) și (8) și articolului 209 din Directiva 2009/138/CE.

Statul membru de origine se asigură că fie autoritățile competente, fie autoritățile responsabile cu supravegherea întreprinderilor de asigurare de viață reglementate de Directiva 2009/138/CE, în cadrul activității lor de supraveghere, verifică stricta delimitare a activităților de furnizare de pensii ocupaționale.

*Articolul 5***IORP mici și regimuri juridice**

Cu excepția articolelor 32-35, statele membre pot opta să nu aplice prezenta directivă, în totalitate sau în parte, oricărei IORP înregistrate sau autorizate pe teritoriul lor care administrează scheme de pensii cu mai puțin de 100 de membri în total. Sub rezerva articolului 2 alineatul (2), astfel de IORP au însă dreptul să aplice, în mod voluntar, prezenta directivă. Articolul 11 se poate aplica numai dacă se aplică toate celelalte dispoziții ale prezentei directive. Statele membre aplică articolul 19 alineatul (1) și articolul 21 alineatele (1) și (2) oricărei IORP înregistrate sau autorizate pe teritoriul lor care administrează scheme de pensii cu mai mult de 15 membri în total.

Statele membre pot opta să aplice oricare dintre articolele 1-8, articolul 19 și articolele 32-35 instituțiilor în cazul cărora furnizarea de pensii ocupaționale are un caracter statutar, conform legislației naționale, și este garantată de o autoritate publică.

*Articolul 6***Definiții**

În sensul prezentei directive:

1. „instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale” sau „IORP” înseamnă o instituție, indiferent de forma sa juridică, care funcționează pe baza principiului de finanțare prin capitalizare, înființată separat de orice întreprindere sau grupare plătitore, cu scopul de a furniza pensii în contextul unei activități ocupaționale, pe baza unui acord sau contract încheiat:
 - (a) individual sau colectiv între unul sau mai mulți angajatori și unul sau mai mulți angajați sau reprezentanții acestora; sau
 - (b) cu persoane care exercită o activitate independentă, individual sau colectiv, în conformitate cu legislația statelor membre gazdă și de origineși care desfășoară activități care decurg direct din acestea;
2. „schemă de pensii” înseamnă un contract, un acord, un act fiduciar sau reguli care prevăd ce drepturi de pensii se acordă și în ce condiții;
3. „întreprindere plătitore” înseamnă orice întreprindere sau alt organism, indiferent dacă include sau constă în una sau mai multe persoane juridice sau fizice, care acționează ca angajator sau persoană care exercită o activitate independentă sau oricare combinație între acestea și care oferă o schemă de pensii sau plătește contribuții la o IORP;

4. „pensii” înseamnă prestațiile plătite la pensionare sau în perspectiva pensionării sau, atunci când sunt complementare acestor indemnizații și oferite cu titlu accesoriu, sub forma plăților în caz de deces, invaliditate sau încetarea activității ori sub formă de ajutoare bănești sau servicii în caz de boală, sărăcie sau deces. Pentru a facilita securitatea financiară după pensionare, aceste prestații pot lua forma unei rente viagere, unei rente temporare, unei sume forfetare sau forma oricărei combinații dintre acestea;
5. „membru” înseamnă o persoană, alta decât un beneficiar sau un membru potențial, ale cărei activități profesionale, trecute sau prezente, îi dau sau îi vor da dreptul la pensie în conformitate cu prevederile unei scheme de pensii;
6. „beneficiar” înseamnă o persoană care primește pensie;
7. „membru potențial” înseamnă o persoană care este eligibilă să adere la o schemă de pensii;
8. „autoritate competentă” înseamnă o autoritate națională desemnată să îndeplinească atribuțiile prevăzute în prezenta directivă;
9. „riscuri biometrice” înseamnă riscuri legate de deces, invaliditate și longevitate;
10. „stat membru de origine” înseamnă statul membru în care IORP a fost înregistrată sau autorizată și în care se află sediul său principal, în conformitate cu articolul 9;
11. „stat membru gazdă” înseamnă statul membru a cărui legislație socială și legislație a muncii relevante în domeniul schemelor de pensii ocupaționale sunt aplicabile relației dintre întreprinderea plătitoare și membri sau beneficiari;
12. „IORP de la care se efectuează transferul” înseamnă o IORP care transferă total sau parțial obligațiile unei scheme de pensii, provizioanele tehnice și alte obligații și drepturi, precum și activele aferente sau numerarul echivalent acestora, unei IORP înregistrate sau autorizate în alt stat membru;
13. „IORP destinatară” înseamnă o IORP care primește total sau parțial pasivele unei scheme de pensii, provizioanele tehnice și alte obligații și drepturi, precum și activele aferente sau numerarul echivalent acestora, din partea unei IORP înregistrate sau autorizate în alt stat membru;
14. „piață reglementată” înseamnă o piață reglementată, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 21 din Directiva 2014/65/UE;
15. „sistem multilateral de tranzacționare” sau „MTF” înseamnă un sistem multilateral de tranzacționare sau MTF, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 22 din Directiva 2014/65/UE;
16. „sistem organizat de tranzacționare” sau „OTF” înseamnă un sistem organizat de tranzacționare sau OTF, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 23 din Directiva 2014/65/UE;
17. „suport durabil” înseamnă un instrument cu ajutorul căruia un membru sau un beneficiar poate stoca informații care îi sunt adresate personal, într-un mod care să permită ca informațiile respective să poată fi consultate ulterior pe o durată adaptată scopului acestor informații și care permite reproducerea fidelă a informațiilor stocate;
18. „funcție-cheie”, în cadrul unui sistem de guvernare, înseamnă capacitatea de a efectua sarcini concrete și cuprinde funcția de gestionare a riscurilor, funcția de audit intern și funcția actuarială;
19. „activitate transfrontalieră” înseamnă administrarea unei scheme de pensii în care relația dintre instituția plătitoare, respectiv membrii și beneficiarii vizați este reglementată de legislația socială și legislația muncii relevante în domeniul schemelor de pensii ocupaționale dintr-un stat membru diferit de statul membru de origine.

Articolul 7

Activitățile unei IORP

Statele membre solicită IORP înregistrate sau autorizate pe teritoriul lor să își limiteze activitățile la operațiuni legate de pensii și activități conexe.

Atunci când, în conformitate cu articolul 4, o întreprindere de asigurare de viață își administrează activitățile de furnizare de pensii ocupaționale prin restricționarea activelor și a pasivelor sale, activele și pasivele restricționate sunt limitate la operațiunile legate de pensii și activități conexe.

Ca principiu general, IORP țin seama, după caz, în cadrul activităților lor, de obiectivul repartizării echitabile a riscurilor și a beneficiilor între generații.

Articolul 8

Separația juridică între întreprinderile plătitoare și IORP

Statele membre asigură existența unei separații juridice între o întreprindere plătitoare și o IORP înregistrată sau autorizată pe teritoriul lor, cu scopul de a proteja activele IORP în interesul membrilor și beneficiarilor în caz de faliment al întreprinderii plătitoare.

Articolul 9

Înregistrarea sau autorizarea

(1) Statele membre veghează ca fiecare IORP având sediul principal pe teritoriul lor să fie înregistrată într-un registru național, sau să fie autorizată, de către autoritatea competentă.

Localizarea sediului principal se referă la locul în care se iau principalele decizii strategice ale unei IORP.

(2) În cazul activităților transfrontaliere desfășurate în conformitate cu articolul 11, registrul conține, de asemenea, informații privind statele membre în care funcționează IORP.

(3) Informațiile din registru se comunică EIOPA, care le publică pe site-ul său de internet.

Articolul 10

Cerințe de funcționare

(1) Statele membre se asigură, în ceea ce privește fiecare IORP înregistrată sau autorizată pe teritoriul lor, că:

- (a) IORP a pus în aplicare reglementări stabilite în mod corespunzător privind administrarea oricărei scheme de pensii;
- (b) dacă întreprinderea plătitoare garantează plata pensiilor, aceasta se angajează la o finanțare constantă;

(2) În conformitate cu principiul subsidiarității și luând în considerare scara pensiilor oferite de regimurile de securitate socială, statele membre pot prevedea să le fie oferite membrilor beneficii suplimentare, cum ar fi opțiunea de acoperire a riscurilor de longevitate și de invaliditate, indemnizații pentru persoanele supraviețuitoare aflate în întreținere și o garanție de rambursare a contribuțiilor, cu acordul angajatorilor și angajaților sau al reprezentanților acestora.

Articolul 11

Activități și proceduri transfrontaliere

(1) Fără a aduce atingere legislației sociale și legislației muncii la nivel național privind organizarea sistemelor de pensii, inclusiv aderarea obligatorie și dispozițiile rezultând din contractele colective de muncă, statele membre permit IORP înregistrate sau autorizate pe teritoriul lor să desfășoare activități transfrontaliere. Statele membre permit, de asemenea, întreprinderilor aflate pe teritoriul lor să plătească contribuții către IORP care se oferă să desfășoare sau care desfășoară activități transfrontaliere.

(2) O IORP care se oferă să desfășoare activități transfrontaliere și să încaseze contribuții de la o întreprindere plătitore este supusă autorizării prealabile de către autoritatea competentă relevantă din statul său membru de origine.

(3) O IORP notifică intenția sa de a desfășura activități transfrontaliere autorității competente din statul membru de origine. Statele membre solicită IORP să furnizeze următoarele informații în cadrul notificării:

- (a) denumirea statului sau statelor membre gazdă, care este identificat de întreprinderea plătitore, după caz;
- (b) denumirea întreprinderii plătitore și localizarea sediului principal al acesteia;
- (c) principalele caracteristici ale schemei de pensii care urmează să fie gestionată pentru întreprinderea plătitore.

(4) Dacă autoritatea competentă din statul membru de origine este notificată conform alineatului (3) și dacă nu a emis o decizie motivată potrivit căreia structura administrativă sau situația financiară a IORP sau reputația și calificările profesionale sau experiența persoanelor care conduc IORP sunt incompatibile cu activitatea transfrontalieră propusă, respectiva autoritate competentă comunică, în termen de trei luni de la primirea tuturor informațiilor prevăzute la alineatul (3), respectivele informații autorității competente din statul membru gazdă și informează IORP cu privire la aceasta.

Decizia motivată menționată la primul paragraf trebuie luată în termen de trei luni de la primirea tuturor informațiilor menționate la alineatul (3).

(5) În cazul în care autoritatea competentă din statul membru de origine nu comunică informațiile menționate la alineatul (3) autorității competente din statul membru gazdă, aceasta prezintă respectivei IORP motivele necomunicării informațiilor, în termen de trei luni de la primirea tuturor informațiilor respective. Necomunicarea informațiilor face obiectul dreptului de a exercita o cale de atac în fața instanțelor din statul membru de origine.

(6) IORP care desfășoară activități transfrontaliere sunt supuse cerințelor privind informațiile, menționate la titlul IV, impuse de statul membru gazdă în ceea ce privește membrii potențiali, membrii și beneficiarii vizați de respectiva activitate transfrontalieră.

(7) Înainte ca IORP să înceapă să desfășoare o activitate transfrontalieră, autoritatea competentă din statul membru gazdă informează, în termen de șase săptămâni de la primirea informațiilor prevăzute la alineatul (3), autoritatea competentă din statul membru de origine asupra dispozițiilor din legislația socială și legislația muncii care sunt relevante pentru domeniul schemelor de pensii ocupaționale care reglementează schema de pensii administrată în contul unei întreprinderi din statul membru gazdă și asupra cerințelor statului membru gazdă privind informațiile, prevăzute la titlul IV, care se aplică activității transfrontaliere. Autoritatea competentă din statul membru de origine comunică aceste informații IORP.

(8) La primirea notificării prevăzute la alineatul (7) sau dacă nu primește nicio notificare din partea autorității competente a statului membru de origine la expirarea perioadei prevăzute la alineatul (7), IORP poate începe să desfășoare activitatea transfrontalieră, în conformitate cu dispozițiile din legislația socială și legislația muncii din statul membru gazdă care sunt relevante pentru domeniul schemelor de pensii ocupaționale și cu cerințele statului membru gazdă privind informațiile, prevăzute la alineatul (7).

(9) Autoritatea competentă din statul membru gazdă informează autoritatea competentă din statul membru de origine asupra oricăror schimbări semnificative survenite în dispozițiile din legislația socială și legislația muncii din statul membru gazdă relevante pentru domeniul schemelor de pensii ocupaționale, care pot afecta caracteristicile schemei de pensii în ceea ce privește activitatea transfrontalieră, precum și asupra oricărei schimbări semnificative a cerințelor statului membru gazdă privind informațiile, prevăzute la alineatul (7). Autoritatea competentă din statul membru de origine comunică aceste informații IORP.

(10) Autoritatea competentă din statul membru gazdă supraveghează IORP în permanență în ceea ce privește conformarea activităților sale cu dispozițiile din legislația socială și legislația muncii din statul membru gazdă care sunt relevante pentru domeniul schemelor de pensii ocupaționale și cu cerințele statului membru gazdă privind informațiile, menționate la alineatul (7). Dacă supravegherea relevă nereguli, autoritatea competentă din statul membru gazdă informează fără întârziere autoritatea competentă din statul membru de origine. Autoritatea competentă din statul membru de origine, în coordonare cu autoritatea competentă din statul membru gazdă, adoptă măsurile necesare pentru a determina IORP să pună capăt încălcării constatate.

(11) Dacă, în ciuda măsurilor luate de autoritatea competentă din statul membru de origine sau deoarece nu au fost adoptate măsuri adecvate în statul membru de origine, IORP continuă să încalce dispozițiile aplicabile din legislația

socială și legislația muncii din statul membru gazdă care sunt relevante pentru domeniul schemelor de pensii ocupaționale sau cerințele statului membru gazdă privind informațiile, menționate la alineatul (7), autoritatea competentă din statul membru gazdă poate, după ce informează autoritatea competentă din statul membru de origine, să ia măsurile necesare pentru a preveni sau sancționa viitoare nereguli, inclusiv, dacă este strict necesar, să interzică IORP să furnizeze servicii în contul întreprinderii plătitoare din statul membru gazdă.

Articolul 12

Transferuri transfrontaliere

- (1) Statele membre permit IORP înregistrate sau autorizate pe teritoriul lor să transfere total sau parțial pasivele unei scheme de pensii, provizioanele tehnice și alte obligații și drepturi, precum și activele aferente sau numerarul echivalent acestora, către o IORP destinatară.
- (2) Statele membre se asigură că costurile transferului nu sunt suportate de restul membrilor și de beneficiarii IORP de la care se efectuează transferul sau de membrii actuali și de beneficiarii IORP destinatare.
- (3) Transferul este condiționat de acordul prealabil:
 - (a) al majorității membrilor și al majorității beneficiarilor în cauză sau, dacă este cazul, al majorității reprezentanților acestora. Majoritatea se definește în conformitate cu legislația națională. Informațiile privind condițiile transferului sunt puse la dispoziția membrilor și a beneficiarilor în cauză și, dacă este cazul, a reprezentanților acestora, în timp util, de către IORP de la care se efectuează transferul, înainte de depunerea cererii menționate la alineatul (4); precum și
 - (b) al întreprinderii plătitoare, după caz.
- (4) Transferul total sau parțial al pasivelor unei scheme de pensii, al provizioanelor tehnice și al altor obligații și drepturi, precum și al activelor aferente sau al numerarului echivalent acestora, între IORP de la care se efectuează transferul și IORP destinatare este autorizat de către autoritatea competentă din statul membru de origine al IORP destinatare, după obținerea acordului prealabil al autorității competente din statul membru de origine al IORP de la care se efectuează transferul. IORP destinatară este cea care depune cererea de autorizare a transferului. Autoritatea competentă din statul membru de origine al IORP destinatare acordă sau refuză autorizarea și își comunică decizia IORP destinatare în termen de trei luni de la primirea cererii.
- (5) Cererea de autorizare a transferului menționată la alineatul (4) conține următoarele informații:
 - (a) acordul scris între IORP de la care se efectuează transferul și IORP destinatară, precizând condițiile transferului;
 - (b) o descriere a principalelor caracteristici ale schemei de pensii;
 - (c) o descriere a pasivelor sau a provizioanelor tehnice care urmează să fie transferate și a altor obligații și drepturi, precum și a activelor aferente sau a numerarului echivalent acestora;
 - (d) denumirile și localizarea sediilor principale ale IORP de la care se efectuează transferul și cele ale IORP destinatară, precum și statele membre în care înregistrată sau autorizată fiecare IORP;
 - (e) localizarea sediului principal al întreprinderii plătitoare și denumirea întreprinderii plătitoare;
 - (f) dovada acordului prealabil, în conformitate cu alineatul (3);
 - (g) atunci când este cazul, denumirile statelor membre a căror legislație socială și a muncii relevantă în domeniul schemelor de pensii ocupaționale este aplicabilă schemei de pensii în cauză.
- (6) Autoritatea competentă din statul membru de origine în care se află IORP destinatară transmite cererea menționată la alineatul (4) autorității competente pentru IORP de la care se efectuează transferul, fără întârziere după primirea cererii.
- (7) Autoritatea competentă din statul membru de origine al IORP destinatare evaluează numai dacă:
 - (a) toate informațiile menționate la alineatul (5) au fost furnizate de către IORP destinatară;

- (b) structura administrativă, situația financiară a IORP destinatară și reputația, calificarea sau experiența profesională a persoanelor care gestionează IORP destinatară sunt compatibile cu transferul propus;
- (c) interesele pe termen lung ale membrilor și beneficiarilor IORP destinatară și partea transferată din schemă sunt protejate în mod adecvat pe durata transferului și ulterior acestuia;
- (d) provizioanele tehnice ale IORP destinatară sunt integral finanțate la data transferului, în cazul în care transferul are ca rezultat o activitate transfrontalieră; și
- (e) activele care urmează să fie transferate sunt suficiente și adecvate pentru a acoperi pasivele, provizioanele tehnice, precum și alte obligații și drepturi care urmează să fie transferate, în conformitate cu normele aplicabile în statul membru de origine al IORP destinatară.

(8) Autoritatea competentă din statul membru de origine al IORP de la care se efectuează transferul evaluează numai dacă:

- (a) în cazul unui transfer parțial al pasivelor, provizioanelor tehnice și al altor obligații și drepturi, precum și al activelor aferente sau al numerarului echivalent acestora aparținând schemei de pensii, interesele pe termen lung ale membrilor și beneficiarilor din partea rămasă a schemei de pensii sunt protejate în mod adecvat;
- (b) drepturile individuale ale membrilor și beneficiarilor sunt cel puțin aceleași în urma transferului;
- (c) activele care corespund schemei de pensii care urmează să fie transferată sunt suficiente și adecvate pentru a acoperi pasivele, provizioanele tehnice, precum și alte obligații și drepturi care urmează să fie transferate, în conformitate cu normele aplicabile în statul membru de origine al IORP de la care se efectuează transferul.

(9) Autoritatea competentă din statul membru de origine al IORP de la care se efectuează transferul comunică rezultatele evaluării menționate la alineatul (8) în termen de opt săptămâni de la primirea cererii menționate la alineatul (6) pentru a permite autorității competente din statul membru de origine al IORP destinatară să ia o decizie în conformitate cu alineatul (4).

(10) În cazul în care autorizarea este refuzată, autoritatea competentă a statului membru de origine al IORP destinatară își motivează refuzul în termenul de trei luni menționat la alineatul (4). Refuzul respectiv sau absența unei acțiuni din partea autorității competente a statului membru de origine al IORP destinatară face obiectul dreptului de a exercita o cale de atac în fața instanțelor din statul membru de origine al IORP destinatară.

(11) Autoritatea competentă din statul membru de origine al IORP destinatară informează autoritatea competentă din statul membru de origine al IORP de la care se efectuează transferul cu privire la decizia menționată la alineatul (4), în termen de două săptămâni de la luarea respectivei decizii.

În cazul în care transferul are ca rezultat o activitate transfrontalieră, autoritatea competentă din statul de origine al IORP de la care se efectuează transferul informează autoritatea competentă din statul membru de origine al IORP destinatară cu privire la cerințele din legislația socială și legislația muncii relevante pentru domeniul schemelor de pensii ocupaționale în temeiul cărora trebuie gestionată schema de pensii și cu privire la cerințele statului membru gazdă privind informațiile, menționate la titlul IV, care se aplică activității transfrontaliere. Aceasta se comunică în termen de alte patru săptămâni.

Autoritatea competentă a statului membru de origine al IORP destinatară comunică aceste informații IORP destinatară în termen de o săptămână de la primire.

(12) La primirea deciziei de autorizare menționate la alineatul (4) sau în cazul în care nu se primește nicio informație cu privire la decizie din partea autorității competente din statul membru de origine al IORP destinatară, la expirarea perioadei prevăzute la alineatul (11) al treilea paragraf, IORP destinatară poate începe administrarea schemei de pensii.

(13) În caz de dezacord cu privire la procedura sau conținutul unei acțiuni sau cu privire la absența acțiunii din partea autorității competente a statului membru de origine al IORP de la care se efectuează transferul sau al IORP destinatară, inclusiv decizia de a autoriza sau refuza un transfer transfrontalier, EIOPA poate realiza mediere fără caracter obligatoriu, în conformitate cu articolul 31 al doilea paragraf litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, la cererea oricăreia dintre autoritățile competente sau din proprie inițiativă.

(14) În cazul în care IORP destinatară desfășoară activități transfrontaliere, se aplică articolul 11 alineatele (9), (10) și (11).

TITLUL II

CERINȚE CANTITATIVE

Articolul 13

Provizioane tehnice

- (1) Statul membru de origine se asigură că IORP care administrează scheme de pensii ocupaționale au alocate în orice moment, pentru întreg spectrul schemelor lor de pensii, un volum adecvat de pasive corespunzător angajamentelor financiare rezultate din portofoliul de contracte de pensii existente.
- (2) Statul membru de origine se asigură că, atunci când formulează dispoziții care acoperă riscurile biometrice și/sau garantează fie randamentul investițiilor, fie un nivel dat al indemnizațiilor, IORP care administrează scheme de pensii ocupaționale stabilesc provizioane tehnice suficiente privind întregul spectru al unor astfel de scheme.
- (3) Calculul provizioanelor tehnice se efectuează în fiecare an. Cu toate acestea, statul membru de origine poate permite calculul la fiecare trei ani, dacă IORP prezintă membrilor sau autorităților competente un certificat sau un raport asupra modificărilor survenite în anii respectivi. Certificatul sau raportul reflectă modificările provizioanelor tehnice și schimbările survenite în riscurile acoperite.
- (4) Calculul provizioanelor tehnice este efectuat și certificat de către un actuar sau de către un alt specialist în respectivul domeniu, inclusiv de către un auditor, dacă legislația națională o permite, pe baza metodelor actuariale recunoscute de către autoritățile competente din statul membru de origine, în conformitate cu următoarele principii:
- (a) volumul minim de provizioane tehnice se calculează printr-o evaluare actuarială suficient de prudentă, luând în considerare toate angajamentele contractate de IORP în materie de prestații și contribuții în cadrul sistemelor de pensii pe care le administrează. Acesta trebuie să acopere plata în continuare atât a pensiilor cât și a prestațiilor aflate deja în plată către beneficiari și, de asemenea, să reflecte angajamentele rezultate din drepturile de pensie dobândite de membri. Prognozele economice și actuariale alese pentru evaluarea angajamentelor se aleg în mod prudent, luând în considerare, dacă este cazul, o marjă adecvată pentru variații nefavorabile;
 - (b) ratele maxime ale dobânzii utilizate se aleg în mod prudent și se determină în conformitate cu reglementările relevante din legislația statului membru de origine. Respectiv rate prudente ale dobânzii se calculează luând în considerare:
 - (i) randamentul activelor corespunzătoare deținute de către IORP și randamentul viitor prognozat al investițiilor;
 - (ii) randamentele de piață ale obligațiunilor de înaltă calitate, ale obligațiunilor de stat, ale obligațiunilor Mecanismului european de stabilitate, ale obligațiunilor Băncii Europene de Investiții (BEI) sau ale obligațiunilor Fondului european de stabilitate financiară; sau
 - (iii) o combinație a punctelor (i) și (ii);
 - (c) tabelele biometrice folosite pentru calculul provizioanelor tehnice se bazează pe principii prudente, ținând cont de principalele caracteristici ale grupului de membri și ale schemelor de pensii, în special de evoluția preconizată a riscurilor relevante;
 - (d) metodele și baza de calcul pentru provizioanele tehnice rămân în general constante de la un exercițiu financiar la altul. Cu toate acestea, discontinuitățile pot fi justificate de o schimbare în legislație, în condițiile economice sau demografice pe care se bazează provizioanele.
- (5) Statul membru de origine poate să impună cerințe suplimentare și mai detaliate pentru calculul provizioanelor tehnice, pentru a asigura o protecție adecvată a intereselor membrilor și beneficiarilor.

Articolul 14

Finanțarea provizioanelor tehnice

- (1) Statul membru de origine solicită fiecărei IORP să dețină în permanență active suficiente și adecvate pentru a acoperi provizioanele tehnice pentru întregul spectru de scheme de pensii gestionate.

(2) Statul membru de origine poate permite unei IORP ca, pentru o durată limitată, să nu dețină active suficiente pentru a acoperi provizioanele tehnice. În acest caz, autoritățile competente solicită ca IORP să adopte un plan de redresare concret și realizabil, însoțit de un calendar, pentru a se asigura că cerințele de la alineatul (1) sunt din nou respectate. Planul îndeplinește următoarele condiții:

- (a) IORP elaborează un plan concret și realizabil pentru a restabili volumul necesar de active în vederea acoperirii integrale a provizioanelor tehnice în timp util. Planul este pus la dispoziția membrilor sau, dacă este cazul, a reprezentanților acestora și/sau este supus aprobării autorităților competente din statul membru de origine;
- (b) la elaborarea planului se ține seama de situația specifică a IORP, în special de structura active/pasive, profilul riscului, planul de lichiditate, profilul de vârstă al membrilor care au dreptul să primească pensii, scheme în faza de demarare și scheme care trec de la o situație de nefinanțare sau finanțare parțială la o situație de finanțare integrală;
- (c) în cazul lichidării unei scheme de pensii în timpul perioadei menționate la prima teză din prezentul alineat, IORP informează autoritățile competente din statul membru de origine. IORP stabilește o procedură de transfer al activelor și pasivelor aferente schemei respective către altă IORP, către o întreprindere de asigurări sau către alt organ corespunzător. Această procedură este comunicată autorităților competente din statul membru de origine și o descriere generală a procedurii este pusă la dispoziția membrilor sau, dacă este cazul, reprezentanților acestora, în conformitate cu principiul confidențialității.

(3) În cazul activității transfrontaliere, provizioanele tehnice sunt finanțate permanent pentru întreaga gamă de scheme de pensii gestionate. Dacă această condiție nu este îndeplinită, autoritatea competentă din statul membru de origine intervine prompt și solicită IORP să elaboreze imediat măsurile adecvate și să le pună în aplicare fără întârziere, astfel încât membrii și beneficiarii să fie protejați în mod adecvat.

Articolul 15

Fonduri proprii de reglementare

(1) Statul membru de origine se asigură că IORP care administrează scheme de pensii pentru care IORP însăși, și nu întreprinderea plătitoare, subscrie împotriva riscurilor biometrice sau garantează un anumit randament al investițiilor sau un anumit nivel al prestațiilor, dețin permanent active suplimentare peste nivelul prevăzut în provizioanele tehnice, ca măsură de siguranță. Volumul acestora reflectă tipul de risc și portofoliul activelor deținute pentru întregul spectru de scheme de pensii administrate. Respectivele active sunt libere de orice obligații previzibile și servesc drept capital de siguranță pentru a compensa discrepanțele între cheltuielile și beneficiile prognozate și cele reale.

(2) Pentru a calcula nivelul minim al activelor suplimentare se aplică regulile prevăzute la articolele 16, 17 și 18.

(3) Alineatul (1) nu împiedică însă statele membre să solicite IORP aflate pe teritoriul lor să dețină fonduri proprii de reglementare sau să stabilească reguli mai precise, dacă acestea se justifică din punct de vedere prudential.

Articolul 16

Marja de solvabilitate disponibilă

(1) Pentru a asigura sustenabilitatea pe termen lung a furnizării de pensii ocupaționale, statele membre solicită fiecărei IORP menționate la articolul 15 alineatul (1) care sunt înregistrate sau autorizate pe teritoriul lor să dispună de o marjă de solvabilitate disponibilă, adecvată pentru întreaga sa activitate, în orice moment, care să fie cel puțin egală cu cerințele din prezenta directivă.

(2) Marja de solvabilitate disponibilă este reprezentată de activele IORP, libere de orice pasive previzibile, din care se scad elementele necorporale, inclusiv:

- (a) capitalul social vărsat sau, în cazul unei IORP sub forma unei întreprinderi mutuale, fondul inițial efectiv plus toate conturile membrilor întreprinderii mutuale care îndeplinesc criteriile următoare:
 - (i) actul constitutiv și statutul trebuie să prevadă că se pot face plăți din aceste conturi către membrii întreprinderii mutuale numai în măsura în care acest lucru nu determină scăderea marjei de solvabilitate disponibilă sub nivelul cerut sau, după lichidarea întreprinderii, în cazul în care au fost plătite toate celelalte datorii ale întreprinderii;

- (ii) actul constitutiv și statutul trebuie să prevadă că, pentru orice plăți menționate la punctul (i) și efectuate în alte scopuri decât rezilierea individuală a calității de membru al întreprinderii mutuale, autoritățile competente să fie informate cu cel puțin o lună în avans și ca acestea să poată, în acest interval, să interzică plata; și
 - (iii) dispozițiile relevante din actul constitutiv și din statut nu pot fi modificate decât după ce autoritățile competente au declarat că nu se opun acestei modificări, fără să aducă atingere criteriilor prevăzute la punctele (i) și (ii);
- (b) rezervele (legale și libere) care nu corespund obligațiilor de subscriere;
- (c) profitul sau pierderile reportate după deducerea dividendelor care trebuie plătite; și
- (d) în măsura în care legislația națională permite, rezervele de profit care apar în bilanț, în cazul în care pot fi folosite pentru a acoperi pierderile care pot apărea și dacă nu au fost puse la dispoziție pentru distribuire către membri și beneficiari.

Marja de solvabilitate disponibilă se diminuează cu cuantumul acțiunilor proprii deținute direct de IORP.

(3) Statele membre pot dispune ca marja de solvabilitate disponibilă să poată fi constituită și din:

- (a) capital din acțiuni preferențiale cumulative și capital din împrumuturi subordonate până la 50 % din marja de solvabilitate disponibilă sau marja de solvabilitate minimă, în funcție de care este mai mică, din care maximum 25 % constă în împrumuturi subordonate cu scadență fixă sau capital din acțiuni preferențiale cumulative cu termen fix, cu condiția să existe acorduri obligatorii pe baza cărora, în cazul falimentului sau lichidării IORP, capitalul din împrumuturi subordonate sau capitalul din acțiuni preferențiale urmează ca prioritate după revendicările tuturor celorlalți creditori și nu se rambursează decât după ce au fost plătite toate datoriile scadente la momentul respectiv;
- (b) titlurile de valoare fără o dată de scadență specificată și alte instrumente, inclusiv acțiunile preferențiale cumulative, altele decât cele menționate la litera (a), până la maximum 50 % din marja de solvabilitate disponibilă sau marja de solvabilitate minimă, în funcție de care este mai mică, pentru toate titlurile de valoare în cauză, și capitalul din împrumuturi subordonate menționat la litera (a), cu condiția să îndeplinească următoarele cerințe:
- (i) nu trebuie să fie rambursate la inițiativa purtătorului sau fără acordul prealabil al autorităților competente;
 - (ii) contractul de emisiune trebuie să ofere IORP posibilitatea de a amâna plata dobânzii aferente împrumutului;
 - (iii) creanțele creditorului asupra IORP trebuie să fie complet subordonate celor ale tuturor creditorilor nesubordonați;
 - (iv) documentele care reglementează emisiunea de titluri trebuie să prevadă capacitatea datoriei și a dobânzilor neplătite de a absorbi pierderile, permițând în același timp IORP să își continue activitățile; și
 - (v) trebuie să fie luate în considerare numai sumele vărsate integral.

În sensul literei (a), capitalul din împrumuturi subordonate îndeplinește, de asemenea, următoarele condiții:

- (i) numai fondurile vărsate integral sunt luate în considerare;
- (ii) pentru împrumuturile cu scadență fixă, scadența inițială este de cel puțin cinci ani. Cu cel puțin un an înainte de scadență, IORP supune spre aprobarea autorităților competente un plan care indică modul în care marja de solvabilitate disponibilă va fi menținută sau adusă la nivelul dorit la scadență, cu excepția cazului în care valoarea împrumutului care intră în componența marjei de solvabilitate disponibile a fost redusă progresiv pe durata a cel puțin cinci ani înainte de scadență. Autoritățile competente pot autoriza rambursarea împrumuturilor în cauză înainte de scadență cu condiția ca IORP emitentă să solicite acest lucru și ca marja de solvabilitate disponibilă a acesteia să nu coboare sub nivelul cerut;
- (iii) împrumuturile fără scadență fixă nu sunt rambursabile decât cu preaviz de cinci ani, cu excepția cazului în care nu mai sunt considerate o componentă a marjei de solvabilitate disponibile sau a cazului în care s-a solicitat în mod specific acordul prealabil al autorităților competente pentru rambursarea lor anticipată. În acest din urmă caz, IORP informează autoritățile competente cu cel puțin șase luni înainte de data de rambursare prevăzută, indicându-le cuantumul marjei de solvabilitate disponibile și pe cel al marjei de solvabilitate minime înainte și după respectiva rambursare. Autoritățile competente nu autorizează rambursarea decât în cazul în care nu există riscul ca marja de solvabilitate disponibilă a IORP să scadă sub nivelul cerut;

- (iv) contractul de împrumut nu conține nicio clauză care să prevadă că, în anumite circumstanțe, altele decât lichidarea IORP, datoria va trebui rambursată înainte de scadența convenită; și
 - (v) contractul de împrumut poate fi modificat numai după ce autoritățile competente au declarat că nu se opun modificării în cauză.
- (4) La cererea IORP, însoțită de documente justificative și adresată autorității competente a statului membru de origine, cu acordul respectivei autorități, marja de solvabilitate disponibilă poate fi de asemenea constituită din:
- (a) în cazul în care nu se practică procedeul Zillmer sau în care, deși se practică, aceasta este mai mică decât sarcina pentru costuri de achiziție inclusă în primă, diferența dintre un provizion matematic necalculat prin procedeul Zillmer sau parțial calculat prin procedeul Zillmer și un provizion matematic calculat prin procedeul Zillmer la o rată egală cu sarcina pentru costuri de achiziție inclusă în primă;
 - (b) toate rezervele ascunse nete provenind din evaluarea activelor, în măsura în care rezervele ascunse nete în cauză nu au un caracter excepțional;
 - (c) o jumătate din capitalul social sau din fondul inițial nevărsat, odată ce partea vărsată reprezintă 25 % din capitalul sau fondul social, până la 50 % din marja de solvabilitate disponibilă sau minimă, în funcție de care este mai mică.

Cifra menționată la litera (a) nu poate depăși 3,5 % din suma diferențelor dintre sumele de capital aferente activităților de asigurare de viață și de furnizare de pensii ocupaționale și rezervele matematice pentru toate contractele pentru care este posibilă aplicarea procedurii Zillmer. Diferența se reduce cu valoarea tuturor costurilor de achiziție neamortizate înregistrate ca active.

Articolul 17

Marja de solvabilitate minimă

(1) Marja de solvabilitate minimă se determină în conformitate cu alineatele (2)-(6) în funcție de obligațiile subscrise.

(2) Marja de solvabilitate minimă este egală cu suma dintre:

(a) primul rezultat:

se obține înmulțind o fracțiune de 4 % din rezervele matematice privind activitatea directă și primirile de prime brute în reasigurare, fără deducerea cedărilor în reasigurare, cu raportul, care nu poate fi mai mic de 85 %, aferent exercițiului financiar precedent, dintre valoarea totală a rezervelor matematice după deducerea cedărilor prime nete în reasigurare și valoarea totală brută a rezervelor matematice;

(b) al doilea rezultat:

pentru polițele la care capitalul de risc nu are o valoare negativă, se obține înmulțind o fracțiune de 0,3 % din valoarea capitalului subscris de IORP cu raportul, care nu poate fi mai mic de 50 %, aferent exercițiului financiar precedent, dintre valoarea totală a capitalului de risc rămas în sarcina IORP după cedările și retrocesiunile în reasigurare și valoarea totală a capitalului de risc al cuantumului brut al reasigurării;

Pentru asigurarea temporară pentru deces cu un termen maxim de trei ani, fracțiunea respectivă este de 0,1 %. Pentru o astfel de asigurare cu un termen mai mare de trei ani și maxim de cinci ani, fracțiunea în cauză este de 0,15 %.

(3) Pentru asigurările suplimentare menționate la articolul 2 alineatul (3) litera (a) punctul (iii) din Directiva 2009/138/CE, marja de solvabilitate minimă este egală cu marja de solvabilitate minimă pentru IORP prevăzută la articolul 18.

(4) Pentru operațiunile de răscumpărare de capital menționate la articolul 2 alineatul (3) litera (b) punctul (ii) din Directiva 2009/138/CE, marja de solvabilitate minimă este egală cu o fracțiune de 4 % din rezervele matematice calculate în conformitate cu alineatul (2) litera (a).

(5) Pentru operațiunile menționate la articolul 2 alineatul (3) litera (b) punctul (i) din Directiva 2009/138/CE, marja de solvabilitate minimă este egală cu o fracțiune de 1 % din activele lor.

(6) Pentru asigurările legate de fonduri de investiții reglementate la articolul 2 alineatul (3) litera (a) punctele (i) și (ii) din Directiva 2009/138/CE și pentru operațiunile menționate la articolul 2 alineatul (3) litera (b) punctele (iii)-(v) din Directiva 2009/138/CE, marja de solvabilitate minimă este egală cu suma dintre:

- (a) în măsura în care IORP are un risc de investiții, o fracțiune de 4 % din provizioanele tehnice, calculată în conformitate cu alineatul (2) litera (a);
- (b) în măsura în care IORP nu are un risc de investiții, dar valoarea destinată acoperirii cheltuielilor de administrare este stabilită pentru o perioadă mai mare de cinci ani, o fracțiune de 1 % din provizioanele tehnice, calculată în conformitate cu alineatul (2) litera (a);
- (c) în măsura în care IORP nu are un risc de investiții și valoarea destinată acoperirii cheltuielilor de administrare nu este stabilită pentru o perioadă mai mare de cinci ani, o valoare echivalentă cu 25 % din cheltuielile administrative nete corespunzătoare asigurărilor și operațiunilor în cauză din ultimul exercițiu financiar;
- (d) în măsura în care IORP acoperă un risc de deces, o fracțiune de 0,3 % din capitalul de risc calculată în conformitate cu alineatul (2) litera (b).

Articolul 18

Marja de solvabilitate minimă în sensul articolului 17 alineatul (3)

(1) Marja de solvabilitate minimă se determină fie pe baza valorii anuale a primelor sau contribuțiilor, fie a mediei anuale a daunelor plătite pentru ultimele trei exerciții financiare.

(2) Valoarea marjei de solvabilitate minime este egală cu cel mai ridicat dintre cele două rezultate indicate la alineatele (3) și (4).

(3) Baza de calcul a primelor se determină utilizând valoarea cea mai ridicată dintre primele sau contribuțiile brute subscrise calculate așa cum se arată mai jos și primele sau contribuțiile brute încasate.

Se însumează primele sau contribuțiile scadente (inclusiv sumele auxiliare percepute, aferente primelor sau contribuțiilor respective) privind activitatea de asigurare directă din exercițiul financiar precedent.

Acestui cumul i se adaugă valoarea primelor acceptate pentru toate reasigurările în exercițiul financiar precedent.

Din această sumă se deduce valoarea totală a primelor sau a contribuțiilor anulate în cursul exercițiului financiar precedent, precum și valoarea totală a impozitelor și taxelor aferente primelor sau contribuțiilor însumate în total.

Valoarea astfel obținută este repartizată în două tranșe, o primă tranșă de maximum 50 000 000 EUR și o a doua tranșă corespunzând restului; fracțiunile ce corespund procentelor de 18 % din prima tranșă și, respectiv, de 16 % din a doua tranșă se adună.

Rezultatul astfel obținut se înmulțește cu raportul, pentru ultimele trei exerciții financiare, dintre valoarea daunelor ce rămân în sarcina IORP după deducerea sumelor recuperabile din reasigurare și valoarea brută a daunelor; raportul nu poate fi în niciun caz mai mic de 50 %.

(4) Despăgubirile se calculează după cum urmează:

Valorile despăgubirilor plătite pentru activitățile directe (fără deducerea despăgubirilor suportate de către reasigurători și retrocesionari) pe durata perioadelor menționate la alineatul (1) se adună.

La această sumă se adună valoarea despăgubirilor plătite pentru primirile în reasigurare și retrocesionări pe durata aceluiași perioade, precum și valoarea rezervelor pentru cererile de despăgubire neplătite constituite la finalul exercițiului financiar precedent, atât pentru activitățile directe, cât și pentru primirile în reasigurare.

Din această sumă se deduce valoarea recuperărilor încasate în cursul perioadelor prevăzute la alineatul (1).

Din suma rămasă se deduce valoarea rezervelor pentru cererile de despăgubire neplătite constituite la începutul celui de al doilea exercițiu care precede ultimul exercițiu pentru care s-au întocmit situațiile financiare, atât pentru activități directe, cât și pentru primiri în reasigurare.

O treime din suma astfel obținută se împarte în două tranșe, prima de maximum 35 000 000 EUR, iar a doua incluzând restul; fracțiunile ce corespund procentelor de 26 % din prima tranșă și, respectiv, de 23 % din a doua tranșă se adună.

Rezultatul astfel obținut se înmulțește cu raportul, pentru ultimele trei exerciții financiare, dintre valoarea despăgubirilor care rămân în sarcina IORP după deducerea sumelor recuperabile din reasigurare și valoarea brută a daunelor; raportul nu poate fi în niciun caz mai mic de 50 %.

(5) În cazul în care calculele de la alineatele (2)-(4) dau un rezultat mai mic decât marja de solvabilitate minimă pentru exercițiul financiar precedent, marja de solvabilitate minimă este cel puțin egală cu cea pentru exercițiul precedent, înmulțită cu raportul între provizioanele tehnice pentru despăgubirile neplătite la finalul ultimului exercițiu și valoarea provizioanelor tehnice pentru despăgubirile neplătite la începutul exercițiului financiar precedent. În aceste calcule, provizioanele tehnice se calculează prin deducerea reasigurării, raportul însă neputând fi în niciun caz mai mare de 1.

Articolul 19

Reguli de investire

(1) Statele membre solicită IORP înregistrate sau autorizate pe teritoriul lor să investească în conformitate cu principiul prudenței și, în special, în conformitate cu următoarele reguli:

- (a) activele se investesc în interesul superior pe termen lung al membrilor și beneficiarilor în ansamblu. În cazul unui conflict potențial de interese, IORP sau entitatea care administrează portofoliul acesteia adoptă măsuri ca investiția să se facă numai în interesul membrilor și beneficiarilor;
- (b) în cadrul principiului prudenței, statele membre permit IORP să țină seama de potențialul impact pe termen lung al deciziilor de investiții asupra factorilor de mediu, sociali și de guvernanță;
- (c) activele se investesc într-un mod care să asigure securitatea, calitatea, lichiditatea și profitabilitatea portofoliului în întregul său;
- (d) activele se investesc predominant pe piețele reglementate. Investițiile în active care nu sunt admise la tranzacționare pe piețele financiare reglementate trebuie în orice caz să fie menținute la niveluri prudente;
- (e) investițiile în instrumente derivate sunt permise în măsura în care instrumentele respective contribuie la scăderea riscurilor investiției sau facilitează administrarea eficientă a portofoliului. Acestea trebuie evaluate prudent, luând în considerare activul suport, și incluse în evaluarea activelor IORP. De asemenea, IORP evită expunerea excesivă la riscurile legate de o singură contraparte și de alte operațiuni derivate;
- (f) activele se diversifică în mod corespunzător astfel încât să se evite dependența excesivă de un anumit activ, emitent sau grup de întreprinderi și concentrări de riscuri pe ansamblul portofoliului.

Investițiile în active emise de același emitent sau de emitenți aparținând aceluiași grup nu trebuie să expună IORP unei concentrări excesive de riscuri;

- (g) investițiile în întreprinderea plătitoare nu trebuie să depășească 5 % din întregul portofoliu, iar dacă întreprinderea plătitoare aparține unui grup, investițiile în întreprinderi aparținând aceluiași grup ca și întreprinderea plătitoare nu trebuie să depășească 10 % din portofoliu.

Dacă IORP operează în contul mai multor întreprinderi, investițiile în respectivele întreprinderi plătitoare trebuie făcute prudent, luând în considerare necesitatea unei diversificări adecvate.

Statele membre pot decide să nu aplice cerințele prevăzute la literele (f) și (g) pentru investițiile în titluri de stat.

(2) Ținând cont de volumul, natura, amploarea și complexitatea activităților IORP supravegheate, statele membre se asigură că autoritățile competente monitorizează caracterul adecvat al proceselor IORP de evaluare a creditelor, evaluează utilizarea referințelor la ratingurile de credit emise de agențiile de rating de credit definite la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ în cadrul politicilor lor de investiții și, atunci când este cazul, încurajează atenuarea impactului acestor referințe, în vederea reducerii bazării exclusive și mecanice pe astfel de ratinguri de credit.

(3) Statul membru de origine interzice IORP să facă împrumuturi sau să garanteze pentru terți. Cu toate acestea, statele membre pot autoriza IORP să facă unele împrumuturi din motive legate de lichiditate și numai cu titlu temporar.

(4) Statele membre nu solicită IORP înregistrate sau autorizate pe teritoriul lor să investească în anumite categorii de active.

(5) Fără a aduce atingere articolului 30, statele membre nu supun deciziile de investiții ale unei IORP înregistrate sau autorizate pe teritoriul lor sau ale directorului de investiții al acesteia unei obligații de aprobare prealabilă sau de notificare sistematică.

(6) În conformitate cu dispozițiile alineatelor (1)-(5), statele membre pot stabili norme mai detaliate pentru IORP înregistrate sau autorizate pe teritoriul lor, inclusiv norme cantitative, cu condiția ca acestea să fie justificate prudențial, pentru a reflecta întregul spectru de scheme de pensii gestionate de aceste IORP.

Totuși, statele membre nu împiedică IORP:

(a) să investească până la 70 % din activele care acoperă provizioanele tehnice sau din întregul portofoliu pentru schemele în care membrii suportă riscurile investiționale în acțiuni, în valori mobiliare sau valori negociabile asimilate acțiunilor și în obligațiuni corporative admise la tranzacționare pe piețele reglementate sau prin MTF ori OTF și să decidă asupra ponderii relative a respectivelor valori mobiliare în cadrul portofoliului lor de investiții. Totuși, dacă se justifică din punct de vedere prudențial, statele membre pot să aplice o limită inferioară, nu mai mică de 35 %, acelor IORP care administrează scheme de pensii cu o rată a dobânzii garantată pe termen lung, care suportă riscul investiției și asigură garanția;

(b) să investească până la 30 % din activele care acoperă provizioanele tehnice în active denominate în alte valute decât cele în care sunt exprimate pasivele lor;

(c) să investească în instrumente care au un orizont de investiții pe termen lung și care nu sunt tranzacționate pe piețe reglementate, în MTF sau în OTF;

(d) să investească în instrumente emise sau garantate de BEI care sunt furnizate în cadrul Fondului european pentru investiții strategice, al fondurilor europene de investiții pe termen lung, al fondurilor europene de antreprenariat social și al fondurilor europene cu capital de risc.

(7) Dispozițiile alineatului (6) nu aduc atingere dreptului statelor membre de a impune aplicarea în cazul IORP înregistrate sau autorizate pe teritoriul lor a unor reguli de investire mai stricte, inclusiv cu titlu individual, dacă aceasta se justifică din punct de vedere prudențial, în special cu privire la pasivele contractate de IORP.

(8) Autoritatea competentă din statul membru gazdă al unei IORP care desfășoară activitățile transfrontaliere menționate la articolul 11 nu stabilește reguli de investire suplimentare față de cele prevăzute la alineatele (1)-(6) în ceea ce privește acea parte a activelor care acoperă provizioanele tehnice pentru activitățile transfrontaliere.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit (JO L 302, 17.11.2009, p. 1).

TITLUL III

CONDIȚIILE CARE REGLEMENTEAZĂ ACTIVITĂȚILE DESFĂȘURATE

CAPITOLUL 1

Sistemul de guvernanță

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 20

Răspunderea organului de conducere sau de control

- (1) Statele membre se asigură că organului de conducere sau de control al IORP îi revine răspunderea finală în ceea ce privește respectarea de către IORP în cauză a actelor cu putere de lege și a actelor administrative adoptate în temeiul prezentei directive.
- (2) Prezenta directivă nu aduce atingere rolului partenerilor sociali în administrarea IORP.

Articolul 21

Cerințe generale de guvernanță

- (1) Statele membre prevăd obligația ca toate IORP să dispună de un sistem de guvernanță eficace care să asigure o administrare corectă și prudentă a activității lor. Respectivul sistem include o structură organizațională transparentă și adecvată, cu o alocare clară și o separare corespunzătoare a responsabilităților, precum și un sistem eficace care să asigure transmiterea informațiilor. Sistemul de guvernanță include o analiză a factorilor de mediu, sociali și de guvernanță legați de activele care fac obiectul investițiilor în cadrul deciziilor investiționale și face obiectul unui control intern regulat.
- (2) Sistemul de guvernanță menționat la alineatul (1) este proporțional cu natura, amploarea și complexitatea activităților IORP.
- (3) Statele membre se asigură că IORP elaborează și aplică politici scrise în ceea ce privește gestionarea riscurilor, auditul intern și, dacă este cazul, activitățile actuariale și cele externalizate. Aceste politici scrise sunt supuse aprobării prealabile a organului de conducere sau de control al IORP, sunt revizuite cel puțin o dată la trei ani și sunt adaptate în funcție de orice modificare semnificativă a sistemului sau a domeniului vizat.
- (4) Statele membre se asigură că IORP dispun de un sistem eficace de control intern. Acest sistem include proceduri administrative și contabile, un cadru intern de control, precum și modalități corespunzătoare de raportare la toate nivelurile IORP.
- (5) Statele membre se asigură că IORP adoptă măsuri rezonabile pentru a asigura continuitatea și desfășurarea normală a activităților lor, inclusiv prin elaborarea unor planuri de contingență. În acest scop, IORP utilizează sisteme, resurse și proceduri adecvate și proporționale.
- (6) Statele membre prevăd obligația ca IORP să dispună de cel puțin două persoane care să conducă efectiv IORP. Statele membre pot permite ca doar o persoană să conducă efectiv IORP, pe baza unei evaluări motivate realizate de autoritățile competente. Evaluarea respectivă ține seama de rolul partenerilor sociali în administrarea generală a IORP, precum și de volumul, natura, amploarea și complexitatea activităților IORP.

Articolul 22

Cerințe de competență și onorabilitate în ceea ce privește administrarea

(1) Statele membre impun IORP obligația de a se asigura că persoanele care conduc efectiv IORP, persoanele care dețin funcții-cheie și, după caz, persoanele sau entitățile către care s-a externalizat o funcție-cheie în conformitate cu articolul 31 îndeplinesc următoarele cerințe atunci când își îndeplinesc sarcinile:

(a) cerința privind competența:

- (i) pentru persoanele care conduc efectiv IORP, aceasta înseamnă că calificările, cunoștințele și experiența lor sunt în mod colectiv adecvate pentru a le permite să asigure o administrare sănătoasă și prudentă a IORP;
- (ii) pentru persoanele care îndeplinesc funcții-cheie de audit intern sau actuariale, aceasta înseamnă că calificările, cunoștințele și experiența lor profesională sunt adecvate să își îndeplinească funcțiile-cheie în mod corespunzător;
- (iii) pentru persoanele care îndeplinesc alte funcții-cheie, aceasta înseamnă că calificările, cunoștințele și experiența lor sunt adecvate să își îndeplinească funcțiile-cheie în mod corespunzător; și

(b) cerința privind onorabilitatea: acestea au o bună reputație și sunt integre.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente pot să evalueze dacă persoanele care conduc efectiv IORP sau care dețin funcții-cheie îndeplinesc cerințele prevăzute la alineatul (1).

(3) În cazul în care un stat membru de origine prevede obligația ca persoanele menționate la alineatul (1) să aducă dovada bunei reputații, a inexistenței unui faliment anterior sau ambele condiții, respectivul stat membru acceptă ca dovadă suficientă din partea resortisanților unui alt stat membru prezentarea unui extras din cazierul judiciar din acel stat membru sau, în absența unui cazier judiciar în statul membru în cauză, a unui document echivalent, din care să rezulte că aceste cerințe au fost îndeplinite, eliberat de o autoritate judiciară sau administrativă competentă fie din statul membru al cărui resortisant este persoana în cauză, fie din statul membru de origine.

(4) În cazul în care nicio autoritate judiciară sau administrativă competentă fie din statul membru al cărui resortisant este persoana în cauză, fie din statul membru de origine nu emite documentul echivalent menționat la alineatul (3), persoana respectivă are dreptul de a face în locul acestuia o declarație sub jurământ.

Cu toate acestea, în statele membre de origine în care nu există nicio dispoziție privind declarațiile sub jurământ ce trebuie făcute, resortisanții celorlalte state membre în cauză au dreptul de a face o declarație pe propria răspundere în fața unei autorități judiciare sau administrative competente din statul membru de origine sau din statul membru al cărui resortisant sunt, ori în fața unui notar aflat în unul dintre statele membre respective. Autoritatea sau notarul în cauză emite un certificat care atestă autenticitatea declarației sub jurământ sau a declarației pe propria răspundere.

(5) Dovada privind inexistența unui faliment anterior menționată la alineatul (3) poate fi furnizată și sub forma unei declarații făcute de un resortisant din celălalt stat membru în cauză în fața unei autorități judiciare competente, a unui organism profesional sau a unui organism comercial aflat în celălalt stat membru.

(6) Prezentarea documentelor prevăzute la alineatele (3), (4) și (5) are loc în termen de trei luni de la data emiterii acestora.

(7) Statele membre desemnează autoritățile și organismele competente să emită documentele menționate la alineatele (3), (4) și (5) și informează imediat celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta.

Statele membre informează, de asemenea, celelalte state membre și Comisia cu privire la autoritățile sau organismele cărora urmează să li se prezinte documentele menționate la alineatele (3), (4) și (5) în sprijinul unei cereri de a desfășura activitățile menționate la articolul 11 pe teritoriul statului membru în cauză.

Articolul 23

Politica de remunerare

(1) Statele membre impun obligația ca IORP să elaboreze și să aplice o politică judicioasă de remunerare pentru toate persoanele care conduc efectiv IORP, pentru cele care dețin funcții-cheie și pentru alte categorii de angajați ale căror activități profesionale au un impact important asupra profilului de risc al IORP, în mod proporțional cu dimensiunea și organizarea lor internă, precum și cu volumul, natura, amploarea și complexitatea activităților acestora.

(2) În absența unor dispoziții contrare în Regulamentul (UE) nr. 2016/679, IORP dau publicității, în mod regulat, informațiile relevante referitoare la politica de remunerare.

(3) La elaborarea și în aplicarea politicilor de remunerare menționate la alineatul (1), IORP respectă următoarele principii:

- (a) politica de remunerare se stabilește, se pune în aplicare și se menține în funcție de activitățile, profilul de risc, obiectivele, interesul pe termen lung și performanța IORP în ansamblu, și sprijină administrarea corectă, prudentă și eficientă a IORP;
- (b) politica de remunerare este corelată intereselor pe termen lung ale membrilor și beneficiarilor schemelor de pensii administrate de către IORP;
- (c) politica de remunerare include măsuri menite să evite conflictele de interese;
- (d) politica de remunerare este compatibilă cu gestionarea corectă și eficientă a riscurilor și nu încurajează asumarea unor riscuri incompatibile cu profilurile de risc și normele IORP.
- (e) politica de remunerare se aplică IORP și prestatorilor de servicii menționați la articolul 31 alineatul (1), cu excepția cazului în care respectivii prestatori de servicii fac obiectul directivelor menționate la articolul 2 alineatul (2) litera (b);
- (f) IORP stabilește principiile generale ale politicii de remunerare, pe care le revizuieste și actualizează cel puțin la fiecare trei ani, și de a cărei aplicare este responsabilă;
- (g) principiile de guvernare privind remunerațiile și supravegherea acestora trebuie să fie clare, transparente și eficiente.

Secțiunea 2

Funcții-cheie

Articolul 24

Dispoziții generale

(1) Statele membre prevăd obligația ca IORP să dispună de următoarele funcții-cheie: funcția de gestionare a riscurilor, funcția de audit intern și, atunci când este cazul, funcția actuarială. IORP asigură titularilor unor funcții-cheie capacitatea de a își îndeplini atribuțiile în mod eficiente, obiectiv, corect și independent.

(2) IORP pot permite unei singure persoane sau unități organizaționale să dețină mai multe funcții-cheie, cu excepția funcției de audit intern menționate la articolul 26, care este independentă de celelalte funcții-cheie.

(3) Persoana sau unitatea organizațională care îndeplinește funcția-cheie este diferită de cea care realizează o funcție-cheie similară în întreprinderea plătitoare. Statele membre pot, ținând seama de volumul, natura, amploarea și complexitatea activităților IORP, să permită IORP să îndeplinească funcții-cheie prin intermediul aceleași persoane sau unități organizaționale din întreprinderea plătitoare, cu condiția ca IORP să explice cum previne sau tratează eventualele conflicte de interese ce pot apărea în raport cu întreprinderea plătitoare.

(4) Titularii unei funcții-cheie raportează eventualele constatări și recomandări importante care țin de competența lor organului administrativ, de conducere sau de control al IORP, care stabilește ce acțiuni trebuie întreprinse.

(5) Fără a aduce atingere dreptului de a nu se autoincrimina, titularul unei funcții-cheie informează autoritatea competentă a IORP dacă organul administrativ, de conducere sau de control al IORP nu ia în timp util și în mod adecvat măsurile corective în următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care persoana sau unitatea organizațională care îndeplinește funcția-cheie a sesizat un risc substanțial ca IORP să nu respecte o cerință legală importantă și a informat organul administrativ, de conducere sau de control al IORP cu privire la acest risc și în cazul în care acest lucru ar putea avea un impact semnificativ asupra intereselor membrilor și beneficiarilor; ori

- (b) în cazul în care persoana sau unitatea organizațională care îndeplinește funcția-cheie a sesizat o încălcare efectivă importantă a actelor cu putere de lege sau a actelor administrative aplicabile IORP și activităților sale în cadrul acestei funcții-cheie și a informat organul administrativ, de conducere sau de control al IORP cu privire la aceasta.
- (6) Statele membre asigură protecția juridică a persoanelor care notifică autoritatea competentă în conformitate cu alineatul (5).

Articolul 25

Gestionarea riscurilor

(1) Statele membre prevăd obligația ca IORP, în mod proporțional cu dimensiunea și organizarea lor internă, precum și cu volumul, natura, amploarea și complexitatea activităților lor, să dispună efectiv de o funcție de gestionare a riscurilor. Această funcție este structurată în așa fel încât să faciliteze funcționarea unui sistem de gestionare a riscurilor, pentru care IORP adoptă strategiile, procesele și procedurile de raportare necesare pentru a identifica, a evalua, a monitoriza, a administra și a raporta organului administrativ, de conducere sau de control al IORP în mod regulat, atât la nivel individual, cât și la nivel agregat, riscurile la care sunt expuse sau la care ar putea fi expuse IORP și schemele de pensii gestionate de acestea, precum și interdependențele acestora.

Acest sistem de gestionare a riscurilor trebuie să fie eficient și bine integrat în structura organizațională și în procesele decizionale ale IORP.

(2) Sistemul de gestionare a riscurilor acoperă în mod proporțional cu dimensiunea și organizarea internă a IORP, precum și cu volumul, natura, amploarea și complexitatea activităților lor riscurile care pot apărea în IORP sau în întreprinderile cărora le-au fost externalizate sarcini sau activități ale unei IORP, cel puțin în următoarele domenii, după caz:

- (a) subscrierea și calculul rezervelor;
- (b) administrarea activelor și a pasivelor;
- (c) strategia de investiții, în special instrumentele derivate, securitizările și angajamentele similare;
- (d) gestionarea riscului de lichiditate și a riscului de concentrare;
- (e) gestionarea riscului operațional;
- (f) asigurarea și alte tehnici de diminuare a riscurilor;
- (g) riscurile de mediu, sociale și de governanță asociate cu portofoliul de investiții și gestionarea acestora.

(3) În cazul în care, în conformitate cu condițiile prevăzute de schema de pensii, membrii și beneficiarii suportă riscurile, sistemul de gestionare a riscurilor ar trebui, de asemenea, să ia în considerare aceste riscuri din perspectiva membrilor și a beneficiarilor.

Articolul 26

Funcția de audit intern

Statele membre prevăd obligația ca IORP, în mod proporțional cu dimensiunea și organizarea lor internă, precum și cu volumul, natura, amploarea și complexitatea activităților lor, să dispună de o funcție eficace de audit intern. Funcția de audit intern include o evaluare a gradului de adecvare și de eficacitate al sistemului de control intern și al altor elemente ale sistemului de governanță, printre care și activitățile externalizate, dacă este cazul.

Articolul 27

Funcția actuarială

(1) Atunci când IORP însuși asigură acoperirea riscurilor biometrice sau garantează fie randamentul investițiilor, fie un anumit nivel al prestațiilor, statele membre prevăd obligația ca IORP să dispună de o funcție actuarială eficace pentru:

- (a) a coordona și monitoriza calcularea provizioanelor tehnice;

- (b) a evalua adecvarea metodologiilor și a modelelor de bază utilizate la calcularea provizioanelor tehnice și a ipotezelor formulate în acest scop;
 - (c) a determina în ce măsură datele utilizate la calcularea provizioanelor tehnice sunt suficiente și ce calitate au acestea;
 - (d) a compara ipotezele utilizate la calcularea provizioanelor tehnice cu experiența;
 - (e) a informa organul administrativ, de conducere sau de control al IORP cu privire la fiabilitatea și adecvarea calculării provizioanelor tehnice;
 - (f) a exprima o opinie privind politica globală de subscriere în cazul în care IORP are o astfel de politică;
 - (g) a exprima o opinie cu privire la adecvarea mecanismelor de asigurare în cazul în care IORP dispune de astfel de mecanisme; și
 - (h) a contribui la punerea în aplicare efectivă a sistemului de gestionare a riscurilor.
- (2) Statele membre prevăd obligația ca IORP să desemneze cel puțin o persoană independentă, din interiorul sau din afara IORP, care să răspundă de funcția actuarială.

Secțiunea 3

Documente privind guvernarea

Articolul 28

Evaluarea internă a riscurilor

- (1) Statele membre prevăd obligația ca IORP, în mod proporțional cu dimensiunea și organizarea lor internă, precum și cu volumul, natura, amploarea și complexitatea activităților lor, să efectueze și să documenteze o evaluare internă a riscurilor.

Respectiva evaluare a riscurilor se efectuează cel puțin o dată la trei ani sau fără întârziere după orice modificare importantă a profilului de risc al IORP sau al schemelor de pensii administrate de către IORP. În cazul în care se înregistrează o modificare semnificativă în ceea ce privește profilul de risc al unei anumite scheme de pensii, evaluarea riscurilor se poate limita la respectiva schemă de pensii.

- (2) Statele membre se asigură că evaluarea riscurilor menționată la alineatul (1), având în vedere dimensiunea și organizarea internă a IORP, precum și volumul, natura, amploarea și complexitatea activităților IORP, include următoarele:

- (a) o descriere a modului în care evaluarea internă a riscurilor este integrată în procesul de gestionare și în procesul decizional al IORP;
- (b) o evaluare a eficacității sistemului de gestionare a riscurilor;
- (c) o descriere a modului în care IORP previne conflictele de interese cu întreprinderea plătitoare dacă IORP externalizează funcții-cheie către întreprinderea plătitoare în conformitate cu articolul 24 alineatul (3);
- (d) o evaluare a nevoilor de finanțare generale ale IORP, inclusiv o descriere a planului de redresare, dacă este cazul;
- (e) o evaluare a riscurilor existente pentru membri și beneficiari în ceea ce privește plata pensiilor lor și a eficienței oricăror măsuri corective, luând în considerare, dacă este cazul:
 - (i) mecanismele de indexare;
 - (ii) mecanismele de diminuare a prestațiilor, inclusiv măsura în care drepturile la pensie dobândite pot fi reduse, în ce condiții și de către cine;
- (f) o evaluare calitativă a mecanismelor pentru protecția pensiilor, inclusiv, după caz, a garanțiilor, a convențiilor sau a altor tipuri de sprijin financiar din partea întreprinderii plătitoare, a asigurării sau reasigurării de către o întreprindere care face obiectul Directivei 2009/138/CE sau a acoperirii printr-o schemă de protecție a pensiilor, în favoarea IORP sau a membrilor și beneficiarilor;

- (g) o evaluare calitativă a riscurilor operaționale;
 - (h) în cazul în care factorii de mediu, sociali și de guvernanță sunt luați în considerare în cadrul deciziilor investiționale, o evaluare a riscurilor noi sau emergente, inclusiv a riscurilor legate de schimbările climatice, utilizarea resurselor și mediu, a riscurilor sociale și a riscurilor legate de deprecierea activelor din cauza modificării reglementărilor.
- (3) În sensul alineatului (2), IORP trebuie să dispună de metode de identificare și evaluare a riscurilor la care sunt sau ar putea fi expuse pe termen scurt și lung și care ar putea avea un impact asupra capacității unei IORP de a își îndeplini obligațiile. Metodele respective trebuie să fie proporționale cu volumul, natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activităților lor. Metodele sunt descrise în evaluarea internă a riscurilor.
- (4) Evaluarea internă a riscurilor trebuie să fie luată în considerare în deciziile strategice ale IORP.

Articolul 29

Conturi anuale și rapoarte anuale

Statele membre solicită fiecărei IORP înregistrate sau autorizate pe teritoriul lor să întocmească și să dea publicității conturile anuale și rapoartele anuale luând în considerare fiecare schemă de pensii administrată de IORP și, dacă este cazul, conturile anuale și rapoartele anuale pentru fiecare sistem de pensii. Conturile anuale și rapoartele anuale oferă o imagine reală și corectă a activelor și pasivelor, precum și a situației financiare a IORP și includ divulgarea deținerilor semnificative de investiții. Conturile anuale și informațiile din rapoarte trebuie să fie coerente, complete, clar prezentate și aprobate corespunzător de persoane autorizate, în conformitate cu legislația națională.

Articolul 30

Declarația privind principiile politicii de investiții

Statele membre se asigură că fiecare IORP înregistrată sau autorizată pe teritoriul lor întocmește și, cel puțin o dată la trei ani, revizuieste o declarație scrisă privind principiile politicii de investiții. Respectiva declarație trebuie revizuită fără întârziere după fiecare modificare semnificativă a politicii de investiții. Statele membre prevăd ca respectiva declarație să conțină, cel puțin, aspecte legate de metodele de evaluare a riscurilor investiționale, tehnicile de gestionare a riscurilor și alocarea strategică a activelor în ceea ce privește natura și durata angajamentelor de pensii și modul în care politica de investiții ține seama de factorii de mediu, sociali și de guvernanță. Declarația se pune la dispoziția publicului.

CAPITOLUL 2

Externalizare și administrarea investițiilor

Articolul 31

Externalizarea

- (1) Statele membre pot să permită IORP înregistrate sau autorizate pe teritoriul lor să încredințeze orice activitate care include funcții-cheie și administrarea acelor IORP, parțial sau în totalitate, unor prestatori de servicii care să opereze în numele acestor IORP.
- (2) Statele membre se asigură că IORP rămân pe deplin responsabile de respectarea obligațiilor care le revin în temeiul prezentei directive atunci când externalizează funcții-cheie sau orice alte activități.
- (3) Externalizarea unor funcții-cheie sau a oricăror alte activități se realizează în așa fel încât să se evite oricare dintre următoarele consecințe:
- (a) diminuarea calității sistemului de guvernanță al IORP în cauză;
 - (b) creșterea nejustificată a riscului operațional;

- (c) subminarea capacității autorităților competente de a monitoriza respectarea de către IORP a obligațiilor sale;
 - (d) subminarea furnizării de servicii în mod continuu și satisfăcător către membri și beneficiari.
- (4) IORP asigură funcționarea corespunzătoare a activităților externalizate prin procesul de selecție a unui prestator de servicii și prin monitorizarea continuă a activităților acestuia.
- (5) Statele membre se asigură că IORP care externalizează funcții-cheie, administrarea acestor IORP sau alte activități care intră sub incidența prezentei directive încheie un acord scris cu prestatorul de servicii. Un astfel de acord este executoriu din punct de vedere juridic și definește în mod clar drepturile și obligațiile IORP și ale prestatorului de servicii.
- (6) Statele membre se asigură că IORP notifică în timp util autorităților competente orice externalizare a activităților care intră sub incidența prezentei directive. În cazul în care externalizarea se referă la funcții-cheie sau la administrarea IORP, acest lucru trebuie notificat autorităților competente înainte ca acordul privind o astfel de externalizare să intre în vigoare. De asemenea, statele membre se asigură că IORP notifică autorităților competente orice evoluție importantă ulterioară în ceea ce privește orice activități externalizate.
- (7) Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de competența de a solicita în orice moment informații din partea IORP și a prestatorilor de servicii cu privire la funcțiile-cheie și la orice alte activități care au fost externalizate.

Articolul 32

Administrarea investițiilor

Statele membre nu restrâng libertatea IORP de a desemna, pentru administrarea portofoliilor lor de investiții, administratori de investiții stabiliți în alt stat membru și autorizați corespunzător pentru această activitate, în conformitate cu Directivele 2009/65/CE, 2009/138/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE și 2014/65/UE, și nici a entităților autorizate menționate la articolul 2 alineatul (1) din prezenta directivă.

CAPITOLUL 3

Depozitarul

Articolul 33

Numirea unui depozitar

- (1) În cazul unei scheme de pensii ocupaționale în care membrii și beneficiarii suportă în totalitate riscul de investiții, statul membru de origine poate să prevadă obligația IORP de a desemna unul sau mai mulți depozitari pentru păstrarea în condiții de siguranță a activelor și pentru atribuțiile de supraveghere prevăzute la articolele 34 și 35. Statul membru gazdă poate solicita acestor IORP să desemneze unul sau mai mulți depozitari pentru păstrarea în condiții de siguranță a activelor și pentru atribuțiile de supraveghere prevăzute la articolele 34 și 35, atunci când desfășoară activități transfrontaliere în conformitate cu articolul 11, cu condiția ca legislația sa națională să impună numirea unui depozitar.
- (2) Pentru schemele de pensii ocupaționale în care membrii și beneficiarii nu suportă în totalitate riscul de investiții, statul membru de origine îi poate impune IORP să numească unul sau mai mulți depozitari pentru păstrarea în condiții de siguranță a activelor sau pentru păstrarea în condiții de siguranță a activelor și pentru atribuțiile de supraveghere prevăzute la articolele 34 și 35.
- (3) Statele membre nu restrâng libertatea IORP de a desemna depozitari stabiliți în alt stat membru și autorizați corespunzător pentru această activitate, în conformitate cu Directiva 2013/36/UE sau cu Directiva 2014/65/UE, ori acceptați ca depozitari în înțelesul Directivei 2009/65/CE sau al Directivei 2011/61/UE.
- (4) Statele membre iau măsurile necesare care să le permită autorităților competente, în baza legislației naționale, să interzică, în conformitate cu articolul 48, la cererea autorității competente din statul membru de origine al IORP, ca un depozitar sau custode aflat pe teritoriul lor să dispună liber de active.

(5) Depozitarul este numit printr-un contract scris. Contractul stipulează transmiterea informațiilor necesare pentru a-i permite depozitarului să își îndeplinească atribuțiile în conformitate cu prezenta directivă și cu alte acte cu putere de lege sau acte administrative relevante.

(6) În îndeplinirea sarcinilor prevăzute la articolele 34 și 35, IORP și depozitarul acționează în mod onest, echitabil, profesionist, independent și în interesul membrilor și beneficiarilor schemei.

(7) Un depozitar nu desfășoară activități legate de IORP care să poată crea conflicte de interese între IORP, membrii și beneficiarii schemei și depozitarul însuși decât dacă depozitarul a separat din punct de vedere operațional și ierarhic exercitarea sarcinilor sale de depozitar de celelalte sarcini potențial conflictuale și dacă eventualele conflicte de interese sunt identificate, gestionate, monitorizate în mod corespunzător și comunicate membrilor și beneficiarilor schemei, precum și organului administrativ, de conducere sau de control al IORP.

(8) În cazul în care nu este numit niciun depozitar, IORP iau măsuri pentru a preveni și rezolva orice conflict de interese care ar apărea în cursul exercitării sarcinilor care ar fi în mod normal îndeplinite de un depozitar și de un administrator al activelor.

Articolul 34

Păstrarea în condiții de siguranță a activelor și răspunderea depozitarului

(1) În cazul în care activele unei IORP aferente unei scheme de pensii constând în instrumente financiare care pot fi păstrate în custodie sunt încredințate unui depozitar pentru păstrare în condiții de siguranță, depozitarul păstrează în custodie toate instrumentele financiare care pot fi înregistrate într-un cont de instrumente financiare deschis în registrele depozitarului și toate instrumentele financiare care pot fi livrate fizic depozitarului.

În acest scop, depozitarul se asigură că instrumentele financiare care pot fi înregistrate într-un cont de instrumente financiare deschis în registrele depozitarului sunt înregistrate în evidențele depozitarului în conturi separate, în conformitate cu normele stabilite în Directiva 2014/65/UE, deschise în numele IORP, astfel încât acestea să poată fi identificate în mod clar, în orice moment, ca aparținând IORP sau membrilor și beneficiarilor sistemului de pensii.

(2) În cazul în care activele unei IORP aferente unei scheme de pensii constau în alte active decât cele menționate la alineatul (1), depozitarul verifică dacă IORP este proprietarul activelor și ține evidența activelor respective. Verificarea se efectuează pe baza informațiilor sau documentelor furnizate de IORP și pe baza unor dovezi externe, atunci când acestea sunt disponibile. Depozitarul își actualizează permanent evidențele.

(3) Statele membre se asigură că depozitarul răspunde față de IORP și față de membri și beneficiari pentru orice pierdere suferită de aceștia ca rezultat al neîndeplinirii obligațiilor sale în mod nejustificat sau al îndeplinirii necorespunzătoare a acestora.

(4) Statele membre se asigură că răspunderea depozitarului menționată la alineatul (3) rămâne aceeași chiar dacă depozitarul încredințează unei terțe părți toate activele pe care le păstrează în condiții de siguranță sau o parte din acestea.

(5) În cazul în care nu este numit niciun depozitar pentru păstrarea activelor în condiții de siguranță, IORP trebuie să răspundă cel puțin următoarelor cerințe:

- (a) să se asigure că instrumentele financiare sunt păstrate și protejate în mod corespunzător;
- (b) să țină evidențe care să permită IORP să identifice toate activele în orice moment și fără întârziere;
- (c) să ia măsurile necesare pentru a evita conflictele de interese în ceea ce privește păstrarea în condiții de siguranță a activelor;
- (d) să informeze autoritățile competente, la cerere, cu privire la modul în care sunt păstrate activele.

Articolul 35

Atribuțiile de supraveghere

(1) În plus față de atribuțiile prevăzute la articolul 34 alineatele (1) și (2), depozitarul numit să îndeplinească atribuții de supraveghere:

- (a) pune în aplicare instrucțiunile IORP, cu excepția cazului în care acestea contravin legislației naționale sau normelor IORP;

- (b) garantează faptul că în tranzacțiile care implică activele unei IORP legate de o schemă de pensii, orice contravaloare este achitată IORP în termenele uzuale;
 - (c) garantează faptul că veniturile provenite din active sunt utilizate în conformitate cu normele IORP.
- (2) În pofida alineatului (1), statul membru de origine al IORP poate acorda alte atribuții de supraveghere care să fie îndeplinite de către depozitar.
- (3) În cazul în care nu este numit niciun depozitar care să îndeplinească atribuții de supraveghere, IORP pune în aplicare proceduri care să asigure că sarcinile care ar fi în mod normal supravegheate de depozitari sunt efectuate în mod corespunzător în cadrul IORP.

TITLUL IV

INFORMAȚII CARE TREBUIE COMUNICATE MEMBRILOR POTENȚIALI, MEMBRILOR ȘI BENEFICIARILOR

CAPITOLUL 1

Dispoziții generale

Articolul 36

Principii

- (1) Ținând cont de natura schemei de pensii stabilite, statele membre se asigură că fiecare IORP înregistrată sau autorizată pe teritoriul lor furnizează:
- (a) membrilor potențiali cel puțin informațiile prevăzute la articolul 41;
 - (b) membrilor, cel puțin informațiile prevăzute la articolele 37-40, 42 și 44; precum și
 - (c) beneficiarilor, cel puțin informațiile prevăzute la articolele 37, 43 și 44.
- (2) Informațiile prevăzute la alineatul (1) trebuie:
- (a) să fie actualizate în mod regulat;
 - (b) să fie scrise în mod clar, într-un limbaj clar, concis și comprehensibil, evitându-se utilizarea jargonului și a termenilor tehnici atunci când se pot utiliza cuvinte din limbajul curent;
 - (c) să nu inducă în eroare și să se asigure coerența la nivelul vocabularului și al conținutului;
 - (d) să fie prezentate în așa fel încât să fie ușor de citit;
 - (e) să fie disponibile într-o limbă oficială a statului membru al cărui legislație socială și legislație a muncii relevantă pentru domeniul schemelor de pensii ocupaționale este aplicabilă schemei de pensii respective; și
 - (f) să fie puse la dispoziția membrilor potențiali, a membrilor și a beneficiarilor în mod gratuit, prin mijloace electronice, inclusiv pe un suport durabil sau pe un site internet, sau pe hârtie.
- (3) Statele membre pot adopta sau menține în vigoare dispoziții suplimentare cu privire la informațiile ce trebuie puse la dispoziția membrilor potențiali, a membrilor și a beneficiarilor.

Articolul 37

Informații generale cu privire la schema de pensii

- (1) Statele membre veghează ca, în cazul fiecărei IORP înregistrate sau autorizate pe teritoriul lor, membrii și beneficiarii să fie suficient de bine informați cu privire la schema de pensii respectivă operată de IORP, mai ales în ceea ce privește:
- (a) denumirea IORP, statul membru în care IORP este autorizată sau înregistrată și denumirea autorității competente naționale;

- (b) drepturile și obligațiile părților implicate în schema de pensii;
 - (c) informații cu privire la profilul investițional;
 - (d) natura riscurilor financiare suportate de membri și beneficiari;
 - (e) condițiile privind garanțiile complete sau parțiale aplicate în schema de pensii sau unui nivel anume de beneficii, dacă este cazul, sau, în cazul în care nu se oferă nicio garanție în cadrul schemei de pensii, o declarație în acest sens;
 - (f) mecanismele de protecție a drepturilor dobândite sau mecanismele privind reducerea beneficiilor, dacă este cazul;
 - (g) situațiile în care membrii suportă un risc investițional sau pot lua decizii investiționale în funcție de rezultatele anterioare ale investițiilor aferente schemei de pensii pe o perioadă minimă de cinci ani, sau pe toată durata de operare a schemei, în cazul în care aceasta este mai mică de cinci ani;
 - (h) structura costurilor suportate de membri și beneficiari, pentru acele scheme care nu asigură un anumit nivel de beneficii;
 - (i) opțiunile de care dispun membrii și beneficiarii pentru a încasa beneficiile;
 - (j) informații suplimentare privind aranjamentele de transfer al drepturilor de pensie, în cazul în care membrii dispun de astfel de drepturi de transfer.
- (2) În cazul schemelor în care membrii suportă un risc investițional și care oferă mai mult de o opțiune cu diferite profiluri investiționale, membrii sunt informați în ceea ce privește condițiile referitoare la gama de opțiuni de investiții disponibile și, dacă este cazul, opțiunea de investiții implicită, regula schemei de pensii constând în a aloca unui anumit membru o anumită opțiune de investiții.
- (3) Membrii și beneficiarii sau reprezentanții acestora primesc într-un interval rezonabil de timp orice informație relevantă privind schimbarea regulilor schemei de pensii. În plus, IORP pun la dispoziția acestora o explicație privind impactul, în ceea ce-i privește, al modificărilor importante aduse provizioanelor tehnice.
- (4) IORP fac disponibile informațiile publice cu privire la schema de pensii prevăzute la prezentul articol.

CAPITOLUL 2

Declarația de pensie și alte informații

Articolul 38

Dispoziții generale

- (1) Statele membre prevăd obligația ca IORP să elaboreze un document concis care să cuprindă informații-cheie pentru fiecare membru, ținând seama de natura specifică a sistemelor naționale de pensii și de legislația națională din domeniul social, fiscal și al muncii („declarație de pensie”). Titlul documentului conține cuvintele „Declarație de pensie”.
- (2) Data exactă la care se referă informațiile cuprinse în declarația de pensie se precizează în mod vizibil.
- (3) Statele membre prevăd ca informațiile conținute în declarația de pensie să fie corecte, actualizate și puse la dispoziție fiecărui membru în mod gratuit prin mijloace electronice, precum și pe un suport durabil sau publicate pe un site internet, sau pe suport de hârtie, cel puțin o dată pe an. Membrii primesc, la cerere, un exemplar pe hârtie, în plus față de cel primit prin mijloace electronice.
- (4) Orice modificare semnificativă față de anul anterior a informațiilor conținute în declarația de pensie este clar indicată.
- (5) Statele membre stabilesc norme referitoare la determinarea ipotezelor pentru proiecțiile menționate la articolul 39 alineatul (1) litera (d). Normele respective se aplică de către IORP pentru a determina, după caz, rata anuală a randamentului nominal al investiției și rata anuală a inflației, precum și evoluția preconizată a salariilor.

Articolul 39

Declarația de pensie

- (1) Declarația de pensie conține cel puțin următoarele informații-cheie pentru membri:
- (a) datele personale ale membrului, inclusiv o indicație clară a vârstei legale de pensionare aplicabile, a vârstei de pensionare prevăzute în schema de pensie sau estimată de IORP sau vârsta de pensionare stabilită de membru, după caz;
 - (b) denumirea IORP, adresa sa și indicarea schemei de pensii a membrului;
 - (c) dacă este cazul, informații cu privire la garanțiile complete sau parțiale oferite de schema de pensii și, eventual, unde pot fi găsite informații suplimentare;
 - (d) informații referitoare la proiecțiile privind pensia, ținând seama de vârsta de pensionare menționată la litera (a), precum și o declarație de declinare a responsabilității cu privire la faptul că proiecțiile pot diferi de valoarea finală a beneficiilor primite. Dacă proiecțiile de pensie au la bază proiecții economice, respectivele informații oferă o variantă optimă, precum și o variantă pesimistă, ținându-se cont de natura specifică a schemei de pensii;
 - (e) informații referitoare la drepturile dobândite sau la capitalul acumulat, ținându-se seama de natura specifică a schemei de pensii;
 - (f) informații cu privire la contribuțiile plătite de angajatorul plătitor și de membru în fondul de pensii, cel puțin pentru ultimele 12 luni, ținându-se seama de natura specifică a schemei de pensii;
 - (g) o defalcare a costurilor deduse de IORP cel puțin pentru ultimele 12 luni;
 - (h) informații cu privire la nivelul de finanțare a schemei de pensii în ansamblu.
- (2) Conform articolului 60, statele membre fac schimb de bune practici cu privire la formatul și conținutul declarației de pensie.

Articolul 40

Informații suplimentare

- (1) Declarația de pensie precizează de unde și cum pot fi obținute informații suplimentare, printre care:
- (a) informații practice suplimentare cu privire la opțiunile de care dispun membrii în cadrul schemei de pensii;
 - (b) informațiile menționate la articolele 29 și 30;
 - (c) după caz, informații referitoare la ipotezele utilizate pentru sumele exprimate în anuități, în special în ceea ce privește rata anuității, tipul de furnizor și durata anuității;
 - (d) informații privind nivelul prestațiilor în cazul încetării contractului de muncă.
- (2) Pentru schemele de pensii în care membrii suportă riscul investițional și atunci când o opțiune de investiții este impusă unui membru printr-o regulă specifică formulată în schema de pensii, declarația de pensii indică de unde pot fi obținute informații suplimentare.

CAPITOLUL 3

Alte informații și documente care trebuie furnizate

Articolul 41

Informații care trebuie comunicate membrilor potențiali

- (1) Statele membre impun IORP să se asigure că membrii potențiali care nu sunt automat înscrși într-o schemă de pensii sunt informați, înainte de a adera, cu privire la:
- (a) opțiunile relevante de care dispun, inclusiv opțiunile de investiții;

- (b) caracteristicile relevante ale schemei de pensii, inclusiv tipurile de beneficii;
 - (c) informații privind modul și măsura în care factorii de mediu, climatici, sociali și cei legați de guvernanța corporativă sunt luați în considerare în cadrul abordării investițiilor; și
 - (d) unde pot fi obținute mai multe informații.
- (2) În situațiile în care membrii suportă riscul investițional sau pot lua decizii de investiții, membrilor potențiali li se pun la dispoziție informații cu privire la rezultatele anterioare ale investițiilor aferente schemei de pensii pe o perioadă minimă de cinci ani sau pe toată durata de operare a schemei, în cazul în care aceasta este mai mică de cinci ani și informații cu privire la structura costurilor suportate de membri și beneficiari.
- (3) Statele membre impun IORP să se asigure că membrii potențiali care sunt automat înscrși într-o schemă de pensii sunt informați, imediat după înscriere, cu privire la:
- (a) opțiunile relevante de care dispun, inclusiv opțiunile de investiții;
 - (b) caracteristicile relevante ale schemei de pensii, inclusiv tipurile de beneficii;
 - (c) informații privind modul și măsura în care factorii de mediu, climatici, sociali și cei legați de guvernanța corporativă sunt luați în considerare în cadrul abordării investițiilor; și
 - (d) unde pot fi obținute mai multe informații.

Articolul 42

Informații care trebuie comunicate membrilor în faza anterioară pensionării

În plus față de declarația de pensie, IORP furnizează fiecărui membru, cu suficient timp înainte de vârsta de pensionare prevăzută la articolul 39 alineatul (1) litera (a) sau la cererea membrului, informații despre opțiunile de plată a beneficiilor de pensie de care dispune.

Articolul 43

Informații care trebuie comunicate beneficiarilor în faza de plată a pensiilor

- (1) Statele membre solicită IORP să furnizeze periodic beneficiarilor informații cu privire la prestațiile datorate și la opțiunile de plată aferente.
- (2) IORP informează beneficiarii fără întârziere după luarea unei decizii finale ce conduce la reducerea beneficiilor cuvenite, cu trei luni înainte de intrarea în vigoare a deciziei.
- (3) În cazul în care beneficiarii suportă un nivel semnificativ al riscului investițional în faza de plată a pensiilor, statele membre se asigură că beneficiarii primesc informațiile adecvate în acest sens în mod regulat.

Articolul 44

Informații suplimentare care se comunică, la cerere, membrilor și beneficiarilor

La cererea unui membru, a unui beneficiar sau a unui reprezentant al acestora, IORP furnizează următoarele informații suplimentare:

- (a) conturile anuale și rapoartele anuale prevăzute la articolul 29 sau, dacă o IORP este responsabilă pentru mai multe scheme, conturile și rapoartele legate de schema de pensii a respectivului membru sau beneficiar;

- (b) declarația privind principiile politicii de investiții, prevăzută la articolul 30;
- (c) orice alte informații referitoare la ipotezele utilizate pentru generarea proiecțiilor prevăzute la articolul 39 alineatul (1) litera (d).

TITLUL V

SUPRAVEGHEREA PRUDENȚIALĂ

CAPITOLUL 1

Norme generale privind supravegherea prudențială

Articolul 45

Obiectivul principal al supravegherii prudențiale

- (1) Obiectivul principal al supravegherii prudențiale este protecția drepturilor membrilor și beneficiarilor, precum și stabilitatea și soliditatea IORP.
- (2) Statele membre garantează că autoritățile competente dispun de mijloacele necesare și de cunoștințele de specialitate, de capacitatea și mandatul necesare pentru a îndeplini obiectivul principal al supravegherii menționat la alineatul (1).

Articolul 46

Sfera supravegherii prudențiale

Statele membre se asigură că IORP sunt supuse supravegherii prudențiale, inclusiv în ceea ce privește următoarele elemente, după caz:

- (a) condițiile de funcționare;
- (b) provizioanele tehnice;
- (c) finanțarea provizioanelor tehnice;
- (d) fondurile proprii de reglementare;
- (e) marja de solvabilitate disponibilă;
- (f) marja de solvabilitate minimă;
- (g) regulile de investire;
- (h) administrarea investițiilor;
- (i) sistemul de guvernanță; și
- (j) informațiile care trebuie furnizate membrilor și beneficiarilor.

Articolul 47

Principiile generale ale supravegherii prudențiale

- (1) Autoritățile competente din statul membru de origine răspund de supravegherea prudențială a IORP.
- (2) Statele membre se asigură că supravegherea se bazează pe o abordare proactivă și bazată pe riscuri.
- (3) Supravegherea IORP constă într-o combinație adecvată de activități de monitorizare bazate pe raportări prudențiale și controale la fața locului.

(4) Competențele de supraveghere se exercită în timp util și în mod proporțional cu volumul, natura, amploarea și complexitatea activităților IORP.

(5) Statele membre se asigură că autoritățile competente iau în calcul în mod corespunzător impactul potențial al acțiunilor lor asupra stabilității sistemelor financiare din Uniune, în special în situații de urgență.

Articolul 48

Competențe de intervenție și atribuții ale autorităților competente

(1) Autoritățile competente solicită fiecărei IORP înregistrate sau autorizate pe teritoriul lor să dispună de o bună organizare administrativă și contabilă și de mecanisme adecvate de control intern.

(2) Fără a aduce atingere competențelor de supraveghere ale autorităților competente și nici dreptului statelor membre de a prevedea și impune sancțiuni penale, statele membre se asigură că autoritățile competente stabilesc regimul sancțiunilor și al altor măsuri administrative pentru nerespectarea legislației naționale de punere în aplicare a prezentei directive, se asigură că autoritățile lor competente sunt în măsură să impună astfel de sancțiuni și măsuri administrative și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura aplicarea acestora. Statele membre se asigură că sancțiunile și măsurile lor administrative sunt eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

(3) Statele membre pot decide să nu prevadă norme privind sancțiuni administrative în temeiul prezentei directive în cazurile de încălcare în care se aplică sancțiuni penale în temeiul legislației naționale. În acest caz, statele membre îi comunică Comisiei dispozițiile de drept penal relevante.

(4) Statele membre se asigură că autoritatea competentă publică, fără întârziere nejustificată, orice sancțiune sau măsură administrativă aplicată pentru încălcarea legislației naționale de punere în aplicare a prezentei directive și față de care nu a fost inițiată exercitarea dreptului la o cale de atac în termen, inclusiv informații cu privire la tipul și natura încălcării și la identitatea persoanelor responsabile de aceasta. Cu toate acestea, în cazul în care publicarea identității persoanelor juridice ori a identității sau a datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice este considerată de către autoritatea competentă ca fiind disproporționată, pe baza unei evaluări efectuate de la caz la caz cu privire la proporționalitatea publicării unor astfel de date, sau în cazul în care publicarea respectivă ar pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o anchetă în curs, autoritatea competentă poate decide să amâne publicarea, să nu publice aceste informații sau să publice sancțiunile sub formă anonimă.

(5) Orice decizie de a interzice sau de a restricționa activitățile unei IORP este motivată cu argumente detaliate și este notificată respectivei IORP. Decizia respectivă se notifică de asemenea EIOPA, care o comunică tuturor autorităților competente în cazul activității transfrontaliere așa cum se menționează la articolul 11.

(6) Autoritățile competente pot, de asemenea, să limiteze sau să interzică exercitarea de către IORP a dreptului de a dispune liber de activele sale, în special dacă:

(a) IORP nu a constituit provizioane tehnice suficiente privind întreaga activitate sau nu are suficiente active pentru a acoperi provizioanele tehnice;

(b) IORP nu deține fondurile proprii de reglementare.

(7) Pentru a proteja interesele membrilor și beneficiarilor, autoritățile competente pot transfera atribuțiile pe care le dețin persoanele care conduc o IORP înregistrată sau autorizată pe teritoriul lor în conformitate cu legislația statului membru de origine, în parte sau în totalitate, unui reprezentant special competent să exercite respectivele atribuții.

(8) Autoritățile competente pot interzice sau restricționa activitățile unei IORP înregistrate sau autorizate pe teritoriul lor, în special dacă:

(a) IORP nu reușește să protejeze în mod adecvat interesele membrilor și beneficiarilor schemei;

(b) IORP nu mai îndeplinește condițiile de funcționare;

(c) IORP își încalcă grav obligațiile care îi revin în temeiul reglementărilor care i se aplică;

(d) în cazul activității transfrontaliere, IORP nu respectă cerințele legislației sociale și cele ale legislației muncii aplicabile schemelor de pensii ocupaționale din statul membru gazdă.

(9) Statele membre se asigură că deciziile luate referitor la o IORP în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în conformitate cu prezenta directivă fac obiectul dreptului de a exercita o cale de atac în fața instanțelor.

Articolul 49

Procesul de supraveghere prudенțială

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente dețin competența necesară pentru a reexamina strategiile, procesele și procedurile de raportare stabilite de către IORP pentru a se conforma actelor cu putere de lege, reglementărilor și actelor administrative adoptate în temeiul prezentei directive, luând în considerare volumul, natura, amplexarea și complexitatea activităților IORP.

Această reexaminare ține seama de cadrul în care IORP își desfășoară activitatea și, dacă este cazul, de părțile terțe care desfășoară, pentru respectivele instituții, funcții-cheie sau orice alte activități externalizate. Reexaminarea conține următoarele elemente:

(a) o evaluare a cerințelor calitative referitoare la sistemul de guvernanță;

(b) o evaluare a riscurilor cu care se confruntă IORP;

(c) o evaluare a capacității IORP de a evalua și a gestiona aceste riscuri.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de instrumente de monitorizare, printre care și teste de rezistență, care să le permită să identifice deteriorarea condițiilor financiare din cadrul unei IORP și să monitorizeze modul în care este remediată deteriorarea.

(3) Autoritățile competente dispun de prerogativele necesare pentru a impune IORP obligația de a remedia punctele slabe sau deficiențele identificate în cursul procesului de supraveghere prudенțială.

(4) Autoritățile competente stabilesc frecvența și sfera minimă a reexaminării prevăzute la alineatul (1), ținând seama de volumul, natura, amplexarea și complexitatea activităților IORP vizate.

Articolul 50

Informații furnizate autorităților competente

Statele membre se asigură că autoritățile competente dețin, în raport cu orice IORP înregistrată sau autorizată pe teritoriul lor, atribuțiile și mijloacele necesare pentru:

(a) a solicita IORP, membrilor consiliilor administrative, de conducere și de supraveghere ale acestora sau persoanelor care conduc efectiv IORP sau ocupă funcții-cheie să furnizeze în orice moment informații privind toate aspectele activității sau să le pună la dispoziție toate documentele;

(b) a controla relațiile între IORP și alte companii sau între IORP, când acestea externalizează funcții-cheie sau orice alte activități acestor companii sau IORP, precum și orice reexternalizare ulterioară, care influențează situația financiară a IORP sau care sunt relevante pentru o supraveghere eficace;

(c) a obține următoarele documente: autoevaluarea riscurilor, declarația privind principiile politicii de investiții, conturile anuale și rapoartele anuale, precum și toate documentele necesare supravegherii;

(d) a stabili ce documente sunt necesare în scopul supravegherii, inclusiv:

(i) rapoarte interne intermediare;

(ii) evaluări actuariale și previziuni detaliate;

- (iii) studii privind activele și pasivele;
 - (iv) dovezi ale respectării principiilor politicii de investiții;
 - (v) dovezi ale plății contribuțiilor conform planificării;
 - (vi) rapoarte ale persoanelor responsabile cu auditul conturilor anuale prevăzute la articolul 29;
- (e) a efectua inspecții la fața locului în incintele IORP și, dacă este cazul, cu privire la activitățile externalizate și la toate activitățile reexternalizate ulterior, pentru a verifica dacă activitățile se derulează în conformitate cu normele de control;
- (f) a solicita informații din partea IORP în orice moment cu privire la activitățile externalizate și la toate activitățile reexternalizate ulterior.

Articolul 51

Transparență și răspundere

- (1) Statele membre se asigură că autoritățile competente exercită atribuțiile prevăzute în prezenta directivă în mod transparent, independent și responsabil, respectând principiul protecției informațiilor confidențiale.
- (2) Statele membre se asigură că următoarele informații sunt comunicate în mod public:
- (a) textele actelor cu putere de lege și ale actelor administrative, precum și recomandările generale din domeniul schemelor de pensii ocupaționale și informații referitoare la opțiunea statului membru de a aplica sau nu prezenta directivă în conformitate cu articolele 4 și 5;
 - (b) informații privind procesul de supraveghere prudențială stabilit la articolul 49;
 - (c) date statistice agregate cu privire la aspecte-cheie ale aplicării cadrului prudențial;
 - (d) obiectivul principal al supravegherii prudențiale și informații cu privire la funcțiile și activitățile principale ale autorităților competente;
 - (e) normele cu privire la sancțiunile administrative și măsurile aplicabile în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației naționale adoptate în temeiul prezentei directive.
- (3) Statele membre garantează adoptarea și aplicarea unor proceduri transparente pentru numirea și destituirea membrilor organelor de conducere și de administrare ale propriilor autorități competente.

CAPITOLUL 2

Secretul profesional și schimbul de informații

Articolul 52

Secretul profesional

- (1) Statele membre stabilesc norme prin care să se asigure că toate persoanele care lucrează sau au lucrat pentru autoritățile competente, precum și auditorii și experții care acționează în numele autorităților respective fac obiectul obligației de păstrare a secretului profesional. Fără a aduce atingere cazurilor care intră sub incidența dreptului penal, aceste persoane nu divulgă informații confidențiale pe care le primesc în cursul exercitării atribuțiilor lor niciunei persoane sau autorități, altfel decât sub forma unui rezumat sau sub formă agregată, astfel încât să se asigure că IORP individuale nu pot fi identificate.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care o schemă de pensii este lichidată, statele membre pot permite ca anumite informații confidențiale să fie divulgate în cadrul procedurilor civile sau comerciale.

*Articolul 53***Utilizarea informațiilor confidențiale**

Statele membre se asigură că autoritățile competente care primesc informații confidențiale în temeiul prezentei directive le utilizează numai în cadrul exercitării atribuțiilor lor și doar în următoarele scopuri:

- (a) pentru a verifica dacă IORP îndeplinesc condițiile pentru exercitarea unor activități legate de furnizarea de pensii ocupaționale înainte de începerea propriu-zisă a activităților lor;
- (b) pentru a facilita monitorizarea activităților IORP, inclusiv monitorizarea provizioanelor tehnice, a solvabilității, a sistemului de guvernanță, precum și a informațiilor puse la dispoziția membrilor și a beneficiarilor;
- (c) pentru a impune măsuri corective, inclusiv sancțiuni administrative;
- (d) pentru a publica, dacă legislația națională o permite, indicatori-cheie de performanță pentru fiecare IORP în parte, pentru a sprijini membrii și beneficiarii în luarea de decizii financiare privind pensia lor;
- (e) în cadrul contestațiilor formulate împotriva deciziilor autorităților competente luate în conformitate cu dispozițiile de transpunere a prezentei directive;
- (f) în cadrul acțiunilor în justiție introduse în ceea ce privește dispozițiile de transpunere a prezentei directive.

*Articolul 54***Dreptul de anchetă al Parlamentului European**

Articolele 52 și 53 nu aduc atingere dreptului de anchetă conferit Parlamentului European prin articolul 226 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

*Articolul 55***Schimbul de informații între autorități**

- (1) Articolele 52 și 53 nu împiedică niciuna dintre următoarele activități:
 - (a) schimbul de informații între autoritățile competente din același stat membru, în exercitarea funcțiilor lor de supraveghere;
 - (b) schimbul de informații între autoritățile competente din state membre diferite, în exercitarea funcțiilor lor de supraveghere;
 - (c) schimbul de informații, în exercitarea funcțiilor lor de supraveghere, între autoritățile competente și una dintre următoarele entități situate în același stat membru:
 - (i) autoritățile responsabile de supravegherea entităților din sectorul financiar și a altor organizații financiare și autoritățile responsabile de supravegherea piețelor financiare;
 - (ii) autoritățile sau organismele care au responsabilitatea de a menține stabilitatea sistemului financiar în statele membre prin utilizarea regulilor macroprudențiale;
 - (iii) organismele implicate în lichidarea unei scheme de pensii și în alte proceduri similare;
 - (iv) organismele sau autoritățile de reorganizare care au ca scop protejarea stabilității sistemului financiar;
 - (v) persoanele responsabile de realizarea auditului statutar al conturilor IORP, ale întreprinderilor de asigurare și ale altor instituții financiare;
 - (d) punerea la dispoziția organismelor care gestionează lichidarea unei scheme de pensii a informațiilor necesare pentru îndeplinirea sarcinilor lor.

- (2) Informațiile primite de autoritățile, organismele și persoanele menționate la alineatul (1) intră sub incidența normelor privind secretul profesional prevăzute la articolul 52.
- (3) Articolele 52 și 53 nu împiedică statele membre să autorizeze schimburile de informații între autoritățile competente și oricare dintre următoarele entități:
- (a) autoritățile responsabile de supravegherea organismelor implicate în lichidarea unei scheme de pensii și în alte proceduri similare;
 - (b) autoritățile responsabile de supravegherea persoanelor însărcinate cu realizarea auditului statutar al conturilor IORP, ale întreprinderilor de asigurare și ale altor instituții financiare;
 - (c) actuarii independenți ai IORP care asigură controlul respectivelor IORP și organismele responsabile de supravegherea actuarilor în cauză.

Articolul 56

Transmiterea de informații băncilor centrale, autorităților monetare, autorităților europene de supraveghere și Comitetului european pentru risc sistemic

- (1) Articolele 52 și 53 nu împiedică o autoritate competentă să transmită informații entităților enumerate mai jos, pentru ca acestea să își poată îndeplini sarcinile:
- (a) bănci centrale și alte organisme cu o funcție similară, în calitatea lor de autorități monetare;
 - (b) alte autorități publice responsabile cu supravegherea sistemelor de plată, dacă este cazul;
 - (c) Comitetul european pentru risc sistemic, EIOPA, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.
- (2) Articolele 55-58 nu împiedică autoritățile sau organismele menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din prezentul articol să comunice autorităților competente informațiile de care autoritățile competente ar putea avea nevoie în sensul articolului 53.
- (3) Informațiile primite în conformitate cu alineatele (1) și (2) fac obiectul unor cerințe privind secretul profesional cel puțin echivalente celor prevăzute în prezenta directivă.

Articolul 57

Comunicarea de informații administrațiilor centrale responsabile pentru legislația financiară

- (1) Articolul 52 alineatul (1), articolul 53 și articolul 58 alineatul (1) nu împiedică statele membre să autorizeze comunicarea de informații confidențiale între autoritățile competente și către alte servicii ale administrațiilor lor centrale responsabile de controlul aplicării legislației în materie de supraveghere a IORP, a instituțiilor de credit, a instituțiilor financiare, a serviciilor de investiții și a întreprinderilor de asigurare, sau de către inspectorii care acționează în numele acestor servicii.

O astfel de comunicare nu poate avea loc decât în cazul în care acest lucru este necesar din motive de control prudential, precum și pentru prevenirea crizelor și rezoluția IORP aflate în dificultate majoră. Fără a aduce atingere alineatului (2) de la prezentul articol, persoanelor care au acces la informații le revin obligații privind păstrarea secretului profesional cel puțin echivalente cu cele prevăzute în prezenta directivă. Cu toate acestea, statele membre prevăd obligația ca informațiile primite în conformitate cu articolul 55 și informațiile obținute prin verificarea la fața locului să fie divulgate doar cu acordul expres al autorității competente de la care provin informațiile sau cu cel al autorității competente a statului membru în care s-a efectuat verificarea la fața locului.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

(2) Statele membre pot autoriza comunicarea de informații confidențiale referitoare la supravegherea prudențială a IORP către comisii parlamentare de anchetă sau curți de conturi din propriul stat membru și către alte entități cu atribuții de anchetă din propriul stat membru, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

- (a) entitățile au competența, în temeiul legislației naționale, de a cerceta sau a examina acțiunile autorităților responsabile de supravegherea IORP sau de elaborarea legislației privind această supraveghere;
- (b) informațiile sunt strict necesare pentru exercitarea competenței menționate la litera (a);
- (c) persoanelor care au acces la informații le revin obligațiile privind păstrarea secretului profesional prevăzute de legislația națională care să fie cel puțin echivalente cu cele prevăzute în prezenta directivă;
- (d) în cazul în care informațiile provin de la alt stat membru, acestea sunt comunicate cu acordul explicit al autorităților competente din statul membru de proveniență și doar în scopurile pentru care respectivele autorități și-au dat acordul.

Articolul 58

Condiții privind schimbul de informații

(1) Pentru schimburile de informații de la articolul 55, transmiterea de informații de la articolul 56 și comunicarea de informații de la articolul 57, statele membre prevăd obligația respectării cel puțin a următoarelor condiții:

- (a) schimbul, transmiterea sau comunicarea de informații se realizează în scopul îndeplinirii funcției de supraveghere sau de control;
- (b) informațiile primite fac obiectul obligației privind păstrarea secretului profesional prevăzute la articolul 52;
- (c) în cazul în care informațiile provin din alt stat membru, acestea nu sunt divulgate fără acordul expres al autorității competente din statul de proveniență și, dacă este cazul, sunt comunicate exclusiv în scopurile pentru care respectiva autoritate și-a dat acordul.

(2) Articolul 53 nu împiedică statele membre să autorizeze, cu scopul de a consolida stabilitatea și integritatea sistemului financiar, schimbul de informații între autoritățile competente și autoritățile sau organismele responsabile de depistarea și investigarea cazurilor de încălcare a legislației referitoare la societăți care se aplică în cazul întreprinderilor plătitoare.

Statele membre care aplică primul paragraf impun cel puțin respectarea următoarelor condiții:

- (a) informațiile trebuie să fie folosite în scopul procedurilor de depistare și de cercetare și examinare menționate la articolul 57 alineatul (2) litera (a);
 - (b) informațiile primite trebuie să intre sub incidența obligației de păstrare a secretului profesional prevăzute la articolul 52;
 - (c) în cazul în care informațiile provin din alt stat membru, acestea nu sunt divulgate fără acordul expres al autorității competente din statul de proveniență și, dacă este cazul, sunt comunicate exclusiv în scopurile pentru care respectiva autoritate și-a dat acordul.
- (3) În cazul în care, într-un stat membru, autoritățile sau organismele menționate la alineatul (2) primul paragraf își îndeplinesc sarcina de depistare sau investigare cu ajutorul unor persoane care sunt numite în acest scop datorită competențelor lor specifice și care nu sunt angajate în sectorul public, se aplică posibilitatea privind schimbul de informații prevăzută la articolul 57 alineatul (2).

Articolul 59

Dispoziții naționale cu caracter prudențial

(1) Statele membre raportează EIOPA dispozițiile lor naționale cu caracter prudențial relevante pentru domeniul sistemelor de pensii ocupaționale care nu sunt reglementate de legislația socială și de legislația muncii la nivel național referitoare la organizarea sistemelor de pensii, astfel cum se prevede la articolul 11 alineatul (1).

(2) Statele membre actualizează aceste informații periodic, cel puțin la fiecare doi ani, iar EIOPA publică informațiile respective pe site-ul său de internet.

TITLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 60

Cooperarea dintre statele membre, Comisie și EIOPA

(1) Statele membre asigură, într-un mod corespunzător, aplicarea uniformă a prezentei directive prin schimbul periodic de informații și experiență pentru a dezvolta cele mai bune practici în acest domeniu și o cooperare mai strânsă, cu implicarea partenerilor sociali unde este posibil, prin aceasta prevenindu-se denaturări ale concurenței și creându-se condițiile necesare pentru asigurarea bunei funcționări a aderării transfrontaliere.

(2) Comisia și autoritățile competente din statele membre cooperează strâns pentru a facilita supravegherea operațiunilor IORP.

(3) Autoritățile competente din statele membre cooperează cu EIOPA în sensul prezentei directive, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și furnizează de îndată EIOPA toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 1094/2010, în conformitate cu articolul 35 din regulamentul respectiv.

(4) Fiecare stat membru informează Comisia și EIOPA cu privire la orice dificultate majoră care decurge din aplicarea prezentei directive. Comisia, EIOPA și autoritățile competente din statele membre interesate examinează aceste dificultăți în cel mai scurt termen posibil pentru a găsi o soluție adecvată.

Articolul 61

Prelucrarea datelor cu caracter personal

În ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul prezentei directive, IORP și autoritățile competente își îndeplinesc sarcinile care le revin în temeiul prezentei directive în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679. În ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către EIOPA în cadrul prezentei directive, EIOPA respectă Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Articolul 62

Evaluare și revizuire

(1) Până la 13 ianuarie 2023, Comisia efectuează o revizuire a prezentei directive și elaborează un raport privind punerea în aplicare și eficacitatea acesteia, pe care îl adresează Parlamentului European și Consiliului.

(2) Revizuirea menționată la alineatul (1) analizează în special:

- (a) dacă prezenta directivă este adecvată din punct de vedere prudential și din punctul de vedere al guvernanței;
- (b) activitățile transfrontaliere;
- (c) experiența dobândită în aplicarea prezentei directive și impactul său asupra stabilității IORP;
- (d) declarația de pensie.

Articolul 63

Modificarea Directivei 2009/138/CE

Directiva 2009/138/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 13, punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„7. «reasigurare» înseamnă una dintre următoarele activități:

- (a) activitatea care constă în preluarea de riscuri cedate de o întreprindere de asigurare sau de o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță sau de o altă întreprindere de reasigurare sau de o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță;
- (b) în cazul întreprinderii de subscriitori denumită «Lloyd's», activitatea prin care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare alta decât întreprinderea de subscriitori denumită «Lloyd's» preia riscurile cedate de orice membru al «Lloyd's»; sau
- (c) dispoziția de acoperire de către o întreprindere de reasigurare a unei instituții care intră în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului (*)

(*) Directiva (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IORP) (JO L 354, 23.12.2016, p. 37).”

2. La articolul 308b, alineatul (15) se înlocuiește cu următorul text:

„(15) În cazul în care, la data intrării în vigoare a prezentei directive, statele membre de origine au pus în aplicare dispozițiile menționate la articolul 4 din Directiva (UE) 2016/2341, respectivele state membre de origine pot continua să aplice actele cu putere de lege și actele administrative pe care le-au adoptat în vederea respectării articolelor 1-19, 27-30, 32-35 și 37-67 din Directiva 2002/83/CE, în versiunea aflată în vigoare la 31 decembrie 2015, pentru o perioadă de tranziție care expiră la 31 decembrie 2022.

În cazul în care un stat membru de origine continuă să aplice aceste acte cu putere de lege și acte administrative, întreprinderile de asigurare din respectivul stat membru de origine își calculează cerința de capital de solvabilitate ca sumă a elementelor următoare:

- (a) o cerință de capital de solvabilitate noțională în ceea ce privește activitatea de asigurare, calculată fără activitatea de furnizare de pensii ocupaționale prevăzută la articolul 4 din Directiva (UE) 2016/2341;
- (b) marja de solvabilitate în ceea ce privește activitatea de furnizare de pensii ocupaționale, calculată în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative care au fost adoptate în vederea asigurării conformității cu articolul 28 din Directiva 2002/83/CE.

Până la 31 decembrie 2017, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului care este menit să determine dacă perioada menționată la primul paragraf ar trebui prelungită, ținând cont de evoluțiile dreptului Uniunii sau ale dreptului intern care decurg din prezenta directivă.”

Articolul 64

Transpunere

(1) Statele membre adoptă și pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 13 ianuarie 2019. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele respectivelor acte.

Atunci când statele membre adoptă respectivele măsuri, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. De asemenea, acestea conțin o mențiune în sensul că trimerile, efectuate în cuprinsul actelor cu putere de lege și al actelor administrative în vigoare, la directivele abrogate prin prezenta directivă se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestor trimiteri și modul în care se formulează această mențiune.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 65

Abrogare

Directiva 2003/41/CE, astfel cum a fost modificată prin directivele enumerate în anexa I partea A, se abrogă de la 13 ianuarie 2019, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în legislația națională și datele de aplicare a directivelor menționate în anexa I partea B.

Trimiterile la Directiva 2003/41/CE abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 66

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 67

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 14 decembrie 2016.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
I. KORČOK

ANEXA I

PARTEA A

Directiva abrogată și lista modificărilor succesive ale acesteia

(menționate la articolul 65)

Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 235, 23.9.2003, p. 10).	
Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).	Numai articolul 303
Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 331, 15.12.2010, p. 120).	Numai articolul 4
Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).	Numai articolul 62
Directiva 2013/14/UE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 145, 31.5.2013, p. 1).	Numai articolul 1

PARTEA B

Lista termenelor de transpunere în dreptul intern și a datelor de aplicare

(menționate la articolul 65)

Directiva	Termenul de transpunere	Data aplicării
2003/41/CE	23.9.2005	23.9.2005
2009/138/CE	31.3.2015	1.1.2016
2010/78/UE	31.12.2011	31.12.2011
2011/61/UE	22.7.2013	22.7.2013
2013/14/UE	21.12.2014	21.12.2014

ANEXA II

Tabel de corespondență

Directiva 2003/41/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6 litera (a)	Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 6 litera (b)	Articolul 6 alineatul (2)
Articolul 6 litera (c)	Articolul 6 alineatul (3)
Articolul 6 litera (d)	Articolul 6 alineatul (4)
Articolul 6 litera (e)	Articolul 6 alineatul (5)
Articolul 6 litera (f)	Articolul 6 alineatul (6)
	Articolul 6 alineatul (7)
Articolul 6 litera (g)	Articolul 6 alineatul (8)
Articolul 6 litera (h)	Articolul 6 alineatul (9)
Articolul 6 litera (i)	Articolul 6 alineatul (10)
Articolul 6 litera (j)	Articolul 6 alineatul (11)
	Articolul 6 alineatele (12)-(19)
Articolul 7	Articolul 7
Articolul 8	Articolul 8
Articolul 9 alineatul (1) litera (a)	Articolul 9
Articolul 9 alineatul (1) litera (c)	Articolul 10 alineatul (1) litera (a)
Articolul 9 alineatul (1) litera (e)	Articolul 10 alineatul (1) litera (b)
Articolul 9 alineatul (2)	Articolul 10 alineatul (2)
Articolul 20, articolul 9 alineatul (5)	Articolul 11
	Articolul 12
Articolul 15 alineatele (1)-(5)	Articolul 13 alineatele (1)-(5)
Articolul 15 alineatul (6)	
Articolul 16	Articolul 14
Articolul 17	Articolul 15

Directiva 2003/41/CE	Prezenta directivă
Articolul 17a alineatele (1)-(4)	Articolul 16 alineatele (1)-(4)
Articolul 17a alineatul (5)	
Articolul 17b	Articolul 17
Articolul 17c	
Articolul 17d	Articolul 18
Articolul 18	Articolul 19
	Articolul 20
	Articolul 21
Articolul 9 alineatul (1) litera (b)	Articolul 22 alineatul (1)
	Articolul 22 alineatele (2)-(7)
	Articolul 23
	Articolul 24
	Articolul 25
	Articolul 26
	Articolul 27
	Articolul 28
Articolul 10	Articolul 29
Articolul 12	Articolul 30
Articolul 9 alineatul (4)	Articolul 31 alineatul (1)
	Articolul 31 alineatele (2)-(7)
Articolul 19 alineatul (1)	Articolul 32
Articolul 19 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 33 alineatul (1)
	Articolul 33 alineatul (2)
Articolul 19 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 33 alineatul (3)
Articolul 19 alineatul (3)	Articolul 33 alineatul (4)
	Articolul 33 alineatele (5)-(8)
	Articolul 34
	Articolul 35
	Articolul 36
Articolul 9 alineatul (1) litera (f)	Articolul 37 alineatul (1)
Articolul 11 alineatul (4) litera (c)	Articolul 37 alineatul (2)
Articolul 11 alineatul (2) litera (b)	Articolul 37 alineatul (3)
	Articolul 37 alineatul (4)
	Articolul 38
	Articolul 39
	Articolul 40 alineatul (1) literele (a)-(c)

Directiva 2003/41/CE	Prezenta directivă
Articolul 11 alineatul (4) litera (b)	Articolul 40 alineatul (1) litera (d) Articolul 40 alineatul (2) Articolul 41 Articolul 42
Articolul 11 alineatul (5)	Articolul 43
Articolul 11 alineatul (2) litera (a)	Articolul 44 litera (a)
Articolul 11 alineatul (3)	Articolul 44 litera (b) Articolul 44 litera (c) Articolul 45 Articolul 46 Articolul 47
Articolul 14 alineatul (1)	Articolul 48 alineatul (1)
Articolul 14 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 48 alineatul (2) Articolul 48 alineatele (3)-(5)
Articolul 14 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 48 alineatul (6)
Articolul 14 alineatele (3)-(5)	Articolul 48 alineatele (7)-(9) Articolul 49
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 50
Articolul 13 alineatul (2)	Articolul 51 Articolul 52 Articolul 53 Articolul 54 Articolul 55 Articolul 56 Articolul 57 Articolul 58
Articolul 20 alineatul (11) primul paragraf	Articolul 59 alineatul (1)
Articolul 20 alineatul (11) al doilea paragraf	Articolul 59 alineatul (2)
Articolul 20 alineatul (11) al treilea și al patrulea paragraf	Articolul 60 Articolul 61 Articolul 62 Articolul 63
Articolul 21	Articolul 64 Articolul 65 Articolul 66 Articolul 67
Articolul 22	

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO